

๒๔
ครั้งที่ ๙/๒๕๒๓

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๒๓

๑. เรื่องแจ้งที่ประชุม

๑.๑ คณะกรรมการการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ

มีมติไม่ให้ไว้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติ

ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอรวม ๕ ฉบับ

๖๓๑

๑.๒ คณะรัฐมนตรีขอเลื่อนกำหนดเวลาเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ที่ขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการอีก ๓๐ วัน

๖๓๒

๒. เรื่องด่วน

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(ฉบับที่..) พ.ศ.

๖๔๒

๑๒๕

(จ)

หน้า

- ๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา
พ.ศ. ๖๕๕
- ๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาล
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษา
ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็น ของ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวง
ศึกษาธิการ
พ.ศ. ๖๕๕
- ๒.๔ ร่างพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๖๖๕
- ๒.๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๖๗๐
- ๒.๖ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๖๙๕
- ๒.๗ ร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๖๙๘
- ๒.๘ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๗๐๑
- ๒.๙ ญัตติขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน
เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ขึ้นพิจารณาใหม่ ตามรัฐธรรมนูญ ฯ มาตรา ๑๒๙
(นายไพฑูรย์ โมคขมรรคกุล
และจำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี เป็นผู้เสนอ)
๗๗๗

๑๓๐

(จ)

หน้า

๓. เรื่องที่เสนอใหม่

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๗๙๔

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๗๙๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๓ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๙/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๓

ณ ตึกรัฐสภา

(เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๑๕ นาฬิกา)

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๗๙ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมทราบ ประธานคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ แจ้งว่าในการประชุมครั้งที่ ๒๔ วันพุธที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๓ ที่ประชุมคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ และมีมติไม่ให้คำรับรอง ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติถ่ายถอดเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และรัฐสภาทางวิทยุกระจายเสียง พ.ศ. (นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรกร พ.ศ. (นายประยูร ใญ่นคำ เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ (นายประสพ บุษราคัม กับคณะเป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. (นายประมวล กุลมัตย์ เป็นผู้เสนอ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. (นายประมวล กุลมัตย์ เป็นผู้เสนอ) ผมจึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ด้วยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ
ด่วนที่สุด ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๑๗๙๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๒๓ แจ้งว่า ตามที่คณะ
รัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม
เติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายไพฑูรย์ โหตระไวศยะ เป็น
ผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (นายเจริญ เชวน์ประยูร เป็นผู้เสนอ) จากสภาผู้แทนราษฎรไปพิจารณา
ก่อนรับหลักการ โดยให้รอการพิจารณาไว้มีกำหนดเวลา ๖๐ วันนั้น คณะรัฐมนตรีได้
พิจารณาแล้วเห็นว่าต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับด้วยความรอบคอบ และจะ
ต้องใช้เวลาบ้าง จึงขอเลื่อนกำหนดเวลาเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปอีก ๓๐
วัน ที่ประชุมจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ เชิญครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ
กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ไม่
สังกัดพรรคการเมือง กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
ที่รัฐบาลรับไป ๖๐ วันนั้น กระผมเห็นว่าเวลาก็นานพอสมควร ครั้นจะขอขยายไป
อีก ๓๐ วัน ก็จะไปขัดสมัยประชุมพอดี เพราะจะปิดสมัยประชุมในวันที่ ๘ เดือนหน้า ถ้า
หากจะขยายไป ๓๐ วันก็ไม่ทันสู่การประชุมนี้ ซึ่งในขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยว
กับการลักตัดเศียรพระ และการข่มขืนอะไรต่างๆ เพราะฉะนั้นกระผมขอให้รัฐบาลไป
พิจารณาอีกเพียง ๑๕ วัน กระผมขอเสนอครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวขอต่อรองกับทางรัฐบาลก่อนครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ครับ กระผมขอต่อรองกับทาง
รัฐบาล ๑๕ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับ ทางรัฐบาล เขาขอต่อรองมา

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ทางรัฐบาลทราบว่าท่านสมาชิกมีความประสงค์อยาก

จะให้กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาให้ทันสมัยการประชุมนี้ แต่โดยที่หลังจากรับร่างพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกไปแล้ว ได้มีสมาชิกท่านอื่น ๆ เสนอเข้าไปอีก ความจริงเราพิจารณาเสร็จไปแล้วครั้งหนึ่ง ก็ต้องย้อนกลับไปพิจารณาใหม่อีก แล้วอันที่จริงเราพยายามที่จะพิจารณาให้เสร็จภายในอาทิตย์ ๒ อาทิตย์นี้ แต่เกรงว่าถ้าขอไป ๑๕ วันแล้วถ้าไม่เสร็จก็ต้องกลับมาขออีก เพราะเวลานี้ได้ล่วงผ่านระยะ ๖๐ วันนี้อย่างหนึ่งแล้ว ถ้าท่านให้ ๑๕ วันก็จะเท่ากับเหลืออีกอาทิตย์เดียว เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจะพยายามส่งมาให้ทันสมัยประชุมนี้ จะขอไปสัก ๓๐ วัน ขอความกรุณาเถอะครับ

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็นประธาน ที่รัฐบาลขอไปอีก ๓๐ วันนั้น เหลืออีก ๑ อาทิตย์ แล้วรัฐบาลก็อ้างว่ามีสมาชิกท่านอื่นเสนอเข้าไปอีก ของสมาชิกท่านอื่นยังไม่ได้ผ่านเข้ามาในระเบียบวาระการประชุมของสภา แล้วรัฐบาลก็ไม่ได้ขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ แต่ของพวกกระผมนี้ได้เสนอผ่านการพิจารณาเข้าไปในระเบียบวาระของการประชุมสภาแล้ว รัฐบาลก็ขอรับไปพิจารณาแล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นจะต้องไปพิจารณาของฉบับอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้บรรจุเข้าในระเบียบวาระถึงแม้ว่าผู้อื่นจะเสนอเข้ามามีหลักการเหมือนกันคล้ายคลึงกัน ก็ชอบที่จะเสนอเข้าระเบียบวาระเดียวกันกับของรัฐบาลที่เสนอเข้าสู่สภาได้ กระผมขอยืนยันว่าขอ ๑๕ วัน เพราะกลัวจะไม่ทันสมัยประชุมครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีหรือไม่ ที่ไม่ใช่ ๑๕ วัน มีความเห็นว่าควรจะให้เลื่อนไปได้ มีหรือไม่ครับ เชิญครับถ้ามี

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผม ปิยะณัฐ วัชรภรณ์ จากศรีสะเกษ กระผมจะยังไม่พูดถึงเรื่องกำหนดระยะเวลาที่รัฐบาลจะขอไป แต่กระผมอยากทราบว่า ตลอดระยะเวลาที่รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าไปพิจารณาแล้ว รัฐบาลไปทำอะไรอยู่ กระผมจำได้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เพียงแค่แก้ไขอัตราโทษเท่านั้น เรื่องนี้ไม่เห็นมีความลำบากยากเย็นอะไรในการที่จะต้องไปใช้เวลาพิจารณามากมายที่ขอไป ๖๐ วันนั้นก็พอเหมาะสมสมควรแล้ว รัฐบาลอย่าคิดว่าสภานี้รัฐบาลกุมอำนาจเอาไว้ นี่จะทำอะไรก็ทำได้ ขอให้เราพูดกันด้วยเหตุด้วยผลครับ ตลอดระยะ

เวลา กระผมอยากถามว่ารัฐบาลทำอะไรต้องมีเหตุผลครับ กระผมเป็นทนายความจะไปขอเลื่อนคดีทางศาลก็ต้องมีเหตุผลที่สมควรศาลถึงจะให้เลื่อน ศาลจะไม่ให้เลื่อนก็ได้ ขณะที่รัฐบาลขอขยายระยะเวลาที่จะไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สภาฯ พิจารณาแล้วนั้น รัฐบาลต้องมีเหตุผลที่สมควร อ้างแต่เพียงว่าเป็นเรื่องที่จะเอียด ละเอียดอะไรครับ แค่นี้ก็เข้าใจอัตราโทษแค่นี้ กระผมอยากทราบเหตุผลที่เหมาะสมที่สมควร ที่สภาฯ เพียงพอที่จะอนุญาตให้รัฐบาลขยายเวลาไปได้ กระผมขอเหตุผลก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญทางรัฐบาลให้เหตุผลก็จะได้ลงมติไปเลย

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ถ้าแก้กันแต่เพียงว่าโทษเพิ่มขึ้น ตามที่ท่านสมาชิกเสนอโดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงกันว่าโทษจะหล่อมล้ำกันหรือไม่ บทบัญญัติที่ออกไปจะใช้บังคับได้หรือไม่ ความจริงพิจารณาวັນเดียวก็เสร็จครับ แต่เรื่องเวลากระผมตามกฎหมายอาญานั้นมีถึง ๓๐๐ กว่ามาตรา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นซึ่งไปเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่น ๆ ก็จำเป็นที่จะต้องไปพิจารณาถึงมาตราอื่น ๆ ว่าควรจะต้องแก้ไขให้สอดคล้องกันหรือไม่ มิใช่จะทำผิดอย่างหนึ่งแล้วลงโทษสูง แล้วความผิดอีกอย่างหนึ่งจะลงโทษต่ำ การพิจารณาจึงต้องพิจารณาไปถึงมาตราอื่น ๆ ด้วย ประกอบกับการที่ทางรัฐบาลก็กำลังจะเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดเรื่องเพศ ซึ่งก็สอดคล้องกับร่างของท่านสมาชิกหลายท่าน เพราะฉะนั้นการพิจารณาจึงต้องนำร่างของท่านกลับเข้าไปรวมด้วยกัน ร่างบางร่างอาจจำเป็นที่จะต้องไปแก้ไขกฎหมายอื่น ก็จะได้ทำมาเสียให้พร้อมกันไป สำหรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาของท่านสมาชิกอีก ๓ ท่าน ซึ่งอยู่ในระเบียบวาระสภายังไม่ได้พิจารณา ทางรัฐบาลก็คิดว่าเมื่อท่านสมาชิกได้มีเจตนาดีในการเสนอแทนที่จะรอไว้รับไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ก็เอาต้นร่างของท่านสมาชิคนั้นไปรวมพิจารณาเสียเลย เมื่อร่างรัฐบาลเสนอกลับเข้ามาทุกท่านก็จะได้สิ่งที่ปรารถนาพร้อม ๆ กันไป นี่เป็นความจำเป็นที่กระผมอยากกราบเรียนให้ท่านทราบ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าพอแล้วครับ ท่านก็พอแล้ว ทางนักช
 แจงละเอียดแล้ว ผมขอมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เลื่อนเวลาไปอีก ๓๐ วัน
 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เลื่อน
 ไปอีก ๓๐ วันนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ
 คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะ
 รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี : ท่านประธาน
 ที่เคารพ และสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนที่ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ กระผมใคร่ขอ
 ประทานหารือกับท่านประธานและสภาอันทรงเกียรตินี้ว่า โดยที่ร่างกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนี้
 เป็นร่างกฎหมายในหลักการอย่างเดียวกัน ในเรื่องเกี่ยวกับการประถมศึกษาของประเทศ
 และเป็นกฎหมายพวง จะขอประทานอนุญาตต่อสภานี้ ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการ เสนอร่างพระราชบัญญัติรวมกันไปทั้ง ๘ ฉบับเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่ามีร่างที่เกี่ยวข้องอยู่ด้วยกัน ๘ ฉบับ ที่เกี่ยว
 กับครูประชาบาล ทางรัฐมนตรีก็เสนอว่า สมควรที่จะเอาร่างทั้ง ๘ ฉบับนี้มารวมพิจารณา
 เห็นเป็นอย่างไรครับคุณป๋วยจะ

นายป๋วยจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ป๋วยจะ
 เกสรทอง พรรคเกษตรสังคม จากเพชรบูรณ์ ตามที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายก
 รัฐมนตรีได้ขึ้นมาแถลงก่อนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ญัตติ โดยจะขอรวมพิจารณา อ้างในเหตุผลว่าเป็นหลักการเดียวกัน กระผมอยากจะขอ
 ประทานกราบเรียนว่า กระผมก็ได้อ่านร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้มาหมดแล้ว กระผม
 อ่านหลักการแล้วไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า เป็นหลักการ
 เดียวกัน แต่ละร่างพระราชบัญญัตินั้นคนละหลักการทั้งนั้น แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน
 เท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าจะเอามารวมพิจารณา กระผมว่าจะเป็นการไม่ถูกต้อง ท่านลอง
 อ่านดูซิครับ ภาษาไทยในหลักการที่ท่านเสนอนั้นไม่ได้เป็นหลักการเดียวกันเลย แต่
 กระผมยอมรับว่าเป็นเรื่องเดียวกันที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวพันกันเท่านั้น
 เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะเสนอรวมพิจารณาหลักการทั้ง ๘ ฉบับนั้น กระผมคิดว่าไม่น่า
 จะกระทำได้ สภาจะต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ เป็นร่างพระราชบัญญัติไป ส่วนการเกี่ยวพัน
 ของร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง กระผมขอประทานกราบเรียนว่า จะเป็นการ
 ไม่ถูกต้องในการที่รัฐบาลเสนอขึ้นมาโดยที่จะขอรวมพิจารณาเป็นเรื่องเดียวกันนั้น เพราะ
 ฉะนั้นกระผมขอให้สภานี้ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โปรดพิจารณา และก็ขอฝาก
 ไว้ว่า การกระทำนั้นน่าจะกระทำให้เป็นที่ยกต้อง ไม่ใช่ถือว่ารัฐบาลเสนอขึ้นมาแล้วว่า
 อย่างนี้ก็ต้องเป็นไปตามที่เสนอ กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่า กระผมก็ไม่ทราบ
 เหตุผลเรื่องของกระทรวงศึกษาธิการ เสร็จแล้วท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีท่านก็บอก
 จะมาขอรวมพิจารณา เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ก็ไม่น่าจะเป็นการเสียเวลาอะไรมากมาย
 นัก ในเมื่อเราเสนอร่างพระราชบัญญัติมา ๘ ฉบับ ก็พิจารณาเป็นรายฉบับแล้วก็รับหลัก
 การไป แต่จะมารวบยอดบอกว่าเป็นหลักการเดียวกัน กระผมอยากจะให้ชี้แจงว่าฉบับไหน
 ครบหลักการเดียวกัน ฉบับแรก ท่านก็แก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ท่านก็
 บอกว่า ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษา อะไรอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าหลัก
 การเดียวกันก็ต้องเป็นเรื่องเดียวกัน อย่างเช่นสมมุติว่า เสนอร่างพระราชบัญญัติอาวรุบั้น
 ก็เป็นเรื่องของอาวรุบั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเดียวกัน อย่างนี้กระผมเห็นด้วย แต่นี้เป็น
 คนละหลักการ กระผมไม่เห็นด้วยในการที่ทางรัฐบาลจะมาถือโอกาสรวบรัด อย่าลืมนะว่า
 ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับ เป็นร่างพระราชบัญญัติใหญ่ เป็นร่างพระราชบัญญัติ
 เกี่ยวเนื่องกับโครงสร้างของการศึกษาของประชาชนทั้งหมด เพราะฉะนั้นการที่จะพิจารณา

โดยมารวมกันพิจารณานั้น กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นการถูกต้อง กระผมขอยืนยันว่า ควรจะพิจารณาไปเป็นรายฉบับ กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีความเกียติก็คงจะได้พิจารณาให้ถ่องแท้ว่าควรจะทำอย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สัมพันธ์ ทองสมัคร จากนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้ ผมมีความเห็นว่าเราควรจะรวมพิจารณากันไป ทั้งนี้เนื่องจากว่าเป็นเรื่องราวที่คล้ายคลึงกัน และเรื่องราวหลักใหญ่คือเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการศึกษา ประชาบาลด้วยกันส่วนการรับหลักการเราอาจจะรับหลักการแต่ละฉบับก็ได้ ก็เหมือนกับสภาได้พิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งเคยรวมร่างพระราชบัญญัติหลาย ๆ ฉบับ ซึ่งมีแนวทางอันเดียวกันพิจารณาร่วมกันมาแล้ว เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอกราบเรียนต่อสภานี้ว่า เราควรที่จะพิจารณารวมกันทั้ง ๘ ฉบับ แล้วก็รับหลักการแต่ละฉบับเรียงกันไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ คุณญาติมีความเห็นอย่างไรครับ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวดี แห่งจังหวัดสุรินทร์ ตามที่รัฐบาลได้เสนอมาให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้ รวมกันนั้น กระผมไม่เห็นชอบด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เนื่องจากว่าท่านประธานก็คงจำได้ว่าในฐานะที่เป็นผู้แทนมาพร้อมกัน ๆ ใกล้เคียง ๆ กันในปี ๒๕๔๙ เป็นต้นมา เคยมีครั้งใดบ้างไหมที่จะเอากฎหมายที่มีชื่อกฎหมายต่าง ๆ กันมาพิจารณารวมกัน ก็ปรากฏว่าไม่มีเลย และท่านประธานก็คงเป็นพยานกระผมได้ ที่นี้จะอ้างว่าหลักการเหมือนกัน ถ้าอ่านดูหลักการก็เป็นอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเพชรบูรณ์ว่า แม้แต่ตัวหนังสือก็ไม่เหมือนกันเลย ทั้ง ๆ ที่เป็นลายลักษณ์อักษร แต่ก็ไม่เหมือนกันเลย เจตนารมณ์อาจจะตรงกันบ้าง แต่เป็นเพียงเครื่องประกอบเท่านั้น เมื่อเราไม่เคยมีประวัติดำเนินการทำอย่างนี้มาก่อน ก็จะมาสร้างประวัติขึ้นใหม่เอาหลาย ๆ ฉบับมารวมพิจารณากันอย่างนี้ กระผมว่าเป็นการมัดมือชก เอาอันหนึ่งก็ต้องเอาทั้งหมด เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตาม ฉบับนโยบายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น กระผมสนับสนุนในฐานะที่เคยดำเนินการโอนกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาประชาบาลไปอยู่กระทรวงมหาดไทยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นต้น

มา กระผมไม่เห็นชอบด้วยตลอดมา แล้วก็มีความคิดตรงกันอย่างหนึ่ง คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านพยายามปรับความเข้าใจตามภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย ให้ครูเข้าใจ และยิ่งไปกว่านั้นเลือกตั้งประชาบาล พวกครูที่สำคัญ ๆ ก็พยายามปรับความเข้าใจให้เห็นดีเห็นชอบด้วย จนกระทั่งเมื่อคืนนี้เวลาเกือบ ๔-๕ ทุ่มแล้วโทรศัพท์ช่อง ๙ ก็โฆษณาการอภิปรายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นการตั้งใจจริงต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งควรจะสดุดีด้วย แต่วิธีการที่จะเอามาพิจารณารวมกันในครั้งเดียวกันนั้น กระผมไม่เห็นชอบด้วยเลย หรือถ้าท่านประธานจำได้ก็แล้วแต่ จะให้พิจารณารวมกัน กระผมไม่ขัดข้อง แต่กระผมขอค้าน กระผมขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็อยู่ที่ว่าจะรวมหรือไม่รวม ประเด็นอยู่ตรงนั้นว่าจะรวมกันใหม่

นายเลขา บัญญัติ (อุปราชธานี) : ท่านประธานก็เกรงว่า กระผม พัด

บัญญัติ จากอุปราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมได้พิจารณากฎหมายทั้ง ๘ ฉบับแล้ว เห็นว่ารัฐบาลกำลังเปลี่ยนโครงสร้างการศึกษา โดยโอนจากกระทรวงมหาดไทยมาอยู่กระทรวงศึกษาธิการเป็นโครงสร้างว่าด้วยการศึกษาประชาบาลทั้งหมด และสภานี้จะจารึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ว่า วันนี้เราพิจารณากฎหมายที่สำคัญที่สุด เมื่อกฎหมายเกี่ยวเนื่องกัน จริงอยู่หลักการอาจจะไม่เหมือนกัน แต่ว่าส่วนใหญ่แล้วคล้ายคลึงกัน ส่วนใหญ่ว่าด้วยการศึกษาประชาบาล กระผมเห็นว่าถ้าพิจารณาไปพร้อม ๆ กัน รวมกันเข้าก็จะสะดวกและรวดเร็ว ที่ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดสุรินทร์ว่านั้น กระผมไม่เห็นด้วย ไม่ใช่สภานี้จะเอาเปรียบ แต่สภานี้ต้องการให้การพิจารณากฎหมายเป็นไปรวดเร็วเพื่อประโยชน์ของบรรดาครูซึ่งคอยฟังอยู่เป็นจำนวนมากและทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าที่รัฐบาลเสนอรวมพิจารณาไปนั้น ไม่น่าจะขัดข้อง เวลาลงมติเราลงเป็นฉบับ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยฉบับใดก็ไม่รับหลักการในฉบับนั้น ไม่เห็นจะขัดข้อง กระผมขอประธานกราบเรียนเพียงเท่านั้น

นางยุพา อุดมศักดิ์ (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางยุพา อุดมศักดิ์ ส.ส. จังหวัดพิจิตร ดิฉันใคร่จะเรียนปรึกษาท่านประธานในเรื่องของวาระนี้ ก่อนที่จะตัดสินว่าจะรวมหรือไม่รวม คือโดยลักษณะของกฎหมายนั้นมีกฎหมายหลักอยู่ ๒ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา กับฉบับที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูอันนี้ถือว่าเป็นกฎหมายหลัก กฎหมายอื่นนั้นเป็นกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายพ่วงเข้ามา ดิฉันเห็นว่า ๒ ฉบับนี้มีลักษณะที่ต่างกัน ถึงแม้ว่าจะเกี่ยวพันกัน ถ้าเราจะพิจารณากฎหมาย ๒ ฉบับนี้ก่อนที่จะลงฉบับกฎหมายพ่วงอื่น ๆ ก็จะมา อย่างนั้นจะดีหรือไม่คะ ขอเรียนปรึกษาค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ ดอกเตอร์ยุพา ครับ คือหมายความว่าอย่างไร

นางยุพา อุดมศักดิ์ (พิจิตร) : หมายความว่าให้พิจารณากฎหมายหลักคือ ฉบับที่ ๒ กับฉบับที่ ๕ แยกกันก่อน แล้วกฎหมายพ่วงอื่น ๆ นั้นสัมพันธ์กัน ถ้าเรารับหลักการในฉบับที่ ๒ กับฉบับที่ ๕ แล้วฉบับอื่น ๆ ที่ตามมาง่ายขึ้น เป็นกฎหมายพ่วง หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งจะต้องแก้ไข แต่ว่า ๒ ฉบับนี้คงจะต้องพิจารณาแยกกัน โดยแท้จริงนั้นดิฉันก็สนับสนุนรัฐบาลอยู่แล้ว แต่เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่น่าจะได้พิจารณากันโดยละเอียดและถี่ถ้วน ไม่ควรจะรวบรัดค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เชิญ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุปราชธานี กระผมฟังเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านขึ้นมากล่าวเพียงปัญหาข้อเดียวว่าเราจะรวมพิจารณาหรือแยกพิจารณา ท่านประธานครับ กระผมในฐานะที่เคยเป็นครูประจำมาเป็นเวลา ๑๗ ปี กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ความจำเป็นของกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนี้ไม่ใช่อยู่ที่สถานที่ แต่อยู่ที่บรรดาครูประจำชาติทั่วประเทศ จำนวน ๒ แสนคนเศษ ซึ่งเขาได้รับความเดือดร้อนถูกกดขี่ข่มเหงมาเป็นเวลาหลายสิบปี ตั้งแต่โอนมาอยู่กระทรวงมหาดไทยแล้ว เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน ถ้าหากท่านดูกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับแล้ว หลักการ

๖๔๐

เหมือนกัน ไม่ได้แตกต่างกันแต่ประการใด คือหลักการมีอยู่อย่างเดียวกันว่า อยากจะให้ครูประชาบาลมีอิสระได้มีบทบาทเข้ามาเกี่ยวข้องกับการศึกษาได้มากยิ่งขึ้นกว่าเท่าที่เป็นอยู่ แทนที่เขาจะถูกกดโดยข้าราชการซึ่งอ้างตัวเองว่าเป็นหัวหน้าหน่วยงาน เพราะฉะนั้นกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนี้ ถ้าหากท่านดูรายละเอียดและสาระสำคัญแล้ว จะเห็นว่าได้ให้โอกาสครูประชาบาลได้มีการเลือกตัวแทนเข้ามาบริหารงานการศึกษาด้วยตัวเอง ซึ่งกระผมเห็นว่าป็นวัตถุประสงค์อันยิ่งใหญ่ ซึ่งครูประชาบาลทั้งประเทศมีความต้องการอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการรวมพิจารณากฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนี้ กระผมเห็นว่าไม่ได้ขัดกับหลักการและเหตุผลแต่ประการใด ยังจะเป็นการเน้นให้เห็นว่าสภานี้เป็นสภาของตัวแทนปวงชน ได้มองเห็นความสำคัญทางด้านการศึกษา และต้องการที่จะช่วยเหลือครูประชาบาลทั้งประเทศ ซึ่งได้ถูกบีบคั้นมาโดยตลอดนั้น ได้ให้เขามีอิสระเสรีในการที่จะปรับปรุงการศึกษา กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ขณะนี้ครูประชาบาลทั้งประเทศนี้ ถ้าจะเปรียบกับนกก็จะเป็นนกอยู่ในกรงขัง คือจะบินก็บินไม่ได้เหมือนกับนกที่ขังอยู่ในกรงขัง ก็บินได้อยู่ในกรงแคบๆ เท่านั้น ท่านผู้เป็นประธาน เพราะฉะนั้นกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะให้โอกาสครูประชาบาลออกมาจากกรงขังเสียที ให้เขามีโอกาสมีบทบาทเป็นตัวของตัวเอง โดยการตั้งกรรมการการศึกษาแห่งชาติขึ้น และระดับจังหวัดระดับอำเภอขึ้น กระผมเห็นว่าเป็นความจำเป็นรีบด่วน สมควรที่จะพิจารณารวมกันได้ ซึ่งไม่ขัดกับหลักการและเหตุผลแต่ประการใด กระผมจึงขอประทานกราบเรียนต่อสภาได้พิจารณาเพียงเท่านี้ก่อน ท่านผู้เป็นประธาน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าประเด็นนี้ดีอยู่แล้วครับ ทางผู้ที่เห็นว่าควรพิจารณาต่อไปแต่ละฉบับ ยังจะสงวนหรือไม่ครับ จะได้ขอมติที่ประชุมเลยครับ

(นายบุญจะ เกสรทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ มีอะไรพูดไหม ประเด็นนี้ดีแล้ว จะประท้วงใช่ไหมครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ไม่ประท้วงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ประท้วงก็ไม่ต้องครับ ขอมติที่ประชุมครับ
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรวมกันได้กับข้อเสนอของคณะรัฐมนตรี โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๙ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะรวมกันพิจารณาทั้ง ๘
ฉบับ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้พิจารณารวมกันทั้ง
๘ ฉบับ ต่อไปเชิญท่านรัฐมนตรีแถลง

นายสีปพนนท์ เกตุทัต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาผู้แทนที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติทุกท่าน ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายในการปรับปรุงระบบบริหารการประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับที่เยาวชนชาวไทยทุกคนมีโอกาสได้รับ โดยถือว่าการศึกษภาคบังคับระดับนี้เป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของเยาวชนผู้ซึ่งจะเป็นกำลังอันสำคัญของประเทศชาติในอนาคตนั้น ในการปรับปรุงระบบบริหารการประถมศึกษาครั้งนี้ รัฐบาลได้วางเป้าหมายสำคัญไว้ ๓ ประการ คือ

เป้าหมายที่ ๑ มุ่งยกคุณภาพการเรียนของนักเรียน โดยการจัดระบบบริหารการประถมศึกษาที่รวมสายงานบริหารและสายงานวิชาการเข้าด้วยกันในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ รวมทั้งระดับโรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันและจะเสมอภาคทัดเทียมกันมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ มุ่งให้ขวัญและกำลังใจของครูประจำบาล โดยการยกฐานะครูประจำบาลเป็นข้าราชการครู ทำให้มีศักดิ์ศรี สิทธิ สวัสดิการเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนและมีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพเช่นครูสังกัดอื่น ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ อันจะทำให้ครูประจำบาลมีขวัญและกำลังใจดีกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน จะสามารถอุทิศตนให้กับการสอนนักเรียนได้เต็มที่

เป้าหมายที่ ๓ มุ่งให้การศึกษาระดับประถมศึกษาประสานสัมพันธ์กับระดับมัธยมศึกษาและการศึกษาระดับอื่น ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะทำให้สามารถแลกเปลี่ยนหรือใช้อาคารสถานที่บุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาต่าง ๆ ร่วมกันได้ อันจะเป็นผลให้การขยายการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอื่น ๆ เป็นไปได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อให้บรรลุตามนโยบายข้างต้น รัฐบาลได้ดำเนินการต่อรัฐบาลชุดที่แล้ว ซึ่งได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปัญหาการศึกษาประจำบาล โดยมอบหมายให้คณะกรรมการดังกล่าวดำเนินการสืบต่อมา ซึ่งคณะกรรมการชุดนั้นก็ได้ออกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง รวมทั้งรับฟังความต้องการและข้อเสนอแนะของครูประจำบาล

และผู้เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก และนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติเห็นชอบกับข้อเสนอของคณะกรรมการพิจารณาปัญหาการศึกษาประชาบาล ซึ่งสอดคล้องสนับสนุนเป้าหมายทั้ง ๓ ประการดังกล่าวข้างต้น จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อปรับปรุงระบบบริหารการประถมศึกษาแห่งชาติรวมทั้งสิ้น ๘ ฉบับ กระผมขอกราบเรียนแต่ละฉบับ พร้อมทั้งเหตุผลโดยย่อต่อไปนี้ครับ

ฉบับที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ เพื่อจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูในกระทรวงศึกษาธิการ

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการประถมศึกษาและการบริหารงานบุคคลข้าราชการครู ในการนี้จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๒๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ฉบับที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการประถมศึกษา

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรจัดระบบการประถมศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยให้คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการประถมศึกษา และมีคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอและคณะกรรมการการประถมศึกษากิ่งอำเภอ เป็นผู้รับนโยบายของคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไปปฏิบัติ และประสานงานให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้ระบบบริหารการประถมศึกษาของประเทศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ฉบับที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.

หลักการ โอนกิจการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

เหตุผล โดยที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการเพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการประถมศึกษา ในการนี้สมควรโอนโรงเรียนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ฉบับที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษา

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยประถมศึกษาฉบับปัจจุบันได้ประกาศใช้มาเป็นเวลาถึง ๔๕ ปีแล้ว และแม้จะได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวในเวลาต่อมาถึง ๔ ครั้งแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เหมาะสมกับกาลสมัย เพราะสภาพการณ์ของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก ประกอบกับได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขึ้นเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการประถมศึกษา และได้มีการโอนโรงเรียนประถมศึกษาขององค์การศึกษามูลนิธิ และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในการนี้สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ฉบับที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ.

หลักการ มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู โดยแยกการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูออกจาก ค.พ. และครูสภา

เหตุผล เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยครูได้กำหนดให้คุรุสภาเป็นองค์การบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูแทน ก.พ. เพราะข้าราชการครูมีเป็นจำนวนมากและกระจายไปทั่วประเทศ อีกทั้งลักษณะงานตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการครูก็แตกต่างไปจากข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น แต่คุรุสภา ก็ได้จัดตั้งขึ้นเป็นส่วนราชการเพื่อบริหารงานบุคคล ทำให้ไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูต่อไปตามโครงสร้างและระบบบริหารการศึกษาที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างและระบบบริหารการประถมศึกษาที่กำหนดให้มอบอำนาจการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูไปดำเนินงานในระดับจังหวัดเพื่อให้การบริหารงานบุคคลมีความคล่องตัวและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ฉบับที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓ และยกเลิกลักษณะ ๖

เหตุผล เนื่องจากได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู โดยแยกการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูออกจาก ก.พ. และคุรุสภาแล้ว ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ฉบับที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ ยกเลิกมาตรา ๖ (๖) และ (๗) มาตรา ๒๔ (๒) มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ (๒) และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง มาตรา ๘ ทวิ วรรคสอง (๑)

เหตุผล เนื่องจากได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู โดยแยกการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูออกจาก ก.พ. และคุรุสภาแล้ว ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าวข้างต้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ฉบับที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ . .)

พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๐ ทวิ โดยยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการครูส่วนจังหวัด

เหตุผล เนื่องจากได้มีการโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาล ซึ่งรวมถึงข้าราชการครูส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการแล้ว ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๒๑ โดยยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการครูส่วนจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณที่ได้เปิดโอกาสให้รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับรวมกันด้วยครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญจะ เกสรทอง ส.ส. เพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทั้งหมด ๘ ฉบับ เข้าสู่สภาเพื่อพิจารณาในวันนี้ ก็เป็นเรื่องที่กระผมยุ่งยากลำบากใจเหลือเกินในการที่จะอธิบายชี้เหตุผลในแต่ละร่างพระราชบัญญัติ เพราะว่าเป็นการรวมกันไป เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของกระทรวงศึกษาธิการ กระผมจะใช้คำว่า “ของกระทรวงศึกษาธิการ” ในวันนี้ ซึ่งกระผมได้เสนอต่อสภาแล้วว่าน่าจะพิจารณากันเป็นฉบับ ๆ แต่ผลที่สุดสภาก็ลงมติให้พิจารณารวมกัน กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ที่กระผมเสนออย่างนั้น กระผมไม่ได้มีความมุ่งหมายเจตนาที่จะถ่วงร่างพระราชบัญญัติของกระทรวงศึกษาธิการทั้ง ๘ ฉบับนี้แต่ประการใด แต่อยากจะขอประทานกราบเรียนว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นเราจะต้องยึดถึงความสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ จะต้องดูในร่างพระราชบัญญัติให้ละเอียดในการที่จะประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลขอรวมพิจารณานั้น กระผมก็ขอประทานกราบเรียน

ว่า กระผมลำบากที่จะอภิปรายในร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ มีถึง ๘ ฉบับ กระผมจึงขอ
 ประทานกราบเรียนว่า กระผมขอพลิกไปดูในร่างพระราชบัญญัติที่ ๒ ซึ่งรัฐบาลเสนอมา
 ในหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษา ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทาน
 กราบเรียนว่า อันนี้เป็นหลักการซึ่งไม่ได้เป็นสิ่งที่ใหม่ ในหลักการที่รัฐบาลจะดำเนินการ
 เพียงแต่รัฐบาลจะโอนงาน การศึกษาประชาบาลจากกระทรวงมหาดไทยมาตั้งขึ้นเป็นกรม
 หนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ อันนี้เป็นประการสำคัญในกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนโครง
 สร้างในร่างพระราชบัญญัตินั้น กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมไม่แน่ใจที่รัฐบาล
 เสนอเข้ามาอันจะเป็นการกระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่นมากนัก แต่จะมีผลอยู่เพียงแต่ว่า
 ยกฐานะครูประชาบาลขึ้นเป็นข้าราชการ เพราะฉะนั้นการที่กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เท่ากับจะโอนการศึกษาประชาบาลนั้นกลับมาไว้กระทรวง
 ศึกษาธิการ โดยยกเป็นสำนักงาน ก็เท่ากับเทียบเท่ากรม ก็เพิ่มอริบดีขึ้นในกระทรวง
 ศึกษาธิการอีก ๑ ท่าน เพราะกระผมไปดูในมาตรา ๕ ในหมวด ๑ คณะกรรมการการ
 ประถมศึกษาแห่งชาติ มาตรา ๕ นั้น คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวง
 ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมศึกษานอกโรงเรียน
 อธิบดีกรมวิชาการอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็อยู่ในระบบราชการ เพราะฉะนั้นตามถ้อยแถลง
 ที่ว่า การที่จะโอนการศึกษาประชาบาลเพื่อจะกระจายอำนาจในการบริหารการศึกษานั้น
 กระผมยังมีข้อสงสัยว่าจะเป็นไปได้อย่างไร เพราะอำนาจในการบริหารกำหนดนโยบายนั้น
 เป็นข้าราชการอยู่ในส่วนกลางก็ลักษณะเช่นเดิม อันนี้กระผมคิดว่าจะเป็นอย่างนั้น เพราะ
 ฉะนั้นการที่เพิ่มขึ้นมาโดยมีคณะกรรมการการศึกษา คณะกรรมการต่าง ๆ นั้น กระผมคิด
 ว่าระบบการบริหารนั้นก็คงจะไม่หนีของเดิมไปเท่าใดนัก อันนี้เป็นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ในมาตรา ๗ ซึ่งคณะกรรมการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และ
 กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนครูอยู่ในวาระคราวละ ๔ ปี กระผมก็ไม่ทราบว่าคณะ
 กรรมการซึ่งเป็นข้าราชการนั้น มีสิทธิอยู่ได้ตลอดไป แต่ถ้าคณะกรรมการที่คณะรัฐมนตรี
 แต่งตั้งก็มีการปลดปล่อยออกในระยะ ๔ ปี เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีคณะกรรมการบริหารการ

ศึกษาแห่งชาติ ทำไมไม่เป็นทำนองเดียวกันว่าควรวาระก็ต้องการเปลี่ยนแปลง เลือกตั้ง หรือแต่งตั้งกันเข้ามาใหม่ กระผมคิดว่าก็เป็นระบบข้าราชการเหมือนเดิม ดังที่กระผม ประทานกราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นผลที่ผ่านมานี้ก็คงจะเห็นแล้วว่า ครั้งหนึ่ง การศึกษาประชาบาลนั้นได้อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการโดยเป็นกรมวิสามัญ เสร็จแล้วจาก ผลที่ผ่านมาก็คงเป็นที่ประจักษ์ชัดว่าการศึกษาประชาบาลนั้นก็ยังอยู่ในที่ไม่พึงพอใจนัก ต่อมาจึงได้มีการโอนไปไว้ยังกระทรวงมหาดไทย เมื่อสักประมาณ ๑๐ กว่าปีมานี้ แต่มา บัดนี้รัฐบาลก็เห็นว่าควรจะมาอยู่ในกระทรวงเดียวกัน เกี่ยวกับการศึกษา กระผมขอ ประทานกราบเรียนว่า กระผมก็เห็นด้วยในการที่จะรวมการศึกษานั้นมาไว้ในแหล่งเดียว กัน แต่กระผมไม่แน่ใจว่าคณะกรรมการต่าง ๆ ตามมาตรา ๕ นั้น จะกระจายอำนาจได้ อย่างแท้จริง เพราะเราดูตามโครงสร้างแล้ว กระผมเห็นมีสิ่งใหม่ที่ครูประชาบาลจะได้ รับก็คือ ได้ยกฐานะขึ้นเป็นข้าราชการเท่านั้น สิ่งที่กระผมคิดว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น

สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๓ เป็นการโอนการบริหาร ในหลักการเป็น การโอน การบริหารโรงเรียนประชาบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถม ศึกษาของกรมสามัญ มาไว้ยังกระทรวงศึกษาธิการ อันนี้กระผมยังมีข้อข้องใจว่า ในเมื่อ ร่างพระราชบัญญัติการตั้งประถมศึกษาประชาบาลยังไม่ได้ประกาศใช้ แต่ทางกระทรวง ศึกษาธิการก็ได้โอนโรงเรียนเหล่านั้นมาแล้ว กระผมก็ไม่ทราบว่ถ้าโอนจะมาไว้ตรง ไหน เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๒ บอกว่า วันที่ ๑ ตุลาคมนี้ต้องมี ผลบังคับใช้ในการโอน ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติประถมศึกษายังไม่คลอดออกมาทัน วันที่ ๑ ตุลาคมแล้ว การโอนการศึกษาประชาบาลตามพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ นี้จะมีผล อย่างไรในวันที่ ๑ ตุลาคม เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าน่าที่จะเป็นการประกาศใช้พระราช- บัญญัติประถมศึกษาประชาบาล ก็ถึงจะมีการโอนเข้ามาไว้ในประถมศึกษา กระผมจึงคิดว่า การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติการโอนการศึกษาประชาบาลจากองค์การบริหารส่วน จังหวัดมาไว้นั้น กระผมคิดว่าถ้าไม่ทันในวันที่ ๑ ตุลาคมนี้ก็น่าจะมีปัญหา

กระผมขอประทานกราบเรียนในหลักการฉบับที่ ๕ กระผมไม่เห็นด้วย ขอ ประทานกราบเรียนว่า ยุ่งยากเหลือเกินครบรอบปีพรายวันนี้ เพราะว่าเป็นเรื่องลำบากใจ

เหลือเกิน สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ นั้น ตามความรู้สึกส่วนตัวกระผม กระผม
 ยังไม่เห็นด้วย เพราะว่าเดิมการบริหารงานบุคคลนั้นอยู่ที่คุรุสภา ความจริงแล้วรัฐบาล
 น่าที่จะปรับปรุงคุรุสภานั้นให้มีประสิทธิภาพ ให้มีหน้าที่ในการบริหารบุคคล ซึ่งก็เป็น
 การเหมาะสมอยู่แล้ว ในการที่คุรุสภาถ้าหากมีพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู
 ขึ้นมาแล้ว ด้งานบริหารบุคคลมาจากคุรุสภาแล้ว กระผมคิดว่าเจตนารมณ์ของกระทรวง
 ศึกษาธิการก็คงจะต้องยุบคุรุสภาโดยปริยาย เพราะฉะนั้นหัวใจของคุรุสภาซึ่งดำเนินการ
 มานั้น ก็เป็นหน้าที่หนึ่งในการบริหารบุคคลสำหรับข้าราชการครู แต่บัดนี้ทางกระทรวง
 ศึกษาธิการได้ยกร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาใหม่ ก็เท่ากับปล่อยให้คุรุสภานั้นตายซาก ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นว่าน่าที่จะปรับปรุงโครงสร้างของคุรุสภาซึ่งได้ตั้งมา
 เป็นเวลานานแล้ว แล้วการบริหารงานของคุรุสภาก็ไม่มีสิ่งที่บกพร่องและเสียหาย การที่
 จะยกร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาใหม่ กระผมคิดว่าเป็นการที่จะทำให้คุรุสภานั้นสลายตัวไป
 โดยปริยาย กระผมจึงขอประธานกราบเรียนว่า การแยกพระราชบัญญัติครูออกจาก
 คุรุสภานั้นไม่เหมือนกับกรมนอื่น ๆ อย่างเช่น กรมตำรวจก็อาจจะมีพระราชบัญญัติของเขา
 ต่างหาก เขาเป็นเพียงกรมเดียว กรมอัยการ อย่างนี้เป็นต้น แต่อย่าลืมว่ากระทรวงศึกษา-
 ธิการนั้นจะร่างพระราชบัญญัติครูขึ้นมาเท่ากับเป็นกรม ๆ หนึ่ง แต่มีอำนาจบริหารงาน
 บุคคลอย่างมากมายในการที่จะให้คุณให้โทษหรือพิจารณาความดีความชอบต่าง ๆ นั้น ก็
 เท่ากับมาตกอยู่เพียงในกรมเดียวโดยในรูปแบบของคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นกระผม
 คิดว่ากระผมยังไม่เห็นด้วยในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ นานที่กระทรวงศึกษาธิการจะ
 ปรับปรุงโครงสร้างของคุรุสภาเสียใหม่ในการที่จะเป็นการบริหารงานบุคคลสำหรับครู
 เพราะว่าจะได้ผลและเป็นการเสริมสร้างคุรุสภา ซึ่งเป็นสถาบันของครูมาเป็นเวลานาน
 เพราะฉะนั้นในหลักการที่รัฐบาลเสนอมา กระผมเองก็ไม่สามารถที่จะอภิปรายได้มากกว่านี้
 เพราะว่าสับสนเหลือเกิน กระผมก็อยากจะให้ข้อสังเกตว่า เจตนารมณ์ของรัฐบาลในการ
 เปลี่ยนโครงสร้าง ซึ่งเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ชี้แจงต่อสภานี้
 แล้วว่าสืบเนื่องมาจากรัฐบาลที่แล้ว ในการที่ดำเนินการเรื่องนี้ แล้วก็เปิดโอกาสดีที่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านได้มีโอกาสดำเนินการเข้ามาในกระทรวงศึกษาธิการ

ซึ่งมีอำนาจมากขึ้นโดยเป็นรัฐมนตรีว่าการ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าผลจากร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้ก็有一部分หนึ่งของรัฐบาลก่อนที่เขาทำมา อันนี้เราจะต้องยอมรับ กระผมจึงฝากข้อสังเกตไว้ในสภานี้ว่า บางสิ่งบางอย่างนี้รัฐบาลเก่าถูกถล่มทลายเสียอย่างไม่มีชิ้นดี แต่เพียงมีในวันนี้แหละที่รัฐบาลนี้ยอมรับว่าผลงานของรัฐบาลที่ผ่านมาชิ้นมี ส่วนดี จึงได้หยิบยกเอามาดำเนินการต่อ กระผมก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่า การเป็น รัฐบาลนั้นขอให้พึงระลึกว่า ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบต่องานทุกอย่างของประเทศ ชาติ เพราะฉะนั้นในการที่ท่านยอมรับในสิ่งที่เขาเป็นประโยชน์ อันนี้กระผมคิดว่าเป็น สิ่งดีของบ้านเมือง ไม่ใช่ว่ารัฐบาลก่อน ๆ นั้นใช้ไม่ได้ ฉะนั้นอยู่คนเดียว กระผม ขอประทานกราบเรียนเป็นข้อสังเกตในสภานี้ แล้วก็เป็นที่เสียดายเหลือเกินว่าไม่สามารถ ที่จะอภิปรายร่างพระราชบัญญัติครั้งนี้ให้ดังใจที่ได้เตรียมมา เพราะไม่สามารถที่จะกระทำ ได้ เพราะกระผมต้องพลิกไปพลิกมา พลิกดู ผลที่สุดก็ทำให้อภิปรายเป็นเหมือนกับรถ หวานเย็นครับ กระฉิกกระฉัก ๆ เพราะฉะนั้นก็คิดว่าเอาละครับในเมื่อรัฐบาลคิดว่าร่าง พระราชบัญญัติที่เสนอมาทันที ๘ ฉบับนี้จะเป็ประโยชน์ต่อครูประชาบาลทั่วประเทศ กระ- ผมก็ฝากความหวังไว้ แต่กระผมไม่แน่ใจว่าการกระจายอำนาจดังที่กระผมได้ประทาน กราบเรียนมานี้จะได้ผลตามเจตนารมณ์หรือไม่ หวังว่ากระทรวงศึกษาธิการคงจะพัฒนาการ ศึกษาของชาติให้สมดังเจตนารมณ์ที่ท่านได้ดำเนินการ และก็เป็ผลงานของรัฐบาลเก่าที่ ผ่านมา ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และนายสอาด ปิยะวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ไม่อยู่ จึงมอบให้ นายเทียม ไชยนันทน์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายจรัส โพธิศิริ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรัส โพธิศิริ มาจากนครศรีธรรมราช พรรคกิจสังคม กระผมได้ฟังท่านผู้มีเกียรติกล่าว ไปเมื่อกี้ก็มีเหตุผลที่น่ารับฟัง แต่กระผมคิดว่าท่านจะยังเข้าใจคลาดเคลื่อนในเรื่องคุรุสภา ว่าการที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายครูเข้าไป ก.ค. เข้าไปแล้วจะทำให้คุรุสภาสลายตัวนั้น กระ- ผมเข้าใจว่าท่านผู้มีเกียรติเมื่อกี้ก็คงจะเข้าใจคลาดเคลื่อน เพราะว่าคุรุสภาเป็นสถาบัน

วิชาชีพครูนะครับ ก.ค. ก็ทำหน้าที่แทน ก.พ. แล้วครูอยู่ตั้ง ๒ แสนคน เรามี ก.ม. เรามี ก.ต. เรามี ก.ย. เรามีอะไรมากมาย เพราะฉะนั้นครูจำนวนตั้ง ๒ แสนคนก็น่าที่จะมีกฎหมายที่เป็นตัวของตัวเอง จริงอยู่รัฐบาลก็ต้องปรับปรุงครูสภาแน่นอนที่จะให้เป็นสถาบันวิชาชีพครูอย่างจริงจังเหมือนกับแพทยสภา หรือเหมือนกับเนติบัณฑิตยสภา กระทบขอกราบเรียนว่า การที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ ก.ค. นี้ เป็นการที่เหมาะสมและถูกต้องแล้ว ขอขอบคุณมากครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระทบ เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กระทบเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการประถมศึกษาซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอเข้ามาต่อสภานี้เพื่อร่วมกันพิจารณา เหตุผลที่กระทบเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนั้นมีดังต่อไปนี้

ประการแรก กระทบเห็นว่ากฎหมายนี้จะช่วยยกฐานะของครูประจำบาลซึ่งเดิมเป็นแต่เพียงครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งยังกระทรวงมหาดไทยโดยตรง เมื่อมีร่างพระราชบัญญัตินี้ออกมา ก็จะทำให้สถานะของครูโอนไปเป็นข้าราชการพลเรือน มีฐานะและศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนทุกประการ ซึ่งจะมีผลในทางด้านจิตวิทยา คือทำให้ครูทั่วประเทศได้คิดว่าตัวเองไม่มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูง มีฐานะเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนอื่นซึ่งก็เป็นแนวความคิดที่ดีในระบบประชาธิปไตย เพราะข้าราชการทุกหมู่เหล่านี้น่าจะมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงกันในด้านหรือในชื่อของตำแหน่ง น่าจะมีความสำคัญที่ตัวเองในการที่จะสร้างบทบาทในด้านสังคมคือ สร้างบทบาทในด้านการศึกษา เพราะฉะนั้นกระทบจึงเห็นด้วยว่าเมื่อมีพระราชบัญญัตินี้แล้ว มีการยกฐานะของครูขึ้นก็เป็นเจตนารมณ์ที่ดีของรัฐบาลที่มองเห็นครูประจำบาลซึ่งเป็นแม่พิมพ์พ่อพิมพ์ของชาติทั่วประเทศ จะได้มีกำลังใจพัฒนาทางการศึกษาให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ซึ่งเป็นประโยชน์ส่วนรวมต่อบ้านเมือง นี่เป็นประการแรก

ส่วนประการที่ ๒ นั้น ท่านผู้เป็นประธาน เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติครูทั้ง ๘ ฉบับนี้เอง ก็ได้แยกการบริหารบุคคลเกี่ยวกับการบรรจุ แต่งตั้ง และการกำหนดอัตราซึ่งแต่เดิมนั้นขึ้นกับ ก.พ. และครูสภาออกมาเป็นคณะกรรมการข้าราชการครู โดย

ได้กำหนดเป็น ๓ ขั้นตอน ขั้นตอนแรกก็คือ มีคณะกรรมการข้าราชการครูระดับชาติ เราเรียกว่า ก.ค. ส่วนระดับกรมนั้นเราก็เรียกว่า อ.ก.ค. คืออนุกรรมการคณะข้าราชการครูระดับกรม ส่วนระดับจังหวัดเราก็มี อ.ก.ค. จังหวัด ซึ่งแต่ละคณะกรรมการนี้จะให้โอกาสครูประจำบาลซึ่งเขามีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในท้องถิ่นชนบท ได้มีโอกาสเลือกตัวแทนของเขาเข้ามาบริหารงานร่วมกับข้าราชการหน่วยอื่น ๆ ด้วย ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อครูประจำบาล เพราะจะทำให้ครูประจำบาลได้มีโอกาสมาแสดงบทบาท แสดงความคิดเห็นตลอดจนข้อแนะนำต่อผู้บริหารงานด้านการศึกษาซึ่งก็จะทำให้การศึกษาเจริญก้าวหน้าเป็นไปมากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นี่เป็นประการที่ ๒

ส่วนประการที่ ๓ ท่านประธานครับ เรายังให้โอกาสครูชนบทต่าง ๆ เช่นเราจะเห็นได้จากคณะกรรมการการศึกษาระดับอำเภอ โดยให้โอกาสประธานกลุ่มทุกกลุ่มในระดับอำเภอหรือกิ่งอำเภอได้มีโอกาสเป็นกรรมการร่วมด้วยในคณะกรรมการประมณศึกษาระดับอำเภอซึ่งกระผมเห็นว่าครูประจำบาลน่าจะมีโอกาสนี้มานานแล้ว เพราะตัวครูประจำบาลเองนี้ถ้าหากท่านย้อนไปคำนึงถึงเมื่ออดีต ก็จะเห็นว่าครูประจำบาลทั้งประเทศเหมือนกับดอกไม้หอมทุก ๆ คนก็ต้องการที่จะเอาไปประดับในการสร้างฐานอำนาจตัวเอง กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่า ครูประจำบาลทั้งประเทศมีจำนวน ๒ แสนคน บุคคลเหล่านี้มีอาชีพในการปั้นเยาวชนของชาติหรืออนุชนของชาติไว้ เพื่อให้เขาเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตพร้อมที่จะช่วยเหลือชาติบ้านเมืองหรือเป็นพลเมืองดีของชาติ แต่เขาเหล่านั้นก็ได้ทำหน้าที่นี้เหมือนกับการปิดทองหลังพระ เพราะครูประจำบาลทั้งประเทศนั้นข้าราชการอื่นมองเหมือนว่าเป็นลูกเมียน้อยไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร กระผมอยากประทานกราบเรียนย้ำอีกว่า ในการบริหารเท่าที่ผ่านมาโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ครูประจำบาลไม่สามารถที่จะกำหนดชัดเจนไปว่าเขาเองเป็นลูกน้องของใคร ทางฝ่ายนายอำเภอก็อ้างว่านายอำเภอเป็นผู้บังคับบัญชาของครูประจำบาลทางฝ่ายหัวหน้าหมวดการศึกษาหรือหัวหน้าส่วนการศึกษาก็อ้างว่าเขาเป็นนายครูประจำบาลทางฝ่ายศึกษานิเทศก์อำเภอก็ว่าตนเองถึงเป็นฝ่ายวิชาการก็มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าครูประจำบาลเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้ กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ความยุ่งยากหัวใจของ

ครูประจำบาลทั้งประเทศได้มีมาอย่างมากมายและก็นั่นอยู่ในหัวอกของเขา ไม่สามารถที่จะแสดงออกด้วยตนเองได้ เพราะการบีบบังคับจากผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นในการบริหารงานในท้องถิ่นก็ดี ในส่วนกลางก็ดี ก็อ้างเอาแต่ความเหมาะสม อ้างเอาแต่ว่าอำนาจดุลพินิจ ไม่ว่าการแต่งตั้ง โยกย้ายก็ดี แม้แต่การแต่งตั้งหรือการโยกย้ายสับเปลี่ยน ในบางจังหวัดก็กำหนดระเบียบขึ้นมานว่า ถ้าหากมีการสับเปลี่ยนแล้วมีการเสียเงินเสียทอง ก็จะไม่ให้มีการสับเปลี่ยนกัน แต่ในขณะเดียวกันเมื่อมองในทางตรงกันข้าม ถ้าหากเมียเจ้าหน้าที่บ้านเมืองชั้นผู้ใหญ่ อย่างเมียปลัดอำเภอ เมียนายอำเภอแล้วเลือกย้ายไปลงในโรงเรียนที่เขาต้องการตลอดเวลา ถ้าหากเป็นเมียประชาชนธรรมดาแล้ว ถึงจะเป็นครูก็บอกว่าไม่เหมาะสม อำนาจดุลพินิจนี้แหละ ท่านประธานครับ กว้างใหญ่เหลือเกิน ทำให้ผู้บังคับบัญชาของครูนี้ใช้และชอบด้วยกฎหมายด้วย เมื่อครูประจำบาลไปถามว่า เอ๊ะทำไมเมียปลัดอำเภอลงย้ายไปอยู่โรงเรียนใกล้ เมียผมล่ะข้าราชการชั้นผู้น้อยทำไมย้ายไปอยู่โรงเรียนไกล ท่านประธานครับ เพราะว่านี่เป็นระเบียบของสภาฯ ที่ได้ใช้ดุลพินิจแล้วชอบด้วยกฎหมายแล้ว ครูประจำบาลทำอะไรครับ ท่านผู้เป็นประธาน ก็หมดโอกาสที่จะโต้แย้งได้ เพราะมันชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนั้นขึ้นมาจะมีตัวแทนของครูมาบริหารงานการศึกษาในระดับอำเภอ โดยประธานกลุ่มแต่ละโรงเรียน แล้วนอกจากนั้นในระดับจังหวัดก็มีตัวแทนของเขาอีก ๕ คน ซึ่งเลือกตั้งมาจากครูประจำบาลได้มีโอกาสแสดงบทบาทในระดับจังหวัดด้วย เพราะฉะนั้นในการแต่งตั้ง ในการย้าย ในการกำหนดอัตราเงินเดือน ในการที่จะพิจารณาความดีความชอบก็ดี ก็จะผ่านขั้นตอนเหล่านี้ โดยครูประจำบาลซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นตัวแทนจะได้มีโอกาสดูแล้วมีความเป็นธรรมหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่มีความเป็นธรรมก็จะดำเนินการโต้แย้งคัดค้านสิทธิซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นแนวทางประชาธิปไตย ท่านผู้เป็นประธาน ด้วยเหตุผลดังที่กระผมกราบเรียนมาทั้ง ๓-๔ ประการดังกล่าวแล้ว กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติครูทั้ง ๘ ฉบับนั้นสมควรที่สภานี้จะรับหลักการ เพื่อที่จะผ่านสภาไปในวาระ ๒ วาระ ๓ เพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมาย ให้ครูประจำบาลทั้งประเทศซึ่งอัดอั้นตันใจอยู่ในขณะนี้ ได้มีโอกาสโล่งอก

ได้มีกำลังใจที่จะพัฒนาด้านการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าต่อไปโดยเร็ว กระผมจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้ กระผมขอขอบคุณครับ ท่านผู้เป็นประธาน

นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคพลังใหม่ สำหรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับ ที่ทางรัฐบาลเสนอเข้ามาในครั้งนี ตามปกตินั้น พรรคพลังใหม่ก็อยู่ฝ่ายค้าน แต่สำหรับเรื่องนี้เป็นเรื่องของความถูกต้อง และเป็นธรรมของครูประชากรทั้งประเทศซึ่งมีประมาณ ๒ แสนคนเศษ และเด็กที่อยู่ตามท้องนาท้องไร่ อีก ๘ ล้านกว่าคน พรรคพลังใหม่จึงขอสนับสนุน แต่ทั้งนี้กระผมจะขอกราบเรียนเป็นฉบับ ๆ ไป นะครับ จะเน้นหนักเพียง ๒ — ๓ ฉบับ

ฉบับที่ ๑ คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ พ.ศ. นั้น ไม่มีอะไรที่กระผมติดใจกระผมจะผ่านไป

ฉบับที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. นี้ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งอุบลราชธานีซึ่งนั่งลงไปเมื่อสักครู่ที่ว่า ครูประชากรนั้นถูกบีบบังคับมานานแล้ว ครูประชากรนะครับ ถูกอำนาจเผด็จการเต็มรูปแบบในสมัย ๒๕๐๙ เอาไปโดยผลการ เอาครูประชากรไปสังกัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อไปเป็นฐานทางการเมืองของบุคคลเหล่านั้น ใน พ.ศ. นั้น เสร็จแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๙ จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมาครูประชากรซึ่งในหัวใจ ที่แรกก็อ้างว่าจะกระจายอำนาจไปให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านประธานที่เคารพ เรื่องราวที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยและข้าราชการผู้ใหญ่กระทรวงมหาดไทยต้องไปมีเรื่องมีราวในโรงในศาลนั้น ก็เพราะอันนี้แหละครับ เพราะผลประโยชน์จากการศึกษาประชากรเอาไปทำปู้ยี่ปู้ยำกันจนกระทั่งจะต้องไปแก้กันอีกในศาลซึ่งยังไม่ตก เพราะฉะนั้นองค์การที่รับไปนั้นกระผมจึงเคยพูดเสมอว่า มันไม่ใช่องค์การแต่เป็นองค์กรกิน กระผมจึงดีใจด้วยที่รัฐบาลนี้ได้รับเอาสิ่งที่ดีที่งามที่ถูกต้อง จะเป็นของใครก็ตามถ้าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วเอามาสู่สภาแห่งนี้เพื่อพิจารณาพิจารณาเห็นว่าครูประชากรที่ถูกเหยียบย่ำ ย่ำยี เหยียดศักดิ์ศรีมาตั้งแต่ ๒๕๐๙ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ๑๐ กว่าปีนั้น บัดนี้กำลังจะถูกปลดแอกแห่งความเป็นทาส ความที่

ไม่มีศักดิ์ศรี ชิดที่ท่านให้เขาไปเมื่อก่อนนะครับเป็นข้าราชการบริหารส่วนจังหวัดหรือเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด มีติด ก. ถ้าเป็นขอนแก่นก็ ขก. ติดอยู่ที่ตรังคอ จังหวัดอื่นก็เหมือนกันเพดานบินของครูก็ไม่มี อย่างดีก็แค่เป็นครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ มีผู้อำนวยการนั้นแหละครับที่ผ่านมานี้ทั่วประเทศประมาณ ๗ - ๘ - ๙ คน แต่ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้ผ่านมา ครูประจำบาลซึ่งจบปริญญาตรี ปริญญาโท และอาจจะมีดอกเตอร์ในอนาคต ก็จะได้มีเพดานบินสูงขึ้น มีตำแหน่งและศักดิ์ศรีเป็นข้าราชการดีขึ้น ตัวกระผมเองก็เคยเป็นครูประจำบาลมานานพอสมควร ซึ่งในหัวใจ แม้มีบางท่านบอกว่าเมื่อก่อนอยู่กับกระทรวงศึกษาธิการก็เป็นอย่างนี้ เอากลับมาอย่างนี้อีก สมัยนั้นกับสมัยนี้แตกต่างกันมากนะครับ

อีกประการหนึ่ง กระผมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับฉบับที่ ๒ อยู่หนึ่งว่า หลักการเดิมในที่ครูประจำบาลเขาเรียกร้องให้มีผู้อำนวยการประถมศึกษาในระดับจังหวัด หลักการเดิมกระผมจำได้ว่ามีตำแหน่งนี้อยู่ในวาระละ ๔ ปี แต่กระผมอ่านกฎหมายดูทุกมาตราแล้วสำหรับฉบับที่ ๒ นี้ไม่เห็น กระผมคงจะสงวนไว้ในชั้นแปรญัตติซึ่งเป็นวาระที่ ๒ นะครับ

ทบทวนสำหรับกฎหมายฉบับที่ ๒ ความในมาตรา ๒๒ ที่กระผมตั้งใจอยากขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการเอาไว้ด้วยที่บอกว่า โรงเรียนที่อยู่ภายในเขตกรุงเทพมหานครนั้น ที่จะโอนเข้ามานี้หมายความว่าอะไร โรงเรียนอะไร โรงเรียนของกรมสามัญ กระทรวงศึกษาธิการใช่หรือไม่ หรือว่าหมายถึงโรงเรียนของ กทม. ด้วย อันนี้ขอความกรุณาให้ความกระจ่างแก่กระผมด้วย

สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประจำบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. . . . อันนี้กระผมขอตั้งข้อสังเกตไว้ ขอให้ท่านจดเอาไว้ด้วย ทำไมจึงไม่โอนโรงเรียนเทศบาลไปเสียในคราวนี้ เพราะว่าจะได้เป็นเอกภาพอย่างที่ท่านอ้างนั้นนะครับ กระผมเห็นด้วย เป้าหมายของท่าน ๓ ข้อที่จะบรรลุเป้าหมายนั้นคือการศึกษาคงจะเป็นเอกภาพ ที่ท่านให้เทศบาลจัดนั้น ครูที่น่าสงสารขณะนี้คือครูเทศบาล ทางเดินก็ตันอีกละครับ งบประมาณก็มีจำกัดในแต่ละเทศบาล อย่างดีก็

เป็นครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ในเทศบาลนั้น ๆ เขาก็จบปริญญาตรีมาเหมือนกัน กระผมจำไม่ได้ว่าใครเป็นคนเขียนเอาไว้ไม่ทราบ บัณฑิตก็เหมือนกับกัณโฐ บัณฑิตที่จบจากการศึกษาก็เหมือนกัน อีฐบางกัณก็อยู่บนยอดเจดีย์ คนก็กราบก็ไหว้ ที่จบปริญญาตรีจากการศึกษา แต่อีฐบางกัณฝ่าไปอยู่บนฐานสัณฐานอะไรคนก็เหยียบก็ยำ อย่าให้ครูที่จบจากสถาบันการศึกษาเดียวกันต้องเป็นเสมียนกัณโฐเลยครับ

ทีนี้สำหรับร่างฉบับที่ ๓ นี้ กระผมมีข้อสังเกตอีกอันหนึ่งฝากเอาไว้ให้ท่านด้วย คือเรื่องหัวหน้าส่วนการศึกษากดี ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนกดี หัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอ กดี ผู้ช่วยหัวหน้าหมวดกดี เมื่อโอนไปแล้วท่านบอกว่าให้เขาดำรงตำแหน่งอยู่ได้ไม่เกิน ๑ ปี กระผมก็ไม่ว่าอะไร แต่หลังจาก ๑ ปีแล้ว จะเอาคนพวกนี้ไปไว้ตรงไหน เป็นธรรมชาติเขาหรือไม่ บางคนก็จริงอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติบางคนบอกว่าได้เป็นหัวหน้าส่วน หัวหน้าหมวดมานั้นเนื่องจากการประจบสอพลอไปกราบกรานคุณนายผู้ว่า ฯ ไปไหว้ผู้ว่าราชการจังหวัด จึงได้เป็นหัวหน้าหมวด หัวหน้าส่วน นั้นมีส่วนจริง แต่มีหลาย ๆ คนที่เขาได้เป็นหัวหน้าส่วนกดี หัวหน้าหมวดกดี คือจากการที่เขามีความรู้ความสามารถสอบขึ้นมาได้แล้วคนพวกนั้นเขาทำผิดอะไร จึงออกกฎหมายไล่ออนสถานภาพ สิทธิซึ่งเขาพึงมีพึงได้ ถ้าหากเขาไม่ได้เป็นหัวหน้าหมวด หัวหน้าส่วน เขาอาจจะเข้าราชการครูในตำแหน่งและอัตราเงินเดือนเท่าเดิม กระผมไม่เถียง แต่ที่นี้ตำแหน่งแตกต่างครับ เมื่อก่อนเคยเป็นหัวหน้าส่วน บัดนี้อาจจะไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน หรือไม่ก็ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ โรงเรียนนี้รู้สึกว่ศักดิ์ศรีจะถูกลดลง ให้ท่านคิดเพียงเท่านี้ เพื่อเห็นกับคนพวกนั้นบ้าง ถึงแม้จะเป็นคนส่วนน้อยนะครับ

อีกประการหนึ่ง สำหรับข้อสังเกตของกระผมคือร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ เมื่อสักครู่นี้ท่านผู้มีเกียรติท่านออกไปแล้วได้พูดถึงครูสภา ฉบับนี้เป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดของการสร้างองค์กรของครูขึ้นมา เดิมทีเดิวนั้นกระผมเห็นด้วยที่ว่าครูสภาเป็นองค์กรของครู ครูสภายึดถือเสมอว่าตัวเองเป็นหน่วยงานบริหารงานบุคคลแทน ก.พ. แต่กระผมอยากจะกราบเรียนข้อเท็จจริงให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผ่านท่านประธานสภาได้ทราบว่าอันความจริงนั้นครูสภาไม่น่าจะเป็นหน่วยงานบริหารบุคคล น่าจะเป็นหน่วยงานประหารบุคคลมากกว่า

ทำไมกระผมถึงกล่าวถึงอย่างนั้น เหตุที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าการบริหารงานบุคคลที่แท้จริงนั้น เป็นการดำเนินงานเพื่อจูงใจให้คนอุทิศตนเพื่องาน แต่เท่าที่ผ่านมามหาวิทยาลัยไม่ได้เป็นอย่างนั้น เรื่องที่ควรเร่งรัด เรื่องที่ควรถูกก็ผิด กระผมขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้ได้ทราบว่า อัตรากำลังของคนในมหาวิทยาลัยเพียง ๑๕๐ คน คุณครู ๓ แสนคนเศษ ทั้งครูประจำบาล ครูของกรมสามัญ ครูอะไรต่าง ๆ ทั่วประเทศ ๓ แสนคนเศษ คน ๑๕๐ คนมาพิจารณาวินัยครู โยกย้ายครู กำหนดอัตราเงินเดือนให้ครู ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ คนที่ทำหน้าที่เหล่านี้คือคนของมหาวิทยาลัย หาได้เป็นข้าราชการแม้แต่น้อยไม่ แต่มาสร้างวินัยให้กับครูซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนหรือเป็นข้าราชการครู ถ้ากระผมจะเปรียบเทียบให้ฟังก็เหมือนกับเอาเงินมาคุมพระคุณแถวในวัด ตัวเองไม่มีวินัย แม้แต่ข้อเดียว ดันเสือกทะเล้งมากก็ขอประธานอภัย ดันทะเล้งมากออกกฎหมาย ออกข้อบังคับให้ครูซึ่งเขามีวินัยปฏิบัติ ประพฤติแล้วปฏิบัติตามอย่างนี้ไม่ถูก การที่รัฐบาลได้แก้ไขสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องอย่างยิ่งแล้ว เพราะว่าขวัญกิตติ กำลังใจกิตติ ประโยชน์ต่างๆ กิตติ จะจูงใจให้ครูได้ประพฤติปฏิบัติตนและอุทิศตนให้กับงานสมกับที่ว่าจะบริหารงานบุคคลจริง ๆ

อีกประการหนึ่ง ข้อบกพร่องของมหาวิทยาลัย ทำไมมหาวิทยาลัยไม่ขยาย ไม่เพิ่มคนมหาวิทยาลัยเป็นองค์การเถื่อนเถื่อนอย่างไร ไม่มีกฎหมายรองรับ มีกฎหมายมีพระราชบัญญัติครูจริง ๆ นั้นมีครับ แต่ว่าไม่เคยได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลแม้แต่บาทเดียวตั้งแต่ตั้งเป็นมหาวิทยาลัย ๓๔ ปีเศษแล้วครับ วินัยอันถอยหลังมาเป็นปี พ.ศ. เท่าไร ท่านก็คงจะนับได้ตั้งมหาวิทยาลัย ๓๔ ปีเศษแล้ว มหาวิทยาลัยไม่เคยได้เงินจากรัฐบาลเลย เงินที่ได้มาเลี้ยงมาจ่ายค่าเงินเดือนให้กับเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยได้มาจากไหน ได้จากเงินพิเศษค่ากำไรจากองค์การค้ามหาวิทยาลัยผูกขาดการขายกระดาษ การขายแบบเรียนให้กับกระทรวงศึกษาธิการทั่วประเทศ เป็นอย่างนี้ตลอดมาเพราะฉะนั้นองค์การค้าจึงยิ่งใหญ่ตลอดเวลาเพราะเอาเงินเจียดมาให้ ๕ ล้านบาทบ้าง ๖ ล้านบาทบ้าง มาให้เป็นเบี้ยเลี้ยง เงินเดือนแก่ข้าราชการหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย เมื่อเป็นอย่างนี้ลูกจ้างมาควบคุมนายจ้าง กระผมเห็นว่าเป็นวิธีการที่ผิด ลูกจ้างนั่นก็คือเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยมาควบคุมครูทั่วประเทศ มันผิด เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับที่ ๕ ที่ท่านค้าน กระผมถึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตามท่านประธาน

ที่เคารพ ขณะนี้ครูเขาเรียกร้องมาตั้ง ๒-๓ ปีแล้วบอกว่า ต้องการที่จะบริหารตนเอง ต้องการที่จะเป็นทบวงบ้าง เป็นอะไรต่อมีอะไรมากมายไปหมด ขณะนี้กระผมดีใจที่ครูจะได้มีโอกาสเข้ามาบริหารตนเองด้วยโดยครู บริหารตรงไหน ในระดับประเทศก็มีครูเป็นตัวแทนเข้ามา แต่เสียใจขอติงไว้ชนิดหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีเขียนเอาไว้ด้วย ที่ให้ครูทั่วประเทศเข้ามาเพียง ๖ คน หรือ ๗ คนนั้น ยังไม่ครบนะครับ ภาคการศึกษาของประเทศไทยมี ๑๒ ภาค ถ้าท่านจะกรุณาให้ภาคละ ๑ คนเข้ามาก็จะเกิดประโยชน์กับครูเป็นอย่างยิ่ง ส่วนระดับจังหวัดนั้นกระผมจะเอาไว้แปรญัตติในวาระที่ ๒ นี่แหละครับกระผมถึงอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อครูเขาต้องการอำนาจบริหารตนเอง เพราะอะไร เพราะครูท่านนั้นที่เขารู้เรื่องราวต่าง ๆ ของครู ครูท่านนั้นที่เขารู้หัวอกของครู เมื่อเป็นอย่างนี้กระผมและพรรคพลังใหม่ทุกคนขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานสภาที่กรุณาให้กระผมได้มีโอกาสขึ้นมาอภิปรายร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ทั้ง ๘ ฉบับ ซึ่งกระผมเชื่อมั่นว่าบรรดาครูประชาชนทั้งหลายทั่วประเทศจะดีอกดีใจและภาคภูมิใจในวันที่เขารอคอยมานานแสนนาน ทุกคนตั้งตาคอยในวันนี้ กระผมทราบดีเพราะตัวกระผมเอง ทั้งบิดาและมารดาเป็นครูประชาชน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอยก่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ ว่าด้วยคณะกรรมการการประถมศึกษาขึ้นมาพิจารณาก่อน คณะกรรมการการศึกษาระดับชาติ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ส.ส. บุญเกิด ที่สมควรให้มีตัวแทนครูมาจากทุกภาคการศึกษา ไม่ใช่กำหนดไว้ ๖ คน ขอให้ได้บันทึกเรื่องนี้ไว้ด้วยครับ ต่อไปท่านประธานสภาที่เคารพ ในหมวดที่ ๒ มาตรา ๑๖ ว่าด้วยคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดและในหมวดที่ ๓ มาตรา ๒๓ ว่าด้วยคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า สิ่งทีกระผมเป็นห่วงก็คือคุณสมบัติของครู ซึ่งจะถูกแต่งตั้งและหรือเลือกตั้งตามบทเฉพาะกาลก็ตาม กระผม

เป็นห่วงคุณวุฒิ เพราะว่าจากการที่กระผมได้ไปสัมผัสเยี่ยมเยียน ได้รับคำร้องเรียนจากครู
 ประชาบาลจำนวนมาก ผู้บริหารระดับใด ๆ ก็ตามมักจะกำหนดคุณวุฒิปริญญายาวเพื่อยไว้
 ทั้งนี้ ส่วนครูเดิมซึ่งมีคุณวุฒิ ป.ม. หรือ พ.ม. ไม่มีโอกาสได้ไต่เต้าขึ้นไปในระดับบริหาร
 แต่อย่างใด มีครูจำนวนมากซึ่งมีลูกศิษย์ลูกหา เรียนจบแล้วไปเรียนจบปริญญากลับมาต้อง
 มาเป็นผู้บังคับบัญชาของอดีตครูของตัวเอง ไม่ทราบว่าจะเคารพกันอย่างไร เรื่องนี้กระผม
 ฝากฝังไว้เพื่อเป็นปัญหาคิดต่อไปด้วย ท่านประธานสภาที่เคารพ ต่อไปมาตรา ๓๑ ใน
 บทเฉพาะกาล กระผมขอกราบเรียนว่า ข้าราชการครูซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวน ๖ คน
 นั้น กระผมขอฝากถึงคุณวุฒิตั้งที่ได้กราบเรียนมาแล้วแต่ต้นด้วย

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๓ ว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการ
 บริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของ
 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
 แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ มาตรา ๒๐ ท้ายประมวลที่ดำรงมา ในระหว่างที่ยังไม่มีการ
 แต่งตั้งผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัด หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ หรือหัวหน้าการ-
 ประถมศึกษากิ่งอำเภอ ให้หัวหน้าส่วนการศึกษา หัวหน้าหมวดการศึกษา และหัวหน้าหมวด
 การศึกษาประจำส่วนกิ่งอำเภอ องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งดัง
 กล่าว ซึ่งโอนตามพระราชบัญญัตินี้รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัด
 หัวหน้าการประถมศึกษาประจำอำเภอ หรือหัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี
 สิ่งที่กระผมเป็นห่วงก็คือ ปัจจุบันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดชัยภูมิของกระผมได้มีการ
 สอบคัดเลือกครูผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีคุณสมบัติให้เป็นหัวหน้าหมวด หัวหน้าส่วนการศึกษา ผู้ที่
 สอบได้แล้วจำนวนหนึ่งยังไม่ได้บรรจุ แต่ผู้ที่สอบตกเรียกว่า สอบไม่ผ่านกลับทำหน้าที่หัว-
 หน้าหมวดการศึกษามีอยู่หลายอำเภอ ผู้ที่สอบได้ไม่ได้บรรจุหรือครบ ท่านประธานที่
 เคารพ เพราะฉะนั้นตามมาตรา ๒๐ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ กระผมขอฝากไว้ด้วยให้
 ระลึกถึงผู้ที่เขาสอบได้แล้วยังไม่ได้บรรจุ แต่ผู้ที่ไม่มีความจะสอบได้กลับบรรจุอยู่ขณะนี้
 จำนวนหนึ่งของจังหวัดชัยภูมิของกระผม

ท่านประธานที่เคารพ ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๔ ร่างพระ-

ราชบัญญัติประถมศึกษา มาตรา ๖ ท่านประธานที่เคารพ วรยศสอง การส่งเด็กเข้าเรียนตามวรรคหนึ่ง นักเรียนต้องไม่ขาดโดยไม่รับอนุญาตหรือปราศจากเหตุผลอันสมควรเกิน ๗ วันใน ๑ เดือน วรยศสองของมาตรา ๖ ว่าอย่างนี้ ที่นี้มาพิจารณามาตรา ๑๐ ผู้ปกครองผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท กระผมเป็นห่วง ท่านประธาน ผู้ปกครองของเด็กของเยาวชนของชาติในต่างจังหวัดบ้างก็พูดกันไม่ค่อยจะรู้เรื่อง ที่กระผมกลัวพูดไม่รู้เรื่องนั้น คือพูดภาษาไทยกลางกับพูดภาษาพื้นเมือง ท่านที่ปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการการศึกษาพูดคนละสำเนียง ไม่เข้าใจกัน การที่จะอธิบายให้เข้าใจกันยากเหลือเกิน แม้แต่บนที่ว่าการอำเภอก็เหมือนกัน กระผมกลัวจะเป็นปัญหาขัดแย้งกันยิ่งขึ้น กระผมขอฝากเรื่องนี้ไว้พิจารณาเป็นพิเศษด้วย เดี่ยวจะมีปัญหาเรื่องยุ่งยากต้องเดินขบวนขับไล่อาจารย์ใหญ่ ต้องเดินขบวนขับไล่คณะกรรมการ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่บริหารระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับกิ่งอำเภออีก และจะมีปัญหาวุ่นวายกันต่อมา

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเห็นว่าสิ่งที่กระผมประธานกราบเรียนมานั้น ก็ยังมีอีกมากมาย แต่จะสงวนเวลาไว้ เพราะมองเห็นแล้วว่า ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจำนวนหนึ่งจำนวนมากต้องการอภิปรายปัญหานี้ ซึ่งกระผมจะทิ้งไว้ให้ท่านผู้มีเกียรติเหล่านั้น ก่อนที่จะจบลงไปด้วยความขอบคุณยิ่ง กระผมขอกราบเรียนฝากฝังไว้ด้วยว่า ปัญหาครูประจำบาลถ้าหากจะมีการโอนการย้ายจากถิ่นเดิมไปที่ใหม่ ขอได้โปรดพิจารณาถึงปัญหาค่าขนย้ายให้เขาด้วย ไม่ใช่ปล่อยให้เขาเดินไปเองเฉยๆ เพื่อจะได้มีสิทธิเท่าเทียมกับข้าราชการสังกัดกระทรวงอื่น ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกที่เคารพทั้งหลาย กระผม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการขออนุญาตต่อสภานี้แถลงเพิ่มเติมจากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการและกษัตริย์ในแง่ซึ่งสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอแนะและท้วงติงไว้ในทางที่ก่อเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง กระผมในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สาเหตุที่รัฐบาลนี้เสนอร่างพระราชบัญญัติระบบการบริหารการประถมศึกษาเข้ามาสู่สภาเพื่อวินิจฉัยในวันนี้ เนื่องจากว่ารัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๓ โดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นคน

แถลงเอง ท่านได้แถลงในแง่สาระสำคัญของการศึกษาประจำบาลว่า การศึกษาประจำบาลจะปรับปรุงระบบบริหารการประถมศึกษาให้มีเอกภาพ โดยจัดตั้งสำนักงานเทียบเท่ากรมในกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อบริหารนโยบายและประสานงานการศึกษาประจำบาลทั่วประเทศให้มีรูปแบบและเป็นมาตรฐานเดียวกัน และจะยกฐานะครูประจำบาลขึ้นเป็นข้าราชการพลเรือน รวมทั้งจะปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้คล่องตัวขึ้น ในการที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับเข้ามาสู่สภาในวันนี้ นั้นก็หมายความว่ารัฐบาลนี้ได้ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาซึ่งได้แถลงต่อตัวแทนของประชาชน ณ สภานี้แล้ว ท่านทั้งหลายจะสังเกตเห็นได้โดยเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติในวันนี้ก็ประสานกับนโยบายซึ่งรัฐบาลได้แถลงไปแล้ว ซึ่งยกฐานะครูประจำบาลให้เป็นข้าราชการพลเรือน ให้การศึกษาประจำบาลมีเอกภาพ จะเห็นได้จากร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๑ ระบบการประถมศึกษา นั้นได้มีเจตนารมณ์ต้องการให้การประถมศึกษาชั้นนี้มีเอกภาพเดียวกัน โดยรวมเอาการประถมศึกษาซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการอยู่ขณะนี้และก็ในส่วนโรงเรียนประจำบาลซึ่งสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศมารวมเข้าในหน่วยงานเดียวกัน มีฐานะเป็นกรม เป็นสำนักงานขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ เจตนารมณ์อันนี้รัฐบาลนี้ไม่ได้ทอดทิ้ง ได้เสนอตามคำแถลงไว้ทุกอย่างทุกประการ นอกจากนั้นจะกระจายอำนาจในการบริหารไปสู่ระดับปฏิบัติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ได้หมายความว่ารัฐบาลนี้จะกระจายอำนาจไปให้ท้องถิ่น คือกระจายอำนาจไปให้ระดับปฏิบัติ นั้นหมายความว่าระดับอำเภอและระดับจังหวัด ซึ่งท่านทั้งหลายจะได้เห็นในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้มีคณะกรรมการบริหารระดับชาติ มีคณะกรรมการบริหารระดับจังหวัดและคณะกรรมการบริหารระดับอำเภอในส่วนการประถมศึกษา และเปิดโอกาสให้บุคคลทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม เช่น ข้าราชการประจำ ผู้ว่าราชการจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด และตัวแทนครู สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล และบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิจากท้องถิ่นนั้น มีส่วนเข้ามาชี้แจง มีส่วนเข้ามากำหนดนโยบายความต้องการของท้องถิ่นให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของประชาชนส่วนใหญ่ในท้องถิ่นนั้น นี่เป็นการกระจายอำนาจไปสู่ระดับปฏิบัติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ สำหรับระดับอำเภอนั้นก็ให้โอกาสแก่คนทุกฝ่ายเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัว

ท่านประธานกลุ่มนั้น ตามระเบียบบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปัจจุบันนี้ มีการเลือกตั้งประธานกลุ่ม ก็แสดงว่าตัวท่านประธานกลุ่มนั้นได้รับความไว้วางใจ ได้รับความเห็นชอบจากครูประชาชนในกลุ่มนั้นให้เป็นหัวหน้ากลุ่มและมีโอกาสเข้ามาร่วมคณะกรรมการบริหารระดับจังหวัด ระดับอำเภอ นั้นเป็นวิธีการซึ่งเห็นว่าเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ระดับปฏิบัติการได้อย่างดียิ่ง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติปัญหาซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเพชรบูรณ์ ท่านท้วงติงคิดว่าดูตามระบบแล้วจะไม่มีมีการกระจายอำนาจจากระดับชาติลงไปสู่ระดับปฏิบัติอย่างแท้จริง เพราะว่าคณะกรรมการระดับชาตินั้น ก็มีแต่ข้าราชการประจำ จริง ๆ ไม่ใช่อย่างนั้น คณะกรรมการระดับชาติก็มีบุคคล ๓ ฝ่าย มีข้าราชการประจำ มีตัวแทนครู และมีผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งถ้าท่านศึกษาจริง ๆ แล้ว ในระบบนี้เป็นระบบซึ่งน่าที่จะเป็นไปได้ มีสมาชิกบางท่านชี้แจงว่าน่าจะเพิ่มจำนวนตัวแทนครูให้มากขึ้นกว่านี้ ก็เป็นวิธีการซึ่งน่าจะกระทำได้ในรายละเอียด แต่ต้องพิจารณาให้ดีว่าในการที่จะโหวต ถ้าสมมุติว่าในคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งจะชี้ขาดปัญหาหนึ่งในเรื่องนโยบาย ถ้าสมมุติว่าเสียงโหวตในคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นกรรมการอยู่ในคณะนั้นมีมากกว่า ถ้าความคิดของพวกเหล่านั้นเห็นว่าจะเอาอย่างใดอย่างหนึ่งอาจจะไปในทางที่ไม่ชอบก็ได้ ถ้าสมมุติว่าเกิดโมหจริต หรือว่าจะเอาชนะกันโดยไร้เหตุผล ฉะนั้นคณะกรรมการการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงต้องหาบุคคลซึ่งเป็นกลางคือบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรอบรู้ในหลักราชการขึ้นมาเป็นตัวกลาง สำหรับจะชี้ว่าอะไรถูกอะไรผิด เพื่อเป็นการยับยั้ง ทำให้การวินิจฉัยปัญหานั้นได้เกิดความละเอียดรอบคอบขึ้น และในส่วนซึ่งจังหวัดนั้น ท่านสมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์ ท่านคิดว่าจะไม่เป็นการกระจายนั้นคงเป็นไปได้ เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เองได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนระดับชาติไว้อย่างไรอย่างชัดเจน ระดับจังหวัดมีอำนาจหน้าที่อย่างไรอย่างชัดเจน ระดับอำเภอมีอำนาจหน้าที่อย่างไรอย่างชัดเจน กำหนดไว้ในกฎหมาย ซึ่งถ้าคณะกรรมการเหล่านี้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นก็ถือว่าปฏิบัติผิด เราสามารถที่จะลงโทษพิจารณาโทษได้ตามข้อกฎหมายซึ่งกำหนดไว้ กระผมเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นไปได้ แต่ว่าช่องโหว่ซึ่งเกิดขึ้นนั้น อาจจะมี เราก็ต้องพยายามอุดช่องโหว่ให้ได้ ในส่วนซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคิดว่าครูสภา

นี้คงจะตายไปนั้นไม่ตายครับ เพราะว่าพระราชบัญญัติครุฑมีเจตนาคณะครูสภาขึ้นมาให้เป็นสถาบันส่งเสริมวิชาชีพครูควบคุมจรรยาบรรณของครู ฉะนั้นครูสภาก็ยังคงมีต่อไป มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเดิมซึ่งกำหนดไว้ แต่ในหน้าที่ของครูสภาให้บริหารงานบุคคลนั้นขัดกับหลักการว่า เราจะกระจายอำนาจไปสู่ระดับปฏิบัติให้มากที่สุด ถ้าทราบใดงานบริหารบุคคลนั้นยังอยู่ที่ครูสภา เราไม่สามารถที่จะกระจายอำนาจให้เกิดความคล่องตัวได้ เพราะการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนอันดับอะไรก็ต้องมาครูสภาในฐานะทำหน้าที่แทน ก.พ. ซึ่งเป็นขอบข่ายงานที่กว้างขวางมาก ทำให้เกิดการล่าช้า ที่นี้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ได้กำหนดเป็นคณะกรรมการครูขึ้น เรียกว่า ก.ค. มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการให้ทำหน้าที่บริหารงานบุคคลโดยเฉพาะ เอาครูทุกประเภทไม่ว่าสังกัดกรมใดในกระทรวงศึกษาธิการมาอยู่ในหน่วยงานบริหารบุคคลอันเดียวกัน ให้ครูทุกประเภทไม่ว่าประถมศึกษาไม่ว่ามัธยมศึกษา มีฐานะที่จะได้รับความดูแลจากองค์กรนี้เท่าเทียมกัน มีความก้าวหน้าเท่าเทียมกัน และนอกจากนั้นยังกระจายลงไปมี อ.ก.ค. จังหวัดให้พิจารณางานในส่วนการบริหารบุคคลระดับจังหวัดให้มีความคล่องตัว พิจารณาเลื่อนเงินเดือนตั้งแต่ ซี. ๖ ลงไป ไม่จำเป็นจะต้องขึ้นมาถึงที่ ก.ค. นี่คือวิธีการใหม่ ซึ่งเราคิดว่าวิธีการนี้น่าจะมีความเหมาะสมมากกว่าที่จะให้ครูสภาดำเนินการเป็นองค์การบริหารบุคคลของครูต่อไปในอนาคต กระผมชี้แจงมาในระดับซึ่งท่านทั้งหลายน่าจะเข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง กระผมอยากจะเรียนชี้แจงว่า สำหรับคุณบุญเกิดนั้น ท่านตั้งใจในแง่ที่ว่า ผู้อำนวยการประถมศึกษานั้นแรก ๆ ตั้งใจจะให้อยู่ในวาระ ๔ ปี จริง ๆ แล้วถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนบับนั้นในทางปฏิบัติซึ่งเป็นข้าราชการประจำนั้นคงจะยาก แต่อย่างไรก็ดีผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดนั้นมีชั้นเป็น ซี. ๗ ก็มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินกำหนดไว้ว่าระดับ ซี. ๗ อธิบดีนี้จะต้องมีการสับเปลี่ยนโยกย้ายทุก ๆ ระยะ ๔ ปี ก็เป็นไปโดยอัตโนมัติซึ่งมีระเบียบปฏิบัติอยู่แล้ว และท่านเป็นห่วงว่าหัวหน้าส่วนกิตติหัวหน้าหมวดกิตติ เมื่อใช้กฎหมายเหล่านี้บังคับแล้ว เขาเหล่านั้นจะไปอยู่ที่ไหน ให้รักษาการในตำแหน่งนี้ไม่เกิน ๑ ปี นั้นหมายความว่า หัวหน้าส่วนกิตติ หัวหน้าหมวดกิตติ หลังจากกฎหมายนี้ใช้บังคับแล้ว ท่านเหล่านั้นก็ยังทำหน้าที่ไปตามเดิม แต่ไม่เกิน ๑ ปี

คำว่า “ไม่เกิน ๑ ปี” นั้น ไม่ได้หมายความว่าครบ ๑ ปีแล้วจะปลดออกทั้งหมดหาได้ไม่ เป็นการแสดงความสามารถว่าท่านหัวหน้าหมวดก็ดี หัวหน้าส่วนก็ดี ซึ่งปฏิบัติภารกิจอยู่ขณะนี้ ได้แสดงความสามารถเป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์หรือไม่ เพราะงานเก่านี้ ในตำแหน่งของหัวหน้าส่วน หัวหน้าหมวดนั้น งานเก่าในองค์การบริหารส่วนจังหวัด รับผิดชอบเฉพาะอย่าง การบริหารบุคคลไปอยู่ในอีกส่วนหนึ่ง งานเกี่ยวกับการคลัง การอะไรไปอยู่ในอีกส่วนหนึ่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ระบบนี้ผู้อำนวยการการ ประถมศึกษาจังหวัดหรือหัวหน้าหมวดอยู่ขณะนี้ต้องรับผิดชอบงานใหม่ ๆ เป็นกลุ่มเป็น ก้อน ฉะนั้นจะต้องให้ฝึกฝนงาน ถ้าท่านเหล่านั้นแสดงความสามารถถึงขีดขั้นว่าควรจะ ดำรงตำแหน่งต่อไปได้ ท่านก็คงได้ดำรงตำแหน่งต่อไป แต่ถ้าเพื่อความความสามารถไม่ถึงก็ มีความจำเป็นจะต้องปฏิบัติให้ท่านเหล่านั้นไปมีตำแหน่งซึ่งไม่ต่ำกว่าเดิม มีตำแหน่งซึ่ง จะรองรับอยู่ ถ้าคนไม่มีความสามารถที่จะบริหารแล้ว เราจะเอาไว้นั้น กระผมคิดว่า เจตนารมณ์ของเราทั้งหลายจะให้การบริหารงานประถมศึกษาท่านนี้ก้าวหน้าคงเป็นไปได้ยาก ก็มีความจำเป็นจะต้องแก้ปัญหาเรื่องตัวบุคคลซึ่งไม่มีความพร้อมและความเหมาะสมเป็น ธรรมดาครับ

กระผมขอเรียนสรุปว่า ที่คณะกรรมการทำมานี้ ที่รัฐบาลเสนอรัฐบาลได้ ยึดหลักของรัฐบาลเก่า ๆ ที่ทำมาแล้ว รัฐบาลนี้ยอมรับว่าสิ่งซึ่งรัฐบาลเก่าได้ทำไว้นั้นเป็น สิ่งที่ดีที่ชอบเกี่ยวกับปัญหานี้จึงได้ยอมรับเอามา เพราะว่าแนวการปฏิรูปการศึกษานี้ ได้มี มานานแล้วตั้งแต่รัฐบาลหลายรัฐบาลที่ผ่านมา ได้มีคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อ ปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยมานานแล้ว และงานก้าวหน้ามาเรื่อย ๆ มาจนถึงรัฐบาล นี้แล้ว ท่านก็มีคณะกรรมการคณะนี้เสนอรูปแบบในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขระบบ การบริหารประถมศึกษาไว้เป็น ๒ รูปแบบเสนอคณะรัฐมนตรี รูปแบบที่ ๑ มีคณะกรรมการ ประถมศึกษาอย่างเดียว รูปแบบที่ ๒ มีคณะกรรมการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวม เข้าอยู่ในหน่วยงานเดียวกัน คณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐบาลชุดที่แล้วท่านให้เลือกเอาแบบที่ ๑ คือมีเฉพาะการประถมศึกษา แต่มีขมวดไว้ว่า หวังเมื่อปฏิบัติไปตามรูปแบบที่ ๑ แล้วชั่วระยะเวลาหนึ่งให้ดำเนินการไปสู่จุดประสงค์เพื่อ

ดำเนินการตามแบบที่ ๒ นั้นก็หมายความว่ารัฐบาลมีเป้าประสงค์ว่าใช้แบบที่ ๑ คือ มีเฉพาะระดับประถมศึกษา แล้วต่อไปอันไม่ยาวนานนักจะต้องเอาระดับมัธยมศึกษาเข้ามา รวมด้วย ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการจัดการศึกษาให้ประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด กระผมคิดว่าในอนาคตนี้จำนวนนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาลดลงเรื่อย ๆ ในเมื่อจำนวนนักเรียนประถมศึกษาลดลงนั้นอาคารเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีอยู่ บุคลากรหลักคือ ครูบาอาจารย์ที่มีอยู่ขณะนี้อาจจะล้นงาน และนั่นแหละครับรัฐบาลจะต้องยกฐานะการเรียนของประชาชนนั้นให้ขึ้นไปถึงชั้น ม. ๓ ตามหลักสูตรใหม่ ตามโครงการการศึกษาของชาติฉบับใหม่ซึ่งประกาศใช้ไปแล้ว ก็หมายความว่า ทั้งตัวบุคลากรเองก็ต้องเลื่อนไหลจากระดับประถมศึกษาในกรณีท่านมีความรู้ความสามารถก็ขึ้นไปสอนระดับมัธยมศึกษา อาคารเรียนก็เอาอาคารเรียนประถมศึกษานั้นเปิดเป็นระดับมัธยม ไม่จำเป็นต้องตั้งงบประมาณมาสร้างอาคารเรียนใหม่ นั่นคือแนวคิดในอนาคต แต่ยังทำขณะนี้ไม่ได้ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลนี้ก็ดำเนินตามรัฐบาลเก่า ซึ่งได้รับนโยบายนี้ไว้แล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผมขอสรุปว่าการทำงานเรื่องนี้ รัฐบาลได้มอบหมายให้คณะกรรมการได้ฟังความคิดเห็นของบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ฟังความคิดเห็นของครูประจำบาลทั่วประเทศ ซึ่งเป็นบุคลากรหลักในการจัดการประถมศึกษา และเอาความคิดเห็นเหล่านั้นมาประมวลกันเข้า แต่ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นทุกคนจะเห็นร่วมกันไม่ได้ แต่กระผมเชื่อว่าครูประจำบาลส่วนใหญ่เห็นดีเห็นงามกับระบบบริหารการศึกษาที่รัฐบาลนี้เสนอเข้ามา ความคิดกระผมอาจจะผิดก็ได้ ทั้งนี้กระผมเอาอะไรมาเป็นเครื่องยืนยัน เพราะกระผมได้ไปสัมผัสกับครูประจำบาลทั่วประเทศ ไปในที่หลายแห่งหลายภาค ก็ได้รับคำยืนยันว่าดีแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมได้รับจดหมายจากนายกสมาคมครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรมายืนยันว่า ยินดีสนับสนุนและเห็นด้วย แต่ว่าในรายละเอียดนั้นครูบาอาจารย์ซึ่งเป็นครูประจำบาลทั่วประเทศ ท่านได้ทำหน้าที่เหมาะสมกับเป็นครูแล้ว ครูคือผู้ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์และมีการพัฒนาการขึ้นโดยรอบด้านในตัวผู้เรียน มีคุณธรรมในลักษณะในระดับที่วิญญูชนพึงปฏิบัติได้ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้งในแง่บุคลิกภาพ

เป็นผู้รักษาสีงแวดล้อม และเป็นกรมโรงงานอุตสาหกรรมโดยตรงที่ต้องควบคุมนี้ก็ได้
ตระหนักดีถึงข้อนี้ จึงได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปดูแลตามอำนาจและหน้าที่ขอบเขตของกฎหมาย
แต่เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ครบถ้วน เนื่องจากมีมติของคณะรัฐมนตรีคຸມ-
ครองว่า โรงงานสุราทุกแห่งต้องให้มีการกักน้ำเสียให้เสร็จก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน
๒๕๒๓ นั้น คือเหลืออีก ๓-๔ วันนี้ กระผมจึงกราบเรียนได้ว่า กระทรวงอุตสาหกรรม
ไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานอะไรเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนได้ เนื่องจากติดอยู่ที่มติของ
คณะรัฐมนตรี

ตอบข้อถามสุดท้าย ที่ท่านเรียนถามถึงว่า กระทรวงอุตสาหกรรมมีความห่วงใย
ในเรื่องนี้หรือไม่ ในฐานะที่กระผมได้รับความไว้วางใจและได้รับความเห็นชอบจากสภา
ผู้แทนราษฎร ให้เป็นรัฐมนตรี อันนี้กระผมตระหนักดี และยอมรับในเหตุผลอันนี้อยู่
ตลอดมา กระผมเรียนยืนยันท่านได้ว่าหลังจากวันที่ ๓๐ มิถุนายนแล้ว ไม่เกิน ๒ สัปดาห์
๑๔ วัน กระผมจะส่งเจ้าหน้าที่ไปดู จริงอยู่ครับ ท่านอาจจะห่วงใยว่าจะปิดได้หรือไม่ได้
ถ้าจะพูดเอาใจกันจริง ๆ ก็ตอบท่านได้ทันทีว่าปิดได้เดี๋ยวนี้ แต่ว่าในขณะเดียวกันเราต้อง
ให้ถูกต้องตามหลักการและเหตุผลทุกอย่าง เราจึงต้องส่งเจ้าหน้าที่ไปดูก่อน และเราจะ
ไม่ยอมให้เขาตกตา เนื่องจากเทศกาลนี้เป็นฤดูฝน ความน่าเหม็นทั้งหลายเหล่านี้ก็จะจาง
กันไป เราจะไม่ชี้ประเด็นอันนี้ เราจะดูพฤติกรรมของโรงงานโรงงานนี้ว่าได้มีที่กักน้ำเสีย
ได้ทำอย่างไรบ้าง ถ้าไม่เป็นที่พอใจแล้ว กระผมจะกราบเรียนรับปากต่อท่านได้เลยว่า จะ
ปิดโรงงานนี้ และในโอกาสสุดท้ายนี้ก็จะกราบเรียนไว้ด้วยว่า เมื่อทางฝ่ายส่วนราชการ
ของกระทรวงอุตสาหกรรมจะไปเมื่อไร จะเรียนให้ท่านผู้แทนราษฎรทั้งจังหวัดสุรินทร์และ
จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับทราบ ขอขอบคุณครับ

นายพิชิต ธีระรัตนานนท์ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผมขอกราบขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง สำหรับคำตอบของท่านรัฐมนตรีเป็นเครื่องชี้ชัดว่า
ใจท่านใจกระผมไม่ได้หนีจากความห่วงใยราษฎร ถือว่าทุกข์ของประชาชนคือทุกข์ของ
พวกเราบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมขอให้ท่านยืนยันในคำพูดของท่านเป็นที่
แน่นอนอีกครั้งหนึ่ง เมื่อท่านจะเดินทางไปเมื่อไร กระผมพร้อมที่จะนำราษฎรชาวจังหวัด

๓๓

๗๓๐

คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ดังที่ปรากฏชัดในหลักการและเหตุผลนั้น กระผมก็ไม่สบายใจ กระทรวงศึกษาธิการ คือว่าในหลักการและเหตุผลและวิธีการแก้ไขในข้อ ๒๔ กระผมยังข้องใจอยู่ครับ ข้องใจอยู่ว่ามีสำนักงานและกรมกองต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการนั้นมากมายก่ายกอง แต่ว่ามี การเข้าช้อนก็ไม่มี การแก้ไขครั้งเดียวให้แล้วเสร็จ คือว่าในข้อ ๒๔ ของร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขนั้น คือใน (๑๐) กรมอาชีวศึกษา ก็ได้ดำเนินการวิธีการในการบริหารกิจการในด้านการศึกษา แต่ว่าพอใน (๑๕) ก็มีวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ๒ อันนี้ไปเข้าช้อนทำไมครับ ทำไมไม่แก้ไขครั้งเดียวให้แล้วเสร็จ อันนี้กระผมก็ไม่สบายใจ แต่ส่วนปัญหาในเรื่องการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาตินั้น กระผมเห็นใจครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน เพราะว่ารัฐบาลชุดนี้คือรัฐบาล ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ที่พวกเราสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภานี้ได้สนับสนุนท่าน ท่านได้แถลงนโยบายชัดแจ้งว่า ท่านจะต้องดำเนินการตามนโยบายของท่านในข้อที่ ๕.๗.๑ ปรากฏชัดแจ้งว่าจะต้องตั้งสำนักงานการศึกษานี้ขึ้นต่อกระทรวงศึกษาธิการ อันนี้เป็นเรื่องที่แน่ชัดที่รัฐบาลชุดนี้จะต้องดำเนินการ ถ้าไม่ดำเนินการก็ผิดนโยบาย อันนี้กระผมเห็นด้วยใครจะคัดค้านไม่ได้ ถ้าคัดค้านเสียงส่วนใหญ่ของสภานี้ในกฎหมาย ๘ ฉบับนี้ถ้าเกิดตกไป รัฐบาลต้องลาออก ถ้าไม่ลาออกก็ต้องยุบสภา ฉะนั้นสภาแห่งนี้ต้องพิจารณาโดยต้องแท้ในเรื่องกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับ กระผมเห็นว่าในเรื่องการแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ นั้น กระผมขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาแก้ไขให้ถูกต้อง แล้วถ้าจะดำเนินการแปรญัตติได้หรือไม่ในเรื่อง (๑๐) กับ (๑๕) รวมกันเป็นจุดเดียวกันเสียเพื่อการควบคุมบริหารให้ง่ายขึ้น งบประมาณก็สะดวกขึ้น อันนี้ในฉบับที่ ๑

ส่วนฉบับที่ ๒ นั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ได้กราบเรียนแล้วว่า การที่จะเสนอร่างเกี่ยวแก่คณะกรรมการการประถมศึกษาในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ นี้ หลักการและเหตุผลที่กระผมได้อ่านดูแล้วก็รู้สึกว่านโยบายของรัฐบาลมีความต้องการอย่าง เดียวคือประสานงานให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น คือไม่ได้ขยายการบริหาร

ส่วนท้องถิ่น เราดูชัดๆในหลักการ เหตุผลที่กระผมหวังวิตกกังวลที่สุด กระผมก็มาห่วง วิตกกังวลในหมวด ๑ คือ คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อำนาจของเลขาธิการ การประถมศึกษาแห่งชาติ กระผมวิตกกังวลครับ เพราะเป็นเรื่องการเมืองเหมือนกัน เป็นบุคคลที่มีอำนาจมาก เพราะต้องไปควบคุมดูแลโรงเรียนทั่วราชอาณาจักร ตั้ง ๒๙,๐๐๐ กว่าโรงเรียน ครูอีก ๒๑๐,๐๐๐ กว่าคน และกับบุคลากรด้านอื่น จะเป็นลูกจ้างประจำ ภารโรง อะไรต่างๆรวมเกือบ ๒๐,๐๐๐ กว่าคน เรื่องเหล่านี้ร่วม ๓ แสนคนเศษ กระผม จึงยังสงสัยในระเบียบและวิธีปฏิบัติในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือเลขาธิการนี้เป็น บุคคลสำคัญที่จะต้องดำเนินการในการบริหารในด้านการศึกษาเป็นตัว คีย์แมน (Key man) ในการที่จะต้องแก้ปัญหา ที่ขณะนี้การศึกษาของชาติ เด็กประถม ๔ ประถม ๖ พอหยุด เรียนไปเพียงแค่ ๒ ปีเท่านั้นอ่านไม่ออกแล้วหนังสือ เพราะว่าบรรดาครูอาจารย์ต่างๆ ท่าน ได้ออกตำรับตำราเรียนอะไรนี้ ปีนี้ออกเล่มนี้ ปีหน้าออกเล่มโน้น เรียนต่อกันไม่ได้ ลูก หลานจะต้องซื้อกันเรื่อย กระผมห่วงในปัญหานี้ เพราะว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของใครก็ไม่ ทราบ ในการที่จะตั้งเลขาธิการ เพราะว่าในมาตรานี้เขียนไว้คลุมๆ กระผมก็จำเป็นที่จะ ต้องมาพิจารณาว่า กระผมก็อยากจะค้านหรือเสนอแนะ เพราะกระผมเข้าใจอย่างน้อยที่สุด หรืออย่างการเป็นไปได้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ต้องผ่านแหละครับ อย่างไรก็ตามก็ต้อง ผ่าน ถึงกระผมจะค้าน ต้องผ่าน แต่เพื่อให้สภาแห่งนี้ได้ใช้ดุลพินิจให้ละเอียดถี่ถ้วน ก็โปรดพิจารณาดูนะครับ ใน (๕) ก็เหมือนกัน หลายอย่างหลายประการในเรื่องอำนาจ อำนาจเป็นบ่อเกิดแห่งอันตรายมหาศาลต่อการศึกษา ถ้าผู้ที่ดำเนินการนั้นเป็นผู้ที่มีความ สุจริต มีความเที่ยงธรรม เป็นผู้ที่เห็นแก่คุณประโยชน์ของประเทศชาติเหมือนกับ ๗๗ นายกรัฐมนตรี คือ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ แล้ว กระผมเห็นว่าบ้านเมืองนี้หรือว่า การประชามติจะไปได้ดี ส่วนในมาตราต่อไปที่กระผมจะต้องหยิบยกมากราบเรียนต่อที่ ประชุมนี้ ก็เนื่องจากว่ากฎหมายใดๆ ก็ตามที่เรายกย่องขึ้นมาขึ้น มันขัดครับ กระผมเห็น ด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของสภาแห่งนี้ที่ได้บอกมาให้แยกพิจารณา เพราะว่าครู ประชาบาลส่วนใหญ่ท่านก็เป็นผู้รอบรู้ แต่การที่จะเข้าใจในวิธีการอะไรต่างๆในกฎหมาย แต่ละฉบับนั้น ท่านไม่ได้ฟังการชี้แจงหรือว่าการอธิบายของสภาแห่งนี้ให้ละเอียดถี่ถ้วน

กระผมก็มีความจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนต่อไปว่า ในมาตรา ๓ การโอนก็ตาม อันนี้ กระผมห่วงมากที่สุด คือหมายความว่าทราบมานะครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะว่า กฎหมายที่เราตราขึ้นมานี้ขัดกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ซึ่งในข้อ ๕๐ เขียนไว้ชัดแจ้ง อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีเลย แล้วท่านคิดชี้ท่านประธานที่เคารพ จะให้ สารวัตรศึกษาไปดำเนินการเหมือนกับสมัยก่อน สารวัตรศึกษาสมัยที่กระผมเป็นเด็ก สารวัตรศึกษาขี่ม้าตอกๆไปตามวัดวา ศาลาวัดอะไรต่างๆ เพื่อตรวจที่จะเอาเด็กที่เข้าเกณฑ์มา เข้าโรงเรียนต่าง ๆ นี่กระผมเห็นว่าจะเข้าสู่รอยเดิมเสียแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นกระผมเห็นว่าหลักการและเหตุผลต่าง ๆ ที่กระผมได้กราบเรียนมาเบื้องต้นนั้นเนื่อง จากว่าไขว่เขวหลายอย่างหลายประการ การโอนกิจการโรงเรียนประชาบาล และจากองค์ การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา คือฝ่ายอนุบาลนั้น เข้ามานี้ นี่อีกประการหนึ่งที่กระผมเห็นว่าเราทำได้ เพราะว่าขึ้นต่อกระทรวงศึกษาธิการ แต่ที่นี้ที่อยู่กับ กทม. นะครับ ท่านประธานที่เคารพ โอนอย่างไรครับ ท่านประธาน เอนครูเอนอะไรต่างๆ ที่มีในกฎหมายที่กระผมได้อ่านมานี้ก็ปรากฏว่าเงินเดือนรับจาก กทม. ครูเอาเข้ามา แล้วจะเป็นข้าราชการครูได้อย่างไร อันนี้ประการหนึ่ง ที่กระผมยังข้อง ใจเหมือนกัน ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ กระผมก็ยังข้องใจอยู่ ก็อยาก จะให้ตอบรายละเอียดให้กระผมเข้าใจด้วยว่า เมื่อเราต้องการสิทธิ จะให้สิทธิเขา จะให้ อำนาจเขา จะให้เอกภาพเขา จะให้ทักษะเขา เราก็ควรที่จะมีรายละเอียดชัดแจ้งในตัวบท กฎหมาย

กระผมอยากจะกราบเรียนไปในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ ส่วนร่างพระราช บัญญัติฉบับที่ ๔ กระผมขอผ่านไป ในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ นั้นกระผมยังข้องใจ ใหญ่ครับ คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูนั้นกระผมยังข้องใจในปัญหาที่ว่า การบริหารบุคคลให้คล่องตัว ตามหลักการนั้นคือสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นที่มี ความต้องการมาก แต่ว่าเมื่ออำนาจนี้นะครับ มารวมอยู่ที่ส่วนกลาง เลขาธิการอยู่ที่นี้ แล้วก็ตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากที่นี้ไปสู่จังหวัด อะไรต่างๆ นี่จะคล่องตัวได้อย่างไร ท่านประธาน ครูประชาบาลนั้น ท่านประธานครับ ตอนแรกที่อยู่กับกระทรวงมหาดไทยนี้นะครับท่าน

ประธาน เขาลำบากใจเหลือเกิน ปลัดอำเภอเอเย นายอำเภอเอเย หัวหน้าหมวด หัวหน้าส่วน และผู้ว่าราชการจังหวัด ๕ คนนะครับ ท่านประธาน มีนายอยู่ ๕ คน แต่ตอนนี้มีนายมาก ท่านประธาน เลขานุการ ผู้อำนวยการ แล้วก็ผู้ว่าราชการจังหวัด ตลอดทั้งสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล ร้อยแปดพันประการ กับผู้ทรงคุณวุฒิที่เลือกจากประชาชนก็ตาม อะไรก็ตาม มากครับ ยิ่งทำให้ครุประชาบาลนี้จะต้องมีนายมาก ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่สบายใจ กระผมอยากจะให้ครุประชาบาลเขามีเอกภาพ ซึ่งกระผมก็เคยเสนอจัดตั้งเป็นทบวง แต่ว่าถูกคณะกรรมการวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติพิจารณาตกไป แล้วก็ได้อีกใหม่ ก็ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ ของกระผมได้ผ่าน แต่ว่าผ่านในรูปว่าเสนอไปให้รัฐบาลร่วมกันพิจารณาในคณะกรรมการชุดนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่อยากจะเสียเวลาในการอภิปรายต่อไป ก็เนื่องจากว่ากฎหมายต่างๆ ทั้ง ๘ ฉบับที่เสนอนี้ ท่านประธาน มีข้อบกพร่องอยู่มาก ถ้าผ่านการรับหลักการไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ใคร่ขอความกรุณาต่อท่านประธานและรัฐบาลขอให้ทางรัฐบาลได้เปิดโอกาสให้กว้างเพื่อให้ครุประชาบาลทั้งประเทศได้มีเอกภาพให้มีสิทธิตามความต้องการที่ครุประชาบาลเคยเรียกร้องมาตลอดระยะเวลา เพราะการสร้างบ้านสร้างเรือนนั้น แม้แต่กระทรวงศึกษาธิการเองในขณะนี้ก็ยังวุ่นวายอยู่ ครุประชาบาลตั้ง ๒-๓ แสนคนเข้าไปอีก ท่านประธานครับ เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร กระผมขอฝาก ขณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการขณะนี้ว่า ท่านช่วยพิจารณาและทราบว่าในขณะนี้ทุกกรมกองในกระทรวงศึกษาธิการแน่นเปรี๊ยะเลยครับ ท่านประธานจะเอาประถมศึกษาแห่งชาติไปไว้ตรงไหน กระผมก็ขอฝาก แล้วก็ขอให้ท่านตอบกระผมด้วยว่าจะเอาไปตั้งตรงไหน หรือไปตั้งสำนักงานใหม่ที่ไหน อันนี้ประการหนึ่งนะครับ แล้วที่นี้กระผมฝากท่านด้วยสักนิดหนึ่ง การบริหารราชการแผ่นดินจะต้องรวมพวงรวมหม่อมรวมคณะ ถ้าในหลักรัฐศาสตร์การปกครองนั้น กระผมเห็นว่ากฎหมายทุกฉบับทั้ง ๘ ฉบับนี้ตัดอำนาจในด้านการปกครองจากกระทรวงมหาดไทยเกือบหมดสิ้น กระผมห่วงครับ เพราะว่าขณะนี้บ้านเมืองของเรา ท่านประธานที่เคารพ เหตุการณ์เป็นอย่างไร ท่านก็คงจะทราบ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีส่วนในการบังคับบัญชาให้คุณให้โทษบ้าง อบรม ทส.ปช. หรือว่า

อส. หรือว่าลูกเสือชาวบ้าน อะไรร้อยแปดพันประการ ถ้าผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัด หรือเลขาธิการไม่ร่วมมือ ชาดิบ้านเมืองจะเป็นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผม กราบเรียนมานี้ก็เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้หยิบยกปัญหาข้อเท็จจริง เพื่อให้สภานี้ ได้รับการพิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วน ถึงอย่างไรก็ตามกระผมก็จำเป็นต้องรับ หลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่รับไม่ได้ เพราะว่าป็นนโยบายของรัฐบาล ขอ ขอบคุณครับท่านประธาน

นางยุพา อุดมศักดิ์ (พิจิตร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ดิฉัน นางยุพา อุดมศักดิ์ ส.ส. จังหวัดพิจิตร ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณรัฐบาลปัจจุบันที่รับ นโยบายของรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ๒ มาทำต่อ ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารการ ประถมศึกษา ดังนั้นในวันนี้ดิฉันต้องสนับสนุนเป็นแน่นอน ถึงแม้ว่าในรายละเอียด บางประการอาจจะต้องมีการแปรญัตติก้นบ้างในภายหลัง ท่านประธานคะ การเปลี่ยนแปลง อะไรก็ตามย่อมมีคนเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ย่อมมีคนได้ประโยชน์และเสียประโยชน์ แต่ หลกสาเหตุที่เราจะต้องยึดเหนี่ยวกันคือความถูกต้องและผลประโยชน์ของส่วนรวม เราจะต้อง ทำให้เกิดผลดีกว่าเก่าเมื่อยังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง

ในสมัยรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ๒ ที่เราได้ตัดสินใจให้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการ บริหารการประถมศึกษา เราเห็นว่าระบบปัจจุบันนี้ประสบความสำเร็จพอสมควรทั้งนี้ เพราะการบริหารทางด้านวิชาการนั้นอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการ ส่วนการจัดการนั้นอยู่ที่ กระทรวงมหาดไทย ภายใต้ร่มขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการเป็นนายก โดยตำแหน่งไม่ใช่มาจากเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นเราพิจารณาแล้วเห็นว่าในระบบการศึกษา ซึ่งมีผู้รับผิดชอบ ๒ หน่วยงานใหญ่ๆแล้วไม่สามารถจะประสานงานกันได้นั้น ผลที่จะได้รับ คือความด้อยในประสิทธิภาพทางการศึกษา ทำไมเราจะให้เด็กจำนวนมากต้องรับผลเคราะห์ กรรมของความขัดแย้งต่าง ๆ และจากที่ไม่มีประสิทธิภาพของระบบ นอกจากนั้นเราได้ ตระหนักถึงความคับแค้นของครูประชาบาลซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรมในหลายรูปแบบ ถ้า ครูประชาบาลไม่มีขวัญ ก็จะมีผลกระทบไปในการสอนหนังสือที่จะให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น รัฐบาลเกรียงศักดิ์ ๒ จึงได้ริเริ่มให้มีการเปลี่ยนแปลงระบบ แต่ใครจะขอกราบเรียนว่า ใน

ขณะนี้เราเพียงแต่รับหลักการใหญ่ ๆ ที่ว่าจำเป็นจะต้องจัดการศึกษาให้มีเอกภาพ กล่าวคือ งานด้านบริหารและวิชาการจะต้องอยู่ด้วยกัน รวมทั้งการศึกษาในระดับประถมและมัธยม ก็จะต้องอยู่ด้วยกันด้วย ถ้าแยกกันอยู่เป็นการเปลืองงบประมาณ วางแผนร่วมกันก็ไม่ได้ ทรัพยากรต่าง ๆ ก็ใช้ร่วมกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราก็นำมติไปในหลักการใหญ่ ๆ แต่ในรายละเอียดต่าง ๆ นั้นรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ยังไม่ได้ตัดสินใจ เพราะว่าได้หมดสภาพไปเสียก่อน แต่รัฐบาลนี้ได้รับมาทำต่อ ก็เป็นเรื่องที่น่าขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์ของคนจำนวนมาก โดยเฉพาะเด็กซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๘-๙ ล้านบาท อย่างไรก็ตามในสมัยนั้นเรากียังมีคำถามอยู่เหมือนกัน ในเรื่องของการบริหารในรูปคณะกรรมการ ในโครงสร้างของการบริหารราชการแผ่นดินปัจจุบัน มีการบริหารงานในรูปคณะกรรมการเหมือนกัน แต่ทำในระดับชาติ เช่นคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น งานของหน่วยงานดังกล่าวเป็นงานในระดับนโยบายและในส่วนกลาง ไม่มีการบริหารงานในรูปคณะกรรมการในระดับจังหวัดและอำเภอ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เป็นข้อสงสัยเหมือนกันว่า ถ้าเราเอารูปแบบนี้มาใช้ก็คงจะเป็นรูปแบบที่ค่อนข้างใหม่ จะได้ผลจริงหรือไม่ในทางปฏิบัติ นอกจากนี้การบริหารงานในกระทรวงศึกษาธิการเองก็มีหลายรูปแบบอยู่แล้ว คือกระทรวงศึกษาเองนั้นสำนักงานปลัด มีการแบ่งส่วนราชการเป็นส่วนภูมิภาคคือมีศึกษาธิการจังหวัดอยู่ทุกจังหวัดแล้วก็มีกรมต่าง ๆ เช่นกรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา ซึ่งมีการบริหารงานในระบบส่วนกลางคือไม่มีส่วนภูมิภาค รวบอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง แล้วก็ยังมีการบริหารงานแบบมหาวิทยาลัยอีก คือกรมฝึกหัดครูและสถาบันเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าในกระทรวงศึกษาธิการเองก็มีการบริหารการศึกษาหลายรูปแบบแตกต่างกันไป เมื่อมีรูปแบบนี้เข้ามาอีกรูปแบบหนึ่งก็เป็นรูปแบบใหม่ และก็โชคดีที่มีการตรากฎหมายออกมารองรับกรณีนี้โดยเฉพาะ กรมอื่นไม่มีกฎหมายรับรองโดยเฉพาะเช่นกรณีใหม่นี้ แต่ว่าใช้ระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินตาม ปว. ๒๑๘ และที่ ๒๑๖ เป็นหลัก เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นรูปแบบการบริหารรูปแบบใหม่ เราก็หวังเราก็เชื่อนักวิชาการที่ไปคิดกันมาว่า สิ่งทีนักวิชาการเสนอมานั้น น่าจะดีกว่าเก่า เพราะว่าในระบบเก่านี้ การตัดสินใจเป็นเรื่องของคนคน

เดียว ถ้าผิดพลาดก็ผิดพลาด ถ้าไม่ยุติธรรมก็ไม่ยุติธรรมโดยที่คนคนเดียวมันตัดสินใจไปคนเดียว ความไม่เป็นธรรมอาจจะเกิดขึ้นมาก แต่ถ้าให้มีการบริหารในรูปองค์คณะบุคคลนั้นจะมีการถ่วงดุลย์อำนาจกันจะสร้างความเป็นธรรมให้กับครู และที่สำคัญที่สุดดิฉันคิดว่านักวิชาการที่เสนอมานี้ก็มีเจตนาดีเหลือเกิน อยากจะเอาใจครู ให้ครูมีส่วนบริหารในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ แต่เนื่องจากว่ารูปแบบนั้นเป็นรูปแบบค่อนข้างใหม่ เราก็วิตกกังวลอยู่เหมือนกันว่าในทางปฏิบัตินั้นจะเป็นไปได้แค่ไหน โดยเฉพาะถ้าเราศึกษาดู ปว. ๒๑๘ ข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐ และข้อ ๕๑ นั้นมีการแบ่งส่วนราชการในการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสูงสุดในจังหวัด รับนโยบายไปจากนายกรัฐมนตรี และก็มีผู้แทนของกรมในกระทรวงและทบวงต่าง ๆ เป็นกรมการจังหวัด เป็นหัวหน้าส่วนราชการจังหวัด แต่ผู้อำนวยความสะดวกการศึกษาของสำนักงานใหม่นี้ดิฉันยังไม่เข้าใจว่าจะมีบทบาทอย่างไร บางที่ท่านรัฐมนตรีอาจจะต้องชี้แจงว่า เป็นกรมการจังหวัดกับเขาดียวหรือเปล่า เพราะในรูปแบบนั้นขึ้นตรงกับคณะกรรมการ ไม่ใช่ขึ้นกับผู้ว่า แต่มีผู้ว่าเป็นประธานกรรมการ ดิฉันไม่เข้าใจว่าในระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่าอย่างไร เพราะว่ารูปแบบที่เสนอมานี้การบริหารงานแบบกระจายอำนาจ แต่ขึ้นตรงกับส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ไม่ได้ขึ้นกับผู้ว่า ขึ้นในรูปของคณะกรรมการ ดิฉันเคยถามท่านอดีตรองนายก สมภพ ท่านก็บอกว่าคงจะทำแบบกรมทางหลวงซึ่งมีเขตมีแขวง ดิฉันก็สงสัยอยู่เหมือนกันว่ามีเขตมีแขวงขึ้นตรงกับกรมทางหลวงนั้นทำได้ เพราะสร้างถนนท่ง่าย ไม่เกี่ยวข้องกับคนมากมายมีหน้าที่สร้างถนนสร้างไป ผู้ว่าไม่ต้องเกี่ยวข้องก็ไม่ใช่ไร แต่ในการบริหารงานเรื่องการศึกษาซึ่งเกี่ยวกับเด็กจำนวนเป็นล้าน เกี่ยวกับครูจำนวนเป็นแสน ทั้งยังต้องอาศัยความร่วมมือกับประชาชนนั้น เราจะมีอุปสรรคอะไร ดิฉันถามด้วยความเป็นห่วง ท่านรัฐมนตรีต้องกรุณาอธิบายให้สภาได้เข้าใจ ถ้าว่าไปขัดกันแล้วจะเกิดผลเสียหรือไม่ ถ้าท่านผู้ว่าเกิดน้อยใจขึ้นมาว่าท่านไม่มีส่วนอะไรเลยนอกจากเป็นประธานกรรมการเท่านั้น จะเกิดผลอะไรตามมา นอกจากนั้นอำนาจการแต่งตั้งตลอดจน หรือตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นอยู่ที่ผู้อำนวยความสะดวก

ศึกษาจังหวัดเกือบทั้งนั้น ในกรณีดังกล่าว ดิฉันว่ารัฐบาลปัจจุบันคงหาทางแก้ไว้แล้วที่จะให้เกิดการบริหารงานซึ่งราบรื่นต่อไป

อีกประการหนึ่ง ในรูปแบบของกระทรวงศึกษาธิการดังที่ดิฉันได้กราบเรียนมาแล้วนั้นก็มีหลายรูปแบบเหลือเกิน ท่านประธานคงจำได้เมื่อสมัยที่ดิฉันมีส่วนร่วมรับผิดชอบการบริหารกระทรวงศึกษาธิการ ดิฉันเคยให้สัมภาษณ์เสมอว่า เราจำเป็นต้องแก้โครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการไปพร้อมกัน ไม่เช่นนั้นจะลักลั่นกันมาก มีการบริหารงานหลายรูปแบบจริง ๆ ค่ะ กระทรวงศึกษาธิการถ้าไม่แก้ให้เป็นรูปแบบเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการก็ไม่มีเอกภาพ ถ้าจะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ครูและประชาชนทั่วไป จำเป็นจะต้องแก้ไขอะไร โครงสร้างการบริหารกันหลายประการให้สอดคล้องกัน แต่อย่างไรก็ตามข้อบกพร่องต่าง ๆ ในรายละเอียดนั้นดิฉันคิดว่าเราคงจะแก้ไขได้ด้วยการแปรรูป โดยหลักการทั่วไปแล้ว ดิฉันก็ยินดีสนับสนุนสำหรับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา ส่วนร่างพระราชบัญญัติข้าราชการครูนั้นดิฉันเห็นว่ารัฐบาลทำถูกแล้ว เพราะว่าการองค์กรครูสถานนั้นน่าจะให้เป็นองค์กรคล้าย ๆ เนติบัณฑิตยสภาหรือแพทยสภารับผิดชอบในส่วนซึ่งส่งเสริมสถาบันอาชีพและสวัสดิการของครูส่วนการบริหารบุคลากรนั้นควรมีหน่วยงานซึ่งได้รับงบประมาณ การบริหารงานจะได้คล่องตัวขึ้นดังที่รัฐบาลเสนอมา ส่วนข้อปลีกย่อยนั้นดิฉันคิดว่าดิฉันจะไปแปรรูปอีกครั้งหนึ่ง แต่ในช่วงนี้มีหลายท่านต้องการจะพูด เพราะฉะนั้นดิฉันก็ขอจบลงเท่านี้ ก็ขอฝากข้อคิดไว้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณมากค่ะ

นายธีรศักดิ์ อัครบวร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธีรศักดิ์ อัครบวร จากจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ก็เป็นที่น่ายินดีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายมาในวันนี้ส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยกับหลักการ ที่นี้มีประเด็นปลีกย่อยบางประการซึ่งสมาชิกบางท่านยังข้องใจอยู่ อย่างประเด็นเรื่องของครูสถานนั้น กระผมมีความคิดเห็นว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติในวันนี้เป็นการกระทำที่ถูกต้อง ครูสภาก็ยังคงทำหน้าที่ตัวเองได้อยู่ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติครูสภา พ.ศ. ๒๕๓๘ ก็มีอำนาจหน้าที่ของครูสภาอยู่ ๕ ข้อด้วยกัน คือ การเสนอความคิดเห็นไปให้กับกระทรวงศึกษาธิการ การควบคุมสอด

ส่งจรรยา มารยาท การพิทักษ์สิทธิครู การส่งเสริมครูและการพัฒนาความรู้ครู ทั้งนี้ก็น่าจะเพียงพอสำหรับสภาพของครูสภาของไทยเรา ที่นี้ปัญหาครูสภากระผมเชื่อว่าครูทั้งประเทศไม่ว่าจะอยู่สังกัดไหนถ้าให้เขามาโหวตเสียงกันแล้ว เขาก็เห็นว่าครูสภาไม่ใช่ว่าจำเป็นประเด็นสำคัญของร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอมา ต้องการที่จะพัฒนาระบบบริหารงานส่วนบุคคลที่คิดว่าคงจะทำได้ถูกต้อง

ที่นี้ปัญหาที่เพื่อนสมาชิกด้วยกันกลัวว่าการกระจายอำนาจทางการศึกษาจะไม่ถึงครูในชนบทอันนี้กระผมคิดว่าเราพิจารณากันถึงว่าการกระจายอำนาจเป็นอย่างไร อันนี้อยู่ที่การวินิจฉัยสั่งการขั้นสุดท้าย ตามพระราชบัญญัติซึ่งขอแก้ไขในวันนี้จะมีการกระจายอำนาจทุกระดับ ทั้ง ก.ค. จังหวัด ก.ค. กรม จนกระทั่งถึง ก.ค. ซึ่งเป็นคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่นี้การทำงานในลักษณะเป็นคณะกรรมการนั้นจะช่วยให้ครูมีความเป็นอิสระมากขึ้น ในอดีตนั้นครูของเราต้องมีเจ้านายเป็นนายอำเภอหรือผู้ว่าโดยตรง แต่ที่นี้การที่เราเปลี่ยนเป็นคณะกรรมการ ความเป็นธรรมมีมากขึ้น ความเป็นธรรมมีมากขึ้นอย่างไร สำหรับลักษณะความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นก็คือ กรณีต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาอย่างการเรียกร้องความเป็นธรรมต่าง ๆ ของครูนั้น ไม่ใช่พิจารณาโดยคนคนเดียวนะครับ อันนี้เป็นการล้มล้างลักษณะการบริหารแบบเผด็จการซึ่งเคยมีมาในอดีต

ประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกท่านหนึ่งขึงใจว่า การโอนครูของ กทม. นั้นเป็นอย่างไร ความจริงกระผมเข้าใจว่าท่านจะอ่านกฎหมายที่ขอแก้วันนี้ ไม่ละเอียดนะครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราไม่ได้โอนพนักงานกรุงเทพมหานคร ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้สอนในสถานศึกษา ของกรุงเทพมหานคร เพียงแต่รับโอนครูซึ่งสังกัดกรมสามัญที่อยู่ใน กทม. เท่านั้น เข้ามาในลักษณะของการตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ชุดหนึ่ง เกี่ยวกับปัญหาผู้ทรงคุณวุฒิก็เช่นกัน จะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่เราขอแก้ไขกันในวันนี้ เรามีการเลือกตั้งและแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นประชาชนที่มาจากท้องถิ่นหรืออยู่ในท้องถิ่นหรืออยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้ามาทำงาน ฉะนั้นประเด็นที่ท่านเป็นห่วงว่า อาจจะมีการหวงอำนาจ มีการบิดเบือนในการบริหารของครูนั้น ก็คิดว่าส่วนใหญ่ไม่น่าจะเป็นปัญหา

ประเด็นสำคัญอีกอันหนึ่งก็คือ อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งท่านผู้มีเกียรติ

จากจังหวัดพิจิตร ข้างใจนั้น กระผมเข้าใจว่าผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ มีอำนาจล้นฟ้าอยู่แล้ว และปัญหาเกี่ยวกับการที่จะมีอำนาจเหนือครูนั้นท่านก็คงไม่ต้องการยกตัวอย่างเรื่องการบริหารเกี่ยวกับการประมง หรือการเกษตร ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่ได้มีอำนาจไปแต่งตั้งถอดถอนหรือพิจารณาความดีความชอบของเขานะครับ เป็นเพียงประธานหรือผู้รับรู้ว่าในจังหวัดของตัวเองนั้นมีอย่างไรบ้าง ที่นี้เรามองในประเด็นของการศึกษาบ้าง ถ้าเราจะทำในลักษณะนั้นเพื่อให้ครูของเรามีศักดิ์ มีสิทธิเทียบเท่ากับข้าราชการอื่นอย่างแท้จริงนั้นก็ทำได้ ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้ผ่านไป ตั้งแต่ขึ้นต่อไปการที่เรียกครูมารับแขก การจะเรียกครูมาเสิร์ฟน้ำ หรือมาช่วยงานแต่งงานเจ้านาย ก็จะหมดไปครับ การที่จะขอตัวครูมาช่วยงานของจังหวัดนั้น ต้องทำกันอย่างเป็นกิจจะลักษณะ เพราะตัวนายอำเภอ ก็นึกตัวผู้ว่าราชการจังหวัดที่ดี เป็นเพียงประธานกรรมการของเขาเท่านั้น สำหรับประเด็นอื่นของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับ กระผมก็จะขอยุติใน ๒ ประเด็นที่สำคัญๆ คือ

ประเด็นประสิทธิภาพของการเรียนการสอน ท่านประธานที่เคารพ การประถมศึกษาของไทยเราจัดมา ๑๐๐ กว่าปี ตลอด ๑๔ ปีที่ผ่านมาคือหลังจาก พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งมีการโอนโรงเรียนประชาบาลไปขึ้นกับกระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นที่น่าขบขันว่า ทำไมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของไทยเราไม่ดีขึ้น ไม่พัฒนาขึ้น ทั้งๆ ที่เทคโนโลยีต่างๆ ก็เจริญก้าวหน้าไปมากขึ้น อันนี้กระผมขอยืนยันว่า ไม่ใช่ความผิดของครูประชาบาล ไม่ใช่การไม่มีคุณภาพของครูประชาบาล แต่เป็นความผิดพลาดของระบบบริหาร ซึ่งรัฐบาลเก่าๆ ได้ทำเอาไว้ผิดพลาดอย่างไรครับ ผิดพลาดคือการไม่ให้มีเอกภาพทางการศึกษาในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ผู้ควบคุมทางด้านวิชาการนั้นคือกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แต่ผู้ที่จะพิจารณาความดีความชอบ พิจารณาการบริหารต่าง ๆ เป็นพวกหัวหน้าส่วนกับหัวหน้าหมวด เป็นที่แน่นอนว่าการปฏิบัติงานของครูนั้นจะต้องเอนเอียงไปทางหัวหน้าส่วนกับหัวหน้าหมวด เป็นที่ยืนยันได้ว่าไม่ว่าศึกษาอำเภอ ศึกษาจังหวัด ศึกษาประเทศก็ ของกรมสามัญหรือของเขตไปให้คำแนะนำตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้น มักจะได้รับการเมินเฉยหรือทำไม่ได้ อาจจะเป็นประเด็นเพราะงบประมาณไม่สอดคล้อง อาจจะเป็นประเด็นเพราะความเชื่อฟังความนับถือซึ่งกันและกันและกันไม่มี สมาชิกหลายท่านพูดถึงเอกภาพทาง

๗๔๐

การศึกษา กระผมขอเรียนชี้แจงว่า เอกภาพทางการศึกษานี้ขึ้นอยู่กับวิชาการงบประมาณ และการดำเนินการนั้นต้องไปด้วยกันเป็นอย่างดีด้วยกัน คนแนะนำเป็นคนหนึ่งแต่คนที่ จะพิจารณาผลงานเป็นอีกคนหนึ่งนั้น ย่อมสร้างเอกภาพไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถ แก้ปัญหานี้ได้แล้ว ก็เป็นที่น่าเชื่อถือได้ว่าประสิทธิภาพของนักเรียนประชาบาลซึ่งเป็นหัวใจ ของประเทศของเรานั้นจะดีขึ้นจะได้ผลมากขึ้น

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ ประเด็นขวัญของครูและศักดิ์ศรีของครู ท่านประธาน ที่เคารพ ครูประชาบาลของเราตกต่ำมานานแล้ว ทั้ง ๆ ที่เป็นกลุ่มคนซึ่งดำรงอาชีพที่ เรียกว่า เป็นวิชาชีพชั้นสูง วิชาชีพครู เทียบเท่าวิชาแพทย์และทนายความ ในนานา ประเทศทั้งหลายที่เจริญแล้วต่างก็ยอมรับว่าวิชาเหล่านี้เป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับสังคม แต่ ทำไมสภาพของครูถึงได้ตกต่ำ อันนี้ขึ้นอยู่กับระบบบริหารหรือกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม นั้นเอง การที่เอาครูไปยึดเยียดให้กับการบริหารหน่วยงานอื่นนั้น ทำให้ศักดิ์ศรีของครู ต้อยลง ยกตัวอย่างในองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัจจุบันนี้ครูอาจจะแต่งชุดสีกากี ติดคอ ราชสีห์เหมือนกับเพื่อน แต่ป้ายชื่อติดหน้าอกไม่เหมือนเพื่อนหรือครบยังมีความแตกต่าง พูดง่าย ๆ ว่าครูก็เหมือนกับลูกเมียน้อย แม้แต่งบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ว่า ๒๕ เปอร์เซ็นต์ จะต้องจัดไว้สำหรับการศึกษา แต่สภาพความเป็นจริงแล้ว มีสักกี่จังหวัดที่ได้ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้จะเห็นถึงความไม่มีศักดิ์ศรี ของครูหรือขวัญของครูนี้ขึ้นอยู่กับการบริหาร อยู่ที่กฎหมายที่พวกเรากำลังจะพิจารณากัน ท่านประธานที่เคารพ ท่านคงจำได้ว่าในยุคสมัยหนึ่งซึ่งมีการให้เงินช่วยค่าครองชีพ ๒๐๐ บาท ครูประชาบาล ๒ แสนกว่าคน ลูกลิม ทั้ง ๆ เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่ก็ เป็นไปแล้วในประเทศไทยของเรา แล้วเราจะไปบอกว่าครูมีศักดิ์ศรีได้อย่างไรทำไมเขาถึง ลูกลิม เพราะเราพยายามกีดกันเขาให้ไปขึ้นอยู่กับกลุ่มบุคคลเพียงบางกลุ่มบางพวกเพื่อผล ประโยชน์ของพรรคพวกเขาเท่านั้นเอง

ประเด็นการแก้ไขปัญหานี้ กระผมก็เชื่อว่าในร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับ โดยเฉพาะที่สำคัญ ๆ มีอยู่ ๓ ฉบับด้วยกัน คือร่างพระราชบัญญัติประถมศึกษา ร่างพระ- ราชบัญญัติจัดตั้งคณะกรรมการการประถมศึกษา และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

ครูนั้นจะช่วยแก้ปัญหาและยกระดับขวัญและกำลังใจของครูได้ ครูจะมีโอกาสบริหารกันเองมากขึ้นเมื่อเทียบกับระบบบริหารที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

สุดท้ายนี้กระผมก็คงคิดว่า รายละเอียดต่าง ๆ นั้น ท่านรัฐมนตรีขุนทอง ภูผิวดือน ก็ได้ชี้แจงไปมากแล้ว กระผมขออย่าอีกครึ่งหนึ่งว่า ความทุกข์ของครูประจำบาลที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ก็มิอยู่ในเรื่องสวัสดิการ และการย้าย การโอน ความก้าวหน้าทางอาชีพ รวมทั้งวิทยะและฐานะคือความก้าวหน้าทางวิชาการและรายได้ที่จะมาจุนเจือครอบครัว และอันสุดท้ายที่สำคัญที่สุดก็คือการถูกบีบบังคับจากเจ้านายตามระเบียบบริหารเก่า ที่นี้ประเด็นความทุกข์เหล่านี้ พวกเราที่ได้รับเลือกตั้งมาจากราษฎรทั้งประเทศก็เป็นผู้ที่โชคดีที่เราจะได้ร่วมกันปลดทุกข์ให้กับเขา เพื่อลูกหลานของเราเอง ท่านประธานกรับการศึกษาของไทยเรานั้นเราปฏิรูปครั้งสำคัญ ๆ มาแล้ว ๒ ครั้ง คือตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ได้ปรับปรุงการศึกษาของชาติ จนกระทั่งมาถึงพระปิยมหาราช ได้จัดวางพื้นฐานรูปแบบการศึกษาสมัยใหม่ มาถึงวันนี้ก็จะเป็นนิมิตหมายอีกวันหนึ่งว่าการปฏิรูปการศึกษาในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบันจะได้เป็นจริงขึ้นมา โดยน้ำมือของพวกเรา โดยความคิดของพวกเราที่จะช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนี้ ส่วนรายละเอียดปลีกย่อยบางประการ และซึ่งครูประจำบาลหลายกลุ่มยังข้องใจอยู่นั้น กระผมก็เชื่อว่าพวกเราจะทำกันได้ในขั้นแปรรูป สดท้ายนี้กระผมก็ฝากความหวังของครูทั้งประเทศไว้ด้วยว่า พวกเราคงจะช่วยกันปลดทุกข์ให้กับเขา ขอขอบคุณครับ

นายสนิท ลิลา (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม สนิท ลิลา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ วันนี้ถ้ากระผมจะพูดว่าเป็นนิมิตหมายเป็นวันแห่งประวัติศาสตร์ของวงการการศึกษาประจำบาลก็น่าจะไม่ผิดนัก เพราะว่าสภาทั้งสภาได้พิจารณากฎหมายสำคัญทั้ง ๘ ฉบับ ซึ่งกระผมคิดว่าเราเป็นผู้เริ่มต้นความมีขวัญและมีกำลังใจของครู อาจารย์ ของพวกเรา ๒ แสนกว่าคน และผลประโยชน์ส่วนใหญ่แน่นอนจะต้องตกต่อเด็กประมาณ ๙ - ๑๐ ล้านคน เพื่อที่จะให้คุณภาพของการศึกษามีคุณภาพดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม เท่าที่กระผมได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้

๗๔๒

พิจารณาด้วยความถ่องแท้แล้ว ก็ปรากฏว่ากระผมเห็นด้วยในหลักการที่จะเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาไปอยู่กระทรวงศึกษาธิการทุกประการ แต่ตัวกระผมเองนั้นมีข้อเสนอแนะ และมีข้อสังเกตบางประการ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้ก็น่าที่ทางรัฐบาลจะได้นำไปพิจารณาและทำการแก้ไขต่อไป ซึ่งกระผมจะได้กราบเรียนท่านประธานดังต่อไปนี้

ประการแรก คือร่างพระราชบัญญัติการศึกษาทั้ง ๘ ฉบับนี้ ได้มีสาระสำคัญที่จะมุ่งสนองความต้องการของท้องถิ่น แต่เมื่อกระผมได้วินิจฉัย ได้อ่าน ได้พิจารณาอย่างถ่องแท้แล้ว ก็ปรากฏว่ามีบางมาตราซึ่งเป็นการโอนอำนาจการศึกษาไปอยู่ส่วนกลาง กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานให้ดูที่ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา ในมาตรา ๖ (๖) ว่า คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาตินั้นมีอำนาจหน้าที่ที่จะสามารถแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิไปประจำอยู่ที่คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด ซึ่งอันนี้ก็มาจากส่วนกลางอีก แต่ถ้าเมื่อดูมาตรา ๖ (๕) อีก ก็ จะเห็นว่าการแต่งตั้งผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดนั้นก็มาจากส่วนกลาง ก็คือมาจากคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งบุคคลนี้เป็นผู้มีบทบาทอย่างสำคัญในการบริหารการศึกษาที่จังหวัด และถ้าหากว่าบุคคลคนนั้นมาจากส่วนกลางและขึ้นตรงต่อส่วนกลางแล้ว อย่างนี้จะถือว่าเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นได้อย่างไรครับท่าน และเมื่อดูมาตรา ๖ (๗) แล้ว คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาตินี้ยังมีสิทธิยับยั้ง และแก้ไขการกระทำของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดด้วย ในแง่การจัดตั้ง การบริหาร การโอน การยุบ และการเลิกล้มโรงเรียน การตั้งหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ การแต่งตั้งครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ เหล่านี้ก็มาจากส่วนกลางอีก แล้วอย่างนี้ท่านจะบอกว่าเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นได้อย่างไร นี่เป็นประการแรกซึ่งกระผมจะกราบเรียนกับท่านประธาน

ประการที่ ๒ ความเป็นอิสระในการบริหาร แนวนอนละครับการบริหารงานแบบกลุ่มบุคคลอย่างนี้ เราก็มีความเชื่อว่าน่าจะมีความเป็นอิสระในการบริหารงานดีกว่าเท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ แต่ในข้อเท็จจริงนั้นเท่าที่กระผมตรวจสอบและคุยกับครูประจำบาลแล้ว ครูประจำบาลหลายคนก็มีความหวาดระแวงเป็นอย่างยิ่งว่าในมาตรา ๑๖ ของร่างพระราชบัญญัติการประถมศึกษา ในองค์ประกอบของคณะกรรมการการศึกษาจังหวัดนั้น มี

ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และมีศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการด้วยบุคคลหนึ่ง
 เขาบอกกระผมอย่างนี้ครับท่านประธาน เขาบอกว่าถ้าลำพังท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทำ
 หน้าที่หนึ่งเป็นประธานเหมือนอย่างที่ท่านรองประธานนี้ทำหน้าที่เป็นประธานในสภานั้น
 แล้ว เขาไม่ติดใจอะไรเลย แต่ถ้าหากว่าท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี ศึกษาธิการจังหวัดก็ดี
 ใช้อำนาจหน้าที่หรือความมีบทบาทในจังหวัดทั้งหลายนี้โน้มน้าวจิตใจของคณะกรรมการใน
 ระดับจังหวัดหรือโน้มน้าวจิตใจของคณะกรรมการในระดับอำเภอ ในกรณีที่เป็นนายอำเภอ
 นั้น เขาก็หวั่นเขาก็เกรงเหลือเกินว่าอำนาจที่เขาจะได้อย่างอิสระนั้น ต่อไปนี้ก็คงจะไม่
 เป็นอิสระดังที่เขาคิดแล้ว นี่เป็นประการที่ ๒

ประการที่ ๓ ต่อมาในเรื่องของการโอนการศึกษาประชาบาลครั้งนี้ท่านได้เน้น
 ถึงเรื่องเอกภาพของการศึกษา อันนี้กระผมเห็นด้วย แต่ว่าท่านไม่ได้เน้นถึงเอกภาพในการ
 ปกครอง กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระ-
 ทรวงศึกษาธิการ ถ้าหากว่าเกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้นมาแล้วใครจะเป็นผู้แก้ปัญหา ปัญหาแรก
 ก็คือ ปัญหาเรื่องความสามัคคีของข้าราชการในจังหวัด ปัญหาเรื่องความมั่นคงของชาติ
 ปัญหาเรื่องการสอนนโยบายของจังหวัด และปัญหาเรื่องการจัดตั้งโรงเรียน เรื่องการหา
 ที่ดินของโรงเรียน ปัญหาเรื่องเกณฑ์เด็กเข้าเรียน ปัญหาเรื่องเด็กขาดเรียน และปัญหา
 เรื่องการรักษาทรัพย์สินและชีวิตของครูนี้ ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบถ้าเกิดปัญหานั้นขึ้นมาทั้งนี้
 เนื่องจากว่าสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนั้นไม่ได้ขึ้นตรงต่อจังหวัด ไม่ใช่การบริหาร
 งานส่วนภูมิภาค แต่ขึ้นตรงกับส่วนกลาง อันนี้ฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา-
 ธิการไปคิดด้วย เป็นประการที่ ๓

ข้อสังเกตประการที่ ๔ ที่กระผมอยากจะฝากท่านคือ เรื่องการซ้ำซ้อนของงาน
 อันนี้กระผมอ่านแล้วอาจจะจะเป็นความเข้าใจผิดของตัวกระผมเอง ในแง่ความซ้ำซ้อนของงาน
 ครุสภาและงานของ อ.ก.ค. วิสามัญ เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติครู มาตรา ๖ (๒)
 เกี่ยวกับครุสภานั้นได้ระบุไว้ว่า ครุสภานั้นมีหน้าที่ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณของ
 ครูและวินัยของครู พิจารณาโทษครูผู้ประพฤติผิด และพิจารณาคำร้องทุกข์ของครู แต่เมื่อ
 ได้มาหัดดู อ.ก.ค. วิสามัญของร่างพระราชบัญญัติข้าราชการครูแล้ว ในมาตรา ๒๐ นั้น

๗๔๔

อ.ก.ค. วิสามัญนั้นทำหน้าที่แทน ก.ค. ในเรื่องวินัยการออกจากราชการ การร้องทุกข์ การอุทธรณ์ ซึ่งก็เหมือนกับคุรุสภาที่ว่าไว้ในมาตรา ๖ (๒) ของร่างพระราชบัญญัติคุรุ อย่างนี้ ประเด็นนี้ กระผมถือว่างานของคุรุสากับงานของ อ.ก.ค. วิสามัญนั้น ซ้ำซ้อนกัน

ในประการที่ ๕ ความเสมอภาคของผู้เรียนที่เราหวังไว้ที่เราต้องการนั้น กระผม ยังคิดว่าเราได้ละเลย เราได้ล้มบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง โรงเรียนอีกกลุ่มหนึ่งนั่นก็คือโรงเรียน ประถมศึกษาของ กทม. ของเทศบาลหรือของเมืองพัทยา อันนี้กระผมอยากจะทราบเรียน ท่านประธานว่าจากการที่ได้มีการวิจัยเมื่อปี ๒๕๒๑ นั้นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักเรียน ในระดับประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษากับของเทศบาลนั้น ปรากฏว่าของกรมสามัญ ศึกษาเป็นอัตราที่สูงที่สุดแต่ของเทศบาลต่ำที่สุด ท่านทราบหรือไม่ครับท่านประธานว่า ของกรมสามัญนั้นอัตราเฉลี่ยในการลงทุนต่อหัวของเด็กนั้นเท่าไร ของกรมสามัญนั้น ๑,๘๕๗ บาทต่อหัวต่อปี แต่ของเทศบาลนั้นเพียง ๘๗๒ บาทต่อหัวต่อปี แล้วท่านก็บอก ว่างานการประถมศึกษาของเทศบาลกิติ ของ กทม. กิติ หรือของเมืองพัทยากิตินั้น เขามี งบประมาณอุดหนุนในเรื่องการศึกษา กระผมอยากทราบนะครับว่างบประมาณอุดหนุน เรื่องการศึกษาของ กทม. กิติ ของเทศบาลกิตินั้นมีมากน้อย เพราะเทศบาลทุกวันนี้ก็เลี้ยง ตัวเองไม่ไหวอยู่แล้ว ยังต้องพึ่งงบประมาณแผ่นดินอยู่ด้วย แล้วเราจะปล่อยให้การลงทุน ของเด็กในระดับเทศบาลเพียง ๘๗๒ บาทต่อปีต่อหัวแล้วจะมีความเสมอภาคกันได้ได้อย่างไร ครับท่านประธาน

ในข้อสังเกตประการที่ ๖ การที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการ ศึกษาประชาบาลนั้น ข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นอย่างนั้น ขอให้ท่านประธานกลับมาดูองค์ ประกอบของคณะกรรมการการศึกษาจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของประชาชน เพียง ๒ คนเท่านั้นจากจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด ๑๔ คน กระผมจะไม่พูดถึงสมาชิก สภาจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่สมาชิกสภาจังหวัดนั้นเป็นผู้รับเหมา กระผมจะไม่พูดถึงสมาชิก สภาเทศบาล ซึ่งส่วนใหญ่นั้นก็เป็นตัวแทนของประชาชนในกลุ่มน้อยเท่านั้นเอง แต่มี ตัวแทนของประชาชนเพียง ๒ คนเท่านั้นในคณะกรรมการทั้งหมด ๑๔ คน เราจะเพิ่ม ตัวแทนของประชาชนให้มากที่สุดเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน

การบริหารการศึกษาประจำบาลนี้จะได้อะไรหรือไม่ ส่วนคณะกรรมการการประถมศึกษาในระดับอำเภอ นั้นไม่มีตัวแทนของประชาชนเลยครับท่านประธาน มีแต่นายอำเภอ มีแต่ศึกษาธิการอำเภอ และก็มีแต่ประธานกลุ่ม ส่วนตัวแทนของประชาชนนั้นไม่ทราบว่าท่านเอาไปทิ้งที่ไหน แล้วอย่างนี้จะให้กระผมเชื่อได้อย่างสนิทใจได้อย่างไรครับว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษา

ข้อสังเกตประการที่ ๗ มีการวินิจฉัย มีการตัดสินใจโดยองค์กรซึ่งเป็นคณะบุคคล กระผมอยากจะให้ท่านประธานได้กลับไปดูมาตรา ๗ (๕) ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูนั้นท่านได้ดึงเอานายกรัฐมนตรี นะครับไปเกี่ยวข้องด้วย ในกรณีซึ่งหน่วยงานการศึกษา อ.ก.ค. กรมหรือ อ.ก.ค. จังหวัดนั้นไม่ได้ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมอยากจะทราบนะครับท่านประธานว่า จะแค่นี้มากน้อยเท่าไรที่ว่ามันไม่ได้ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเอาอย่างไรเป็นพื้นฐาน จะเอาอะไรไปคิด แล้วทำไมต้องดึงเอาท่านนายกรัฐมนตรีลงเกี่ยวข้องด้วย เอาแค่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้ก็เดียวหรือ แล้วก็มีการบางอย่างที่จะต้องผ่านขึ้นไปถึงท่านปลัดกระทรวงศึกษาธิการครับท่านประธาน ซึ่งกระผมคิดว่างานบางอย่างนั้นไม่น่าจะถึงท่านปลัดกระทรวง เอาแค่ถึงจังหวัดนี้ก็พอเพียงแล้ว งานนั้นก็จะได้แก่งานลาอุปสมบท งานลาภิก งานลาป่วย ผ่านไปถึงท่านปลัดกระทรวง กระผมว่าเอาแค่จังหวัดหรืออำเภอนี้ก็พอแล้ว แต่ท่านก็ให้ผ่านไปถึงท่านปลัดกระทรวงศึกษาธิการ แล้วอย่างนี้จะบอกว่าจะให้มีการตัดสินใจวินิจฉัยปัญหาหรือองค์กรของบุคคลนั้น กระผมก็ไม่อาจจะเชื่อได้

ประการสุดท้ายที่จะฝากเป็นข้อเสนอแนะไปยังรัฐบาลคือ ๖๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น ท่านบอกว่าระบบการบริหารการศึกษาของประจำบาลแบบที่เป็นนี้จะสามารถจัดให้สอดคล้องกับการบริหารการศึกษาของประเทศและสามารถจัดให้มีความสัมพันธ์กันระหว่างการศึกษาระดับประถมกับมัธยม กระผมมองอย่างไร ๆ ก็ไม่เห็นทางว่าจะประสานกันได้อย่างไร ก็ในเมื่อกรมสามัญศึกษานั้นมีรูปแบบการบริหารงานไปอีกแบบหนึ่ง แล้วก็ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติก็มีรูปแบบการบริหารไปแบบอื่น แล้วเราจะมาประสานกันสอดคล้องกันอย่างไร กระผมก็ยังมองไม่เห็น เพราะ-

๗๔๖

ฉะนั้นข้อเสนอแนะข้อสังเกตของกระผมที่มีต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการทั้ง ๘ ประการนี้ กระผมคิดว่าน่าจะทำให้ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กระผมขอยุติการอภิปรายเท่านี้ ขอบพระคุณมากครับ

(นายปรุ้งศักดิ์ ไชยหาญ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ พรรคประชากรไทย ก่อนครับ

นายปรุ้งศักดิ์ ไชยหาญ (มหาสารคาม) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปรุ้งศักดิ์ ไชยหาญ จากจังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย กระผมคิดว่าท่านประธานไม่เกริ่นบอกล่วงหน้าว่า สำหรับท่านที่ต้องการอภิปรายนั้นให้เสนอเป็นรายชื่อขึ้นไปยังท่าน เพราะฉะนั้นตามระเบียบข้อบังคับแล้วคนที่ต้องการอภิปรายให้ยกมือขึ้นพ้นศีรษะแล้วท่านก็จะเลือกชี้ตามที่ท่านประธานเห็นสมควร เมื่อท่านไม่ได้บอกล่วงหน้า พวกกระผมก็อาจจะมียกหลาย ๆ คน ที่ต้องการจะพูด เพราะฉะนั้นท่านจะเอาระเบียบอย่างไรแน่ กระผมขอหารือท่านนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเขายกมือมาหลายหนแล้ว แต่ว่ามากคนด้วยกัน ก็พยายามผ่อนให้พูดกันแทบทุกพรรคแหละครับ ก็พยายามเฉลี่ยไปครับ มีโอกาสถ้ายังไม่ปิดอภิปรายก็จะให้โอกาสพูด คืออยากพูดมากคนด้วยกัน เพราะมีอยู่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติ ก็มากเราก็เห็นใจอยากจะให้พูดกันมากๆ เหมือนกัน แต่ที่นี้มีมากคนด้วยกันต้องการพูด

นายปรุ้งศักดิ์ ไชยหาญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ ต้องเสนอรายชื่อขึ้นไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องเสนอรายชื่อหรอกครับ เราคอยดู ถึงเสนอรายชื่อมา บางคนผมก็ยังไม่ให้พูด ผมไม่ให้พูดหรอกครับ เสนอมาไม่ให้พูดก็มี แต่ผมเห็นยกมือมานานผมก็ให้พูด อย่างนี้สยามประชาธิปไตยยกมือมานานแล้ว ผมยังไม่ให้พูดเลยครับ และมีหนังสือขอมา ผมยังไม่ให้พูดเลย ก็ยังรอก่อน แต่นี่พรรคประชากรไทยเขายกมือมานานแล้วก็เห็นว่าเขายังไม่ได้พูดเลย และพรรคนี้ยังไม่ได้พูดเลย ผมก็ให้เขาพูดบ้าง เป็นอย่างนั้นครับ คราวนี้ผมให้พรรคประชากรไทยพูดก่อน เขายกมานานแล้วครับ

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน

(นายสมาน ชมภูเทพ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวๆ ระวังอย่าไรครับ
คุณ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมาน
ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน กระผมเคารพท่านผู้เป็นประธานด้วยความเคารพสูงสุด
นะครับ เพราะฉะนั้นในการประชุมนี้ท่านจะต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับ ท่านพึง
ให้ดีนะครับ กระผมเคยเห็นท่าน พอท่านขึ้นบอกคุณสนธิ ท่านชี้ไปทางโน้น คุณสนธิ
อยู่ตรงนี้ ไม่ได้ยกมือด้วย ท่านพึงให้ดีนะ ระเบียบข้อบังคับ ข้อ ๑๙ “ผู้ใดประสงค์จะ
กล่าวถ้อยคำในที่ประชุม ให้ยกมือขึ้นพันศีรษะ เมื่อประธานอนุญาตแล้วจึงยืนขึ้นกล่าว
ได้และต้องเป็นคำกล่าวกับประธาน” คือต้องปฏิบัติตามท่านประธาน เพราะฉะนั้นเมื่อ
เป็นอย่างนี้ท่านจะไปขึ้นบอกว่า นายสนธิ เกิดคุณสนธิไปประชุมกรรมการ เคยมีมาแล้ว
ครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นท่านจะทำอะไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขายกมือเหมือนกันนี่ครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ครับ เมื่อคืนเขาไม่ได้ยกมือเหมือนกัน ขอให้
ท่านได้ปฏิบัติ ถ้าอย่างนั้นการประชุมจะไม่เป็นระเบียบ ขอให้ท่านจงได้ปฏิบัติตามระเบียบ
ความจริงใจเราก็คอยจะพูดกันเรื่องนี้ ญัตติสำคัญกระผมเห็นด้วย แต่ท่านจงปฏิบัติตาม
ข้อบังคับ วันนี้อุ่นโลมได้ แต่ต่อไปท่านจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ คนจะพูดจะต้องยกมือ
ขึ้น ขอขอบพระคุณครับ

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ยกมือมาตั้งนานแล้ว จนปวดเมื่อยหมดแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพและท่าน
สมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม ณรงค์ บุญสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค

ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสกระผม
 ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 เกี่ยวกับการศึกษาประชาบาลมาในครั้งนี้ ๘ ฉบับด้วยกัน ความจริงนั้นกระผมมีความเห็น
 ว่ารัฐบาลนี้มีความกล้า กล้าเป็นอย่างมากด้วย และมีความใจกว้างพอสมควรทีเดียว กระผม
 มีความเห็นเป็นส่วนตัวมานานแล้วว่า คนไทยเราส่วนใหญ่ นั้นมักจะมองไปที่ยอดไม้เป็น
 ส่วนใหญ่ ลืมนึกไปว่าต้นไม้จะอยู่ได้ก็อยู่ที่โคนและรากของมัน คือกระผมหมายความว่า
 ตั้งแต่เราได้มีการศึกษามาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๖ จนกระทั่งมาปัจจุบันนี้ พวกเราส่วนใหญ่
 ไปมองเห็นว่าบุคลากรทางการศึกษาที่สำคัญที่สุดนั้นคืออาจารย์ที่สอนในระดับมหาวิทยาลัย
 แต่ความจริงกระผมมีความเห็นว่า ผู้ที่มีความสำคัญที่สุดในการวางรากฐานให้แก่คนของ
 ชาตินั้นคือครูประชาบาล กระผมหวังและเฝ้ามานานแล้วว่า เมื่อไรหนอรัฐบาลสักรัฐบาล
 หนึ่งจะได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษาประชาบาล เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลนี้ได้มี
 ใจกล้า กล้าทำในสิ่งที่กระผมหวัง กระผมก็ถือว่าเป็นบุญและเป็นเกียรติของการศึกษา
 ประชาบาลทั้งนั้น ทำไมกระผมจึงคิดอย่างนั้น ที่กระผมคิดอย่างนั้นก็เพราะเหตุว่าถ้าหาก
 ครูประชาบาลได้ตั้งใจสอนเด็กโดยวางรากฐานการศึกษาให้แก่เยาวชนของชาติดีตั้งแต่ต้น
 เมื่อเด็กเรียนสูงขึ้นไป การศึกษาหรือคนของเราก็คจะเป็นคนที่มีประสิทธิภาพ ไม่ยุ่งเหยิง
 วุ่นวายอย่างที่เป็นอย่างทุกวันนี้ อย่างไรก็ตามเมื่อรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาพร้อม
 กันถึง ๘ ฉบับนี้ กระผมมีความเห็นว่า มีร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญที่สุดอยู่ ๓ ฉบับ
 เท่านั้นเอง คือ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ร่างพระ-
 ราชบัญญัติประถมศึกษาและร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู แต่ที่เป็นหัวใจที่จะ
 เป็นการเปิดโฉมหน้าใหม่ของการศึกษาประชาบาลก็อยู่ที่ฉบับเดียวคือฉบับคณะกรรมการ-
 การประถมศึกษาแห่งชาติเท่านั้นเอง อย่างไรก็ตามเมื่อเราได้วิเคราะห์ดูร่างพระราชบัญญัติ
 ทั้ง ๘ ฉบับนี้แล้วเกี่ยวกับด้านการบริหารการศึกษานั้น เราจะเห็นว่าบริหารงานในรูปแบบ
 คณะกรรมการ จุดศูนย์รวมของอำนาจอยู่ที่ส่วนกลาง แล้วก็ค่อยๆ กระจายไปจังหวัดและ
 อำเภอ อันนี้เราจะเรียกว่าเป็นการกระจายอำนาจหรือไม่ หรือไม่กระจายอำนาจก็แล้วแต่
 จะเข้าใจ แต่ถ้าตามรูปแบบแล้ว เป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาค แต่

สิ่งที่กระผมใคร่จะขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ ให้เพื่อนครูประจำบาลทั่วประเทศได้ทราบ ก็คือว่า สิ่งที่ครูประจำบาลได้รับจากการเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าการศึกษาครั้งนี้มีสาระสำคัญ อยู่ ๓ ประการเท่านั้น

ประการที่ ๑ อันนี้สำคัญที่สุด คือครูประจำบาลได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น ข้าราชการสมบุรณ์แบบ อันนี้เป็นสิ่งที่ครูประจำบาลทั้งหลายรอคอยมานานมาแล้ว เพราะเรา สืบย้อนดูการจัดการศึกษาประจำบาลนั้น ตั้งแต่ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองมาถึงเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้นฐานะของครูประจำบาลมีฐานะเป็นเพียงลูกจ้าง ในสมัยเมื่อกระผม เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาเมื่อปี ๒๔๘๐ กระผมเคยถามคุณครูของกระผมว่าคุณครูที่สอน พวกกระผมนี้ได้รับเงินเดือนเท่าไรบางคนก็บอกว่าเดือนละ ๘ บาท บางคนก็บอกว่าเดือนละ ๑๐ บาท ครูใหญ่ได้เดือนละ ๑๒ บาท แต่เขาก็ดำรงชีวิตอยู่ได้ ต่อมาในสมัยรัฐบาลของ ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้ยกฐานะของครูประจำบาลขึ้นเป็นข้าราชการ กระผมก็ บอกว่าเออเข้าทำเหมือนกัน ครูประจำบาลได้มีเกียรติมีศักดิ์ศรี และครั้นต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙ รัฐบาลหนึ่งท่านได้บอกว่าต้องการจะกระจายการศึกษาไปสู่ส่วนท้องถิ่น จึงได้โอน การศึกษาประจำบาลนี้ไปขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย เปลี่ยนฐานะของครูประจำบาลจาก ข้าราชการมาเป็นพนักงานของส่วนจังหวัด แล้วครูประจำบาลก็ถูกหลอกตั้งแต่บัดนั้นเป็น ต้นมาจนกระทั่งถึงวันนี้หรือวันต่อไปซึ่งก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม นี้ละครับ กระผมเคยถาม อธิบดีกรมการปกครองสมัยหนึ่งว่า เมื่อครูประจำบาลเขามีฐานะเป็นข้าราชการอยู่ดีๆ แล้ว ทำไมรัฐบาลจึงมาโอนเขาไปเป็นพนักงานส่วนจังหวัด ผลที่กระผมได้รับก็คือท่านก็ดู กระผมว่า คุณเลือกไม่เข้าเรื่อง เราต้องการบางสิ่งบางอย่างจากครูประจำบาลเพื่อให้ทำงาน บางสิ่งบางอย่าง เมื่อผู้ใหญ่เขาต้องการอย่างนั้นก็ปล่อยเขาไปซิ คุณอย่าไปยุ่งกับเขา กระผมก็ไม่มีทางที่จะทำอะไรได้ กระผมว่าสักวันหนึ่งข้างหน้าถ้ากระผมมีโอกาสเข้ามานั่ง ในสภาผู้แทนราษฎร กระผมจะพยายามเปลี่ยนฐานะของครูประจำบาลให้กลับมาเป็น ข้าราชการให้จงได้ แต่เนื่องจากว่าพรรคของกระผมมีแค่ ๓๒ เสียง ไม่มีโอกาสเป็นรัฐบาล เราก็คงไม่สามารถที่จะทำได้ แต่เมื่อมาถึงวันนี้รัฐบาลนี้ได้ทำอย่างนี้ กระผมจึงถือว่าเป็นเรื่อง ที่ครูประจำบาลทั้งหลายควรจะพอใจแล้ว เพราะเป็นการยกฐานะของครูประจำบาลเป็น

๗๕๐

ข้าราชการสมบุรณ์แบบ มีศักดิ์และศรี มีเกียรติ มีฐานะทัดเทียมกับข้าราชการในกระทรวง ทบวง กรมอื่น นี่เป็นสิ่งที่ครูประชาบาลได้รับจากการเปลี่ยนครั้งนี้

ประการที่ ๒ สิ่งที่ครูประชาบาลได้รับจากการเปลี่ยนครั้งนี้ก็คือว่า ครูประชาบาล ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนรับผิดชอบบริหารการศึกษาของชาติในทุกระดับ ตั้งแต่ส่วนกลาง อย่างในส่วนกลางก็มีผู้แทนครูประชาบาลถึง ๖ ท่าน คณะกรรมการในระดับจังหวัด ครูประชาบาลก็มีส่วนรับผิดชอบถึง ๕ ท่าน กรรมการประถมศึกษาอำเภอ ครูประชาบาลก็มี ส่วนเข้ามารับผิดชอบโดยให้ประธานกลุ่มโรงเรียนเข้ามารับผิดชอบด้วย เพราะฉะนั้น กระผมว่าถ้าหากมีครูประชาบาลสักจำนวนหนึ่งได้เข้ามานั่งฟังการประชุมในวันนี้ กระผม ว่าครูประชาบาลต้องพอใจและกระผมก็พอใจเป็นอย่างยิ่งด้วย

ประการที่ ๓ ผลที่ครูประชาบาลจะได้รับจากการเปลี่ยนโฉมหน้าใหม่ของการ ศึกษาในวันนี้ ก็คือว่าครูประชาบาลของเราทั่วประเทศนั้นมีโอกาสก้าวหน้าจากขั้นต่ำสุดถึง ขั้นสูงพอสมควร อย่างในฐานะครูที่ทำหน้าที่การสอนนั้นก็จะมีโอกาสได้เลื่อนฐานะจาก ครูหนึ่งไปถึงระดับอาจารย์ ๓ อันนี้ก็เป็นที่พอใจ ส่วนตำแหน่งบริหารการศึกษานั้นครู ประชาบาลสามารถก้าวขึ้นไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียน อันนี้ก็เป็นที่เรียกว่าเป็นประโยชน์ ประการที่ ๓ ที่ครูได้รับจากการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้

ส่วนที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านได้แถลงมาว่าการเปลี่ยน- แปลงการประถมศึกษาครั้งนี้จะทำให้การเรียนการสอนได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันนี้กระผม ไม่ขอรับรองและไม่ยืนยันว่าจะเป็นไปได้ เพราะในร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนั้นไม่มี แม้แต่มาตราเดียวว่า การบริหารหรือการควบคุมการศึกษานั้นกำหนดให้ผู้มีหน้าที่บริหาร การศึกษาออกไปตรวจตราเข้มงวดกวดขันการศึกษาประชาบาลไม่เหมือนสมัยก่อน สมัย ก่อนนั้นก่อนที่เราจะมาเปลี่ยนเป็นครูประชาบาลมาขึ้นอยู่กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น เขามีตำแหน่งหนึ่งในวงการศึกษาระชาบาล เขาเรียกว่าตำแหน่งสารวัตรศึกษา สารวัตร ศึกษาที่กระผมเคยเห็นด้วยตนเองในสมัยที่กระผมเป็นนักเรียนประชาบาล สารวัตรศึกษา ได้ออกไปตรวจเยี่ยมไปตรวจโรงเรียนทุกหนทุกแห่ง การเรียนการสอนในสมัยนั้นจึงผลิต เด็กประชาบาลจากบ้านนอกให้มีพื้นฐานทางความรู้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพดีอย่างที่เห็นอยู่

แต่ว่าในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ไม่มีสักแห่งเดียวว่าให้มีการกวัดขันตรวจตราตรวจเยี่ยม การศึกษาประชาชน กระผมได้ยืมครูประชาชนเขาพูดว่า การที่รัฐบาลกำหนดให้การศึกษาระดับประชาชนมีถึงชั้น ป. ๖ นั้น มีผลเสียมากกว่าผลได้ ผลเสียเป็นอย่างไร ครูที่สอนไม่พร้อมที่จะสอน อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่พร้อม จึงปรากฏว่าในขณะนี้ขณะที่ กระผมกำลังประทานกราบเรียนต่อท่านประธานอยู่นี้ เด็กต่างจังหวัดเด็กนักเรียนประชาชน ที่จบชั้นประถมปีที่ ๖ แล้วมาเข้าเรียนต่อ ม. ๑ ในจังหวัดหรือในกรุงเทพมหานครนี้ต่อ ไม่ได้ครบ เพราะความรู้ไม่ได้ระดับ อันนี้กระผมขอประทานฝากท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีช่วยซึ่งเคยเป็นครูประชาชนมาก่อนไว้ด้วย ครูประชาชน นั้นเขาบ่นเป็นอันมากว่า ผู้ใหญ่ในวงการศึกษาชั้นนี้ไม่เคยได้ออกไปเหยียมน้ำไม่เคยออกไป ดู ปล่อยให้เขาทำกันไปตามบุญตามกรรม ขอบอะไรก็ได้ อย่างหนังสือเรียน เปิดเรียน พฤษภาคมกว่าจะได้ส่งไปถึงก็สิงหาคมอะไรอย่างนี้ ก็เป็นอย่างนี้พูดกันมาตลอดเวลา แต่สิ่งที่ผู้ใหญ่ในวงการศึกษาในระดับจังหวัดหรือในระดับไหนก็ตามสนใจคือต้องการให้ครูประชาชนประกวัดประขันกันในเรื่องอาคารเรียน ในเรื่องบริเวณสนามโรงเรียน ประกวัดกันไปซิ พอถึงสิ้นปีก็มาประกวัดกัน ใครได้อันดับ ๑ อันดับ ๒ ในเรื่องการรักษาสถานที่ แต่ไม่เคยมีการประกวัดว่าโรงเรียนไหนที่สอนเด็กให้ดีให้มีประสิทธิภาพสามารถเรียนต่อในระดับสูงได้ อันนี้ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแถลงไปว่าจะทำให้การเรียนการสอนดีขึ้นนั้น กระผมยังไม่เห็นด้วย จะเห็นด้วยก็ต่อเมื่อว่าเมื่อไรได้เอาใจใส่จริง ๆ ได้มีการเอาใจใส่กวัดขันครูประชาชนในระดับต่าง ๆ ให้ตั้งใจสอน กระผมยังมั่นใจเชื่ออยู่เดี๋ยวนี้ว่า กระผมออกไปตามจังหวัดต่าง ๆ ทุกภาค แห่งแรกที่กระผมจะขึ้นไปเยี่ยมเยียนคือโรงเรียน ประชาบาล กระผมไปทุกหนทุกแห่ง กระผมไปเยี่ยมก่อนไปคุยกับครูเขาก่อน กระผมไปเห็นแล้วเศร้าใจ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีบางท่านเคยพูดมานั้นแหละครับ เศร้าใจจริง ๆ กระผมว่าคุณภาพของการศึกษาประชาชนในปัจจุบันนี้สู้สมัยที่กระผมเป็นนักเรียน ประชาบาลเมื่อปี ๒๔๐๘ ไม่ได้เลยครับอันนี้เป็นความจริง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อโฉมหน้าการศึกษา ประชาบาลได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมนี้ กระผมก็ยังฝากความหวังไว้ว่า ขอให้ผู้ใหญ่ในวงศึกษาของรัฐบาลนี้สร้างเกียรติประวัติไว้เถอะครับ สร้างไว้เพื่อชาติ

บ้านเมือง เริ่มสร้างรากฐานของตึก เริ่มสร้างรากฐานของชาติให้มั่นคงต่อไป แล้วประเทศชาติของเราก็จะไม่มีปัญหายุ่งยากอย่างที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายอัมพล จันท์เจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพและสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายอัมพล จันท์เจริญ หรือนายกล้วย ลูกสารคาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากมหาสารคาม พรรคสยามประชาธิปไตย ในจำนวน ๘ ร่วงของร่างพระราชบัญญัติเพื่อเปลี่ยนแปลงระบบบริหารการประถมศึกษาแห่งชาติที่รัฐบาลได้เสนอเข้าสู่สภาในวันนี้ รู้สึกเป็นบรรยากาศที่ดีมากครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้รับดอกไม้ดอกนี้ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐสภามอบให้ กระผมถามว่าเป็นดอกไม้ของใคร เจ้าหน้าที่รัฐสภากล่าวว่าเป็นดอกไม้ของครู ยังความปลาบปลื้มใจให้แก่กระผมเป็นอย่างยิ่ง เพราะในขณะที่อะไรก็ตามครับเมื่อมันมีแรงกดดันก็ย่อมที่จะมีแรงดัน ปัญหาเรื่องครูประจำบาลนั้นก็เป็นที่ยอมรับและทราบกันดีมานานแล้วว่า ครูประจำบาลนั้นได้ถูกกีดจากอำนาจของกระทรวงมหาดไทยมาอย่างยาวนาน และรัฐบาลแต่ละชุดแต่ละคราวก็อ้างว่าบริหารราชการ

เทศชาติบ้านเมืองนั้น ก็พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงเรื่องนี้ด้วยความพิถีพิถัน ทุกคนมีปัญหาครับ จากครูบาอาจารย์ทั้งหลายทั้งปวง ในขณะที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่สภา กระผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้พยายามออกสอบถามครูบาอาจารย์ต่าง ๆ ว่า ท่านจะมีปัญหาอย่างไรบ้าง เพราะในวันที่ ๑๗ คือวันนี้จะเข้าสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีปัญหาต่าง ๆ ที่กระผมได้รับมา ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ออกหาข้อมูลจากคณะครูบาอาจารย์หลายแห่งหลายจังหวัดและหลายอำเภอ เพื่อที่ต้องการจะเก็บเอาข้อมูลเหล่านี้มาบ่อนต่อรัฐบาล เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก็มีครูบางกลุ่มบางท่านเป็นจำนวนมากต่างก็พออกพอใจ ดีใจที่ปลดแอกจากกระทรวงมหาดไทยที่ได้เคยกดไว้นั้นหลุดออกไปแล้ว เครื่องพันธนาการต่าง ๆ ที่ครูได้รับจากกระทรวงมหาดไทยนั้นจะหลุดไปแล้วในคราวนี้ เพราะฉะนั้นในการแปรสภาพจากครูที่เป็นข้าราชการส่วนจังหวัดมาเป็นข้าราชการพลเรือนนั้น ครูส่วนหนึ่งดีใจเป็นอย่างยิ่งแต่ยังมีอีกกลุ่มหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ ไม่ต้องการที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงแบบนี้ อยากแยกไปเป็นเอกเทศ ไปเป็นทบวงการศึกษาระชาบาลแห่งชาติโดยตรง ซึ่งเรื่อง

นี้ก็เป็นที่น่าเห็นใจรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ ว่าเป็นไปได้ยากและระบบการศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจของชาติเช่นเดียวกัน ตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือการศึกษาระดับประถมศึกษา การศึกษาขึ้นไปเข้าเป็นระดับมัธยมนั้น เป็นลูกโซ่เกี่ยวโยงผูกพันกัน แยกไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะจัดตั้งทบวงการศึกษาประจำชาติ ก็จะไปขัดต่อการบริหารชาติบ้านเมือง อีกหลายอย่างหลายประการ จึงเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นในทางที่ถูกในทางที่ต้อง รัฐบาลชุดนี้จึงเห็นควรว่าควรมาแบบนี้ ยิ่งความปลื้มปิติใจต่อคณะครูบาอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นในฐานะที่กระผมไปได้ข้อมูลมา จึงอยากประทานกราบเรียนต่อ รัฐบาลชุดนี้ว่า ปัญหาที่กำลังถกเถียงกันอยู่ในขณะนี้ ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ผ่านไปนั้น ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอประทานโทษต้องเอ่ยนาม คือท่านอาจารย์ ชูทอง ภูพิงเดือน นั้นได้กล่าว แต่ยังไม่ละเอียดนัก กระผมอยากจะกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะได้กระจ่างชัดในครั้งนี้ พวกครูส่วนใหญ่แน่นอนพอใจอย่างแน่นอนแล้ว แต่ปัญหาที่ว่าพวกหัวหน้าส่วนการศึกษา และหัวหน้าหมวดการศึกษาจะต้องสูญเสียอำนาจ และประการต่อไปนั้น พวกหัวหน้าส่วนการศึกษาและหัวหน้าหมวดการศึกษาไม่ทราบ ว่าตนเองจะไปอยู่ในฐานะอะไร ปัญหาที่สอบถามมายังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มีปัญหา เช่นเดียวกัน จึงอยากให้ท่านนี้ได้ประทานกราบเรียนชี้แจงต่อสภานี้ให้เข้าใจอีกครั้ง หนึ่งด้วย และประการต่อไปจะต้องจัดหาตำแหน่งให้หัวหน้าส่วนการศึกษา และหัวหน้า หมวดการศึกษาให้เป็นการแน่นอนมั่นคงด้วย จึงฝากกราบเรียนท่าน แล้วในประการต่อไปครับ ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาเรื่องสิทธิ ซึ่งแน่นอนต้องเป็นปัญหาเรื่อง ด้านการเงินอย่างแน่นอน เพราะว่าในเมื่อเขามาเป็นข้าราชการพลเรือนแล้ว ซึ่ง คณะครูบาอาจารย์ก็ได้ฝากกระผมมาว่า สิทธิที่จะได้รับต่าง ๆ นั้น จะได้รับเหมือนกับ ข้าราชการอื่นหรือไม่ เป็นต้นว่า ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ตลอดจนค่าเช่าบ้าน อันนี้ครับ กระผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีซึ่งมาในนามของรัฐบาลได้ประทานกราบเรียน ชี้แจงต่อสภานี้ให้เข้าใจอีกด้วย และในประการต่อไป ท่านประธานที่เคารพ สิ่ง ที่กระผมจะขอฝากเป็นข้อสังเกตต่อรัฐบาลชุดนี้ และก่อนที่กฎหมายนี้จะผ่านสภานี้ไป แน่ นอนครับ จะต้องมีการแปรญัตติ กระผมอยากกราบเรียนต่อเพื่อนสมาชิก ท่านผู้ใดก็ตาม

๗๕๔

ที่มีโอกาสได้ไปเป็นกรรมการแล้ว อย่าลืมว่าในการที่จะเปลี่ยนแปลงระบบการบริหาร การประถมศึกษาแห่งชาตินั้น อย่าลืมว่า เรามีใช้ว่าจะเอาไปเฉพาะครูประจำตำบลเท่านั้น แต่ปัญหาหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ นั่นก็คือปัญหาเรื่องครูเทศบาล ครูเทศบาล นั้นเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในเรื่องนี้ ซึ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็ยังไม่ได้ตอบ เพราะได้มีคุณบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล เพื่อนสมาชิกจากขอนแก่น พรรคพลังใหม่ได้ถามไปแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการตอบยืนยันจากท่านรัฐมนตรีช่วย ปัญหาเรื่องครูเทศบาลนั้นเป็นที่น่าสงสัยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเท่าที่ผ่านมาในอดีต ครูเทศบาลนั้นไปอยู่ภายใต้อิทธิพลของนักรบการเมืองท้องถิ่น คืออำนาจของนายกเทศมนตรี ในกรณีทีเทศบาลบางแห่ง ท่านประธานที่เคารพ จะมีการหาเงินบำรุงเทศบาล ต้องเอาครูเทศบาลไปเป็นเครื่องมือ เป็นต้นว่าเทศบาลมีการจัดงานบอลกิติ เทศบาลมีการจัดงานประจำปีกิติ เทศบาลมีการจัดงานประเพณีต่าง ๆ กิติ ท่านประธาน ต้องเอาครูเทศบาลนั้นไปเป็นเครื่องมือ เป็นที่น่าเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะงานบอล ทางที่ก็มีพวกหนุ่ม พวกจิ๊กโก๋และข้าราชการบางกลุ่มเกิดเมามายขึ้นมา ครูพวกนี้เป็นครูสาว ๆ ครับ แต่ทางเทศบาลโดยอำนาจของนายกเทศมนตรีบีบบังคับให้ครูคนนั้นต้องไปปฏิบัติหน้าที่ประจำบาร์ขายของ บังเอิญถูกพวกข้าราชการบางคน หรือจิ๊กโก๋บางคนทีไปงานบอลนั้นเมามายขึ้นมาบอกว่า แหม น้องสาวสวยจังเท่าไร ท่านประธานครับ ภาพพจน์เช่นนี้เป็นที่น่าสังเวชเป็นอย่างยิ่ง ครูเทศบาลถูกอำนาจมืดจากนักรบการเมือง ซึ่งมีอำนาจเป็นนายกเทศมนตรีบีบบังคับมาตลอด อย่างลูกสาวนายกเทศมนตรีบ้างล่ะ ลูกสะใภ้นายกเทศมนตรีบ้างล่ะ ลูกสาวของเทศมนตรีบ้างล่ะครับ ไม่เคยไปช่วยงานบอลเลย แต่ถึงคราวขึ้นเงินเดือนได้คนละ ๒ ขั้น ครูบางคนไปช่วยงานเทศบาล ไม่ได้รับการเหลียวแลจากผู้มีอำนาจในเทศบาลเลย ปัญหาเหล่านี้จึงอยากฝากกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่า ในการที่จะโอนเอาครูประจำตำบลขึ้นตรงต่อกระทรวงศึกษาธิการแล้ว อย่าลืมว่าเราควรเอาครูเทศบาลนั้นตามติดไปด้วย เป็นการปลดแอกพวกครูเทศบาล ซึ่งถูกกดดันปัญหาเรื่องนี้มานานแล้ว ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ในประการต่อไป กระผมขอกราบเรียนต่อท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานด้วยว่า ปัญหาเรื่องการเปลี่ยนแปลงรูปแบบเรียนนั้นกรุณาอย่าเปลี่ยนบ่อยนัก

พอจบปีนี้แล้วจะถึงการศึกษาปีหน้าก็มีการเปลี่ยนแบบเรียนอีก ปัญหานี้เป็นปัญหาเอกเทศของผู้ปกครองนักเรียนวิ่งตามนโยบายของท่านไม่ทันครับ ท่านประธาน พอถึงรัฐมนตรีชุดนี้เข้ามา รัฐบาลชุดนี้เข้ามาปีนี้ต้องเปลี่ยนแบบเรียนครึ่งหนึ่งเป็นปัญหาโลกแตก ผู้ปกครองนักเรียนก็เดือดร้อนด้วย เพราะในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงแล้ว บางขณะหนังสือเรียนที่ส่งไปก็ไม่มีจะขายในท้องตลาดด้วย ฉะนั้นวิธีการดังนี้ก็อยากฝากกราบเรียนต่อรัฐบาลได้โปรดอย่าให้มีการเปลี่ยนแบบเรียนบ่อยครั้งนัก ในปัญหาทั้งหลายทั้งปวงที่กระผมได้ถือโอกาสประทานกราบเรียนต่อสภานี้เป็นความจริงที่ปรากฏมาแล้ว ฉะนั้นหวังใจเป็นอย่างยิ่งว่าในขณะที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนี้เข้ามา พวกกระผมในนามพรรคสยามประชาธิปไตยให้การสนับสนุนแน่นอน ขอขอบคุณครับ

นายสีปพนนท์ เกตุทัต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในนามของรัฐบาล กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายเสนอแนะในประเด็นต่างๆ รัฐบาลขอขอบพระคุณ และจะนำไปพิจารณาปรับปรุงในชั้นคณะกรรมการ และในชั้นที่จะนำหลายข้อไปในการบริหารงาน เช่นประเด็นอันเกี่ยวกับเรื่องแบบเรียนก็ดี ประเด็นเกี่ยวกับการจัดระบบงานในกระทรวงศึกษาก็ดีที่จะต้องจัดให้สอดคล้องกับการมอบอำนาจของการประถมศึกษาในแนวใหม่ ยังมีบางประเด็นที่ทางรัฐบาลยังไม่ได้เรียนชี้แจงให้ชัดเจน กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมจากที่ท่านรัฐมนตรีช่วยได้ชี้แจงไปแล้ว

ประเด็นที่ ๑ ท่านประธาน เกี่ยวกับมาตรา ๒๒ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ ที่ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติจากพรรคพลังใหม่ จังหวัดขอนแก่น ได้ถามเกี่ยวกับคณะกรรมการการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ทั้งนี้กระผมขอกราบเรียนว่า ในปัจจุบันนี้มีโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานครรวมทั้งสิ้น ๓๕ โรงเรียน มีครูประมาณ ๒,๐๐๐ คน และนักเรียนประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน สำหรับโรงเรียนประเภทนี้ขนาด ๓๖ โรงเรียน ประมาณเท่ากับจังหวัดขนาดกลาง ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีคณะกรรมการการศึกษากรุงเทพมหานครเพื่อบริหารโรงเรียนเหล่านี้ ในลักษณะที่บริหารโรงเรียนจังหวัดอื่น ๆ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน กทม. กิตติ โรงเรียนเทศบาลกิตติ โรงเรียนของเมือง

๗๕๖

พัทธยาและองค์กรท้องถิ่นต่าง ๆ กิตติ ทางรัฐบาลได้ตระหนักอยู่ตลอดเวลาที่จะหาทางจัดให้มีคุณภาพเสมอเท่าเทียมกัน จึงได้พยายามระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๔ อันเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติประถมศึกษาที่จะให้คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการวางระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้แก่การจัดตั้งการบริหาร การรวม การปรับปรุง การเลิกล้มโรงเรียนประถมศึกษา รวมทั้งกิจกรรมทางด้านวิชาการต่าง ๆ เช่นหลักสูตร แบบเรียน อุปกรณ์ทางการศึกษานั้น เมื่อคณะกรรมการการประถมศึกษาในระดับชาติได้วางเอาไว้ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ ก็ได้ใช้ระเบียบนี้เป็นแนวทางที่ให้โรงเรียนในทุกองค์กรท้องถิ่นได้ปฏิบัติตาม รัฐบาลก็จะได้หาทางสนับสนุนเพื่อก่อให้เกิดความเสมอภาค

ในประเด็นที่ ๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานที่มอบอำนาจไปยังภูมิภาคในลักษณะที่เป็นคณะกรรมการ ตามที่ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติ ท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่าน ส.ส. พิจิตรได้อภิปราย รัฐบาลนี้ได้ตระหนักดีและดำเนินแนวทางตามหลักการในสมัยที่ท่านได้วางไว้ คือท่าน ส.ส. พิจิตรท่านได้วางไว้ในสมัยที่ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วย ที่จะให้ระบบการประถมและมัธยมสอดคล้องกันในระดับจังหวัดด้วย ดังนั้นในขณะนี้โดยที่กรมสามัญยังไม่ได้มีแนวทางที่มอบอำนาจไปยังจังหวัดให้ชัดเจนเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐบาลจึงได้พยายาม ขณะนี้ในกระทรวงศึกษาธิการวางรูปแบบที่จะมอบอำนาจไปในลักษณะเดียวกันกับแนวของประถมศึกษา เมื่อได้วางรูปแบบไปในลักษณะเดียวกันแล้ว ก็จะได้ทำให้เป็นแบบแผนต่อไป ดังนั้นแนวทางที่ท่านได้เสนอมา รัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีช่วยและกระผมก็ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่จะได้นำไปปฏิบัติ

ในประเด็นที่ ๓ ที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านได้ตั้งข้อสังเกตว่า โดยที่มีครูประจำบาลเกือบ ๓ แสนคน และนักเรียนเกือบ ๘ ล้านคน ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติใหม่จะต้องบริหารนั้น อำนาจหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติอาจจะมีมากเกินไป ในประเด็นนี้รัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการขอกราบเรียนว่า อำนาจหน้าที่ของเลขาธิการและสำนักงานในระดับกลางในส่วนชาตินั้น

มีหน้าที่ในทางเชิงแผนนโยบาย กำหนดมาตรฐานวิชาการจัดสรรเงินอุดหนุน และติดตามการปฏิบัติงานในเชิงวิชาการอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในทางปรับปรุงวิชาการ ส่วนอำนาจบริหารที่แท้จริงนั้นจะไปอยู่ในระดับจังหวัด ประการที่ ๒ โดยที่เลขาธิการบริหารงานเชิงนโยบายแล้วมีคณะกรรมการระดับชาติกำกับอยู่ อำนาจหน้าที่ของท่านก็ต้องมีการควบคุมดูแล โดยคณะกรรมการระดับชาติ ซึ่งมีผู้แทนครู ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องร่วมพิจารณา เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรม ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงมั่นใจว่าอำนาจหน้าที่ของท่านเลขาธิการนั้นคงจะใช้ไปในทางที่ถูกที่ควร อันก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเยาวชนชาวไทยและต่อครูประถมทั่วหน้ากัน

ในประเด็นที่ ๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลว่า ในกรณีที่ อ.ก.ค. จังหวัดและ อ.ก.ค. กรม ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งระงับในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ในเรื่องนี้เป็นหลักปฏิบัติทั่วทุกคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของประเทศไทย ที่ว่าไม่ว่าจะเป็น ก.พ. ไม่ว่าจะเป็น ก.ตร. ไม่ว่าจะเป็น ก.ต. ก.อ. ทุก ก. อำนาจหน้าที่อันสูงสุดในเชิงบริหารนั้นอยู่ที่นายกรัฐมนตรี ดังนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเขียนไปในแนวที่สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจว่าประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งไว้นั้น ขณะนี้กระผมได้กราบเรียนตอบหมดทุกประเด็นแล้ว ก็ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้เราก็ได้พูดกันมานานแล้วนะครับ ผมก็อยากจะเปิดโอกาสให้พูดกันอยู่มาก แต่ขอให้พูดสั้น ๆ หน่อย เพราะว่าจวนเวลาที่จะปิดการประชุมแล้ว เชิญครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ส.ส. จากจังหวัดอุดรธานี ท่านประธานครับ กระผมขอขอบคุณมากที่ท่านได้ให้โอกาสแก่กระผม ในฐานะผู้แทนของครูประชาบาล และเลือกมาโดยครูประชาบาลมาเป็นผู้แทนในครั้งนี้ ก่อนอื่นนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนในที่ประชุมได้โปรดพิจารณาไตร่ตรองร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้อย่างถ่องแท้เสียก่อนครับ ทั้งนี้เนื่องจากกระผมนั้นเกรงไปว่าจะเป็นเหมือนกับบางร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านไปแล้วก็

๓๕๘

เกิดตกอกตกใจของรัฐบาลในขณะนั้น แล้วก็กำลังจะหาทางว่าจะทำอย่างไรจึงจะไม่ให้ออกมาได้ นั่นก็คือร่างพระราชบัญญัติอาวูรป็น การพกพาอาวูรป็นครับ นี่เราผ่านไปโดยที่เอาเสียงข้างมากลากไปแล้ว เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศชาติอย่างยิ่ง การที่กระผมได้พูดอย่างนั้น ก็เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้เกิดขึ้นมาจากการเรียกร้อง เกิดขึ้นมาจากการประท้วง เป็นแรงกดดันมาจากครูประชาบาลโดยเฉพาะ

ทีนี้เรามาพิจารณาดูว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนั้น สามารถเป็นไปได้จริงหรือไม่ และควรจะแยกแยะออกไปอย่างไร ท่านประธานครับ ใน ๘ ฉบับนั้นกระผมอยากจะรวบรัดสั้น ๆ ว่า แบ่งออกเป็นเพียง ๒ ลักษณะเท่านั้น แต่ว่าทางท่านผู้เสนอคือรัฐบาลนั้นได้เสนอเข้ามาโดยที่ไม่ได้จัดเป็นกลุ่ม กระผมอยากจะขอหยิบยกชี้ให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายในสภานี้ได้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ฉบับที่ ๓ และฉบับที่ ๔ นั้น เกี่ยวข้องด้วยในเรื่องของการโอนการศึกษาประชาบาลจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาขึ้นกับสำนักงาน และรวมทั้งโรงเรียนซึ่งสงวนไว้เพื่อวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ ฉบับที่ ๕ ฉบับที่ ๖ และฉบับที่ ๗ นั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ควบคุมการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ข้าราชการครูได้มีสิทธิมากยิ่งขึ้น นี่แยกออกได้อย่างนั้น

ทีนี้ท่านประธานครับ สาเหตุแห่งการที่ทำให้ครูประชาบาลจะต้องเรียกร้องสิทธิ และทักท้วงขึ้นมาอย่างรุนแรงนั้น ก็เนื่องจากว่าครูประชาบาลนั้นไม่ได้รับสิทธิ ไม่ได้รับเกียรติ และไม่มีความก้าวหน้าเหมือนกับข้าราชการอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่ครูประชาบาลนั้น เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๑ เป็นต้นมา จนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๐๘ เขานั้นเป็นข้าราชการพลเรือนอยู่แล้ว และมีชื่อปรากฏอยู่ในกฎหมายทั่วไปของการปกครองแผ่นดินของประเทศไทยเพราะฉะนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงเงินเดือน ไม่ว่าจะเป็นการขึ้นค่าเช่าบ้าน หรือไม่ว่าจะเป็นสวัสดิการต่างๆ ก็มีชื่อปรากฏอยู่ในกฎหมาย ครูประชาบาลในสมัยนั้นจึงไม่มีปัญหาใดๆ แต่เมื่อเปลี่ยนมาเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครูประชาบาลถูกเลิก เมื่อมีการปรับปรุงว่าด้วยเงินเดือนเมื่อปี ๒๕๐๗ ปี ๒๕๐๘ ปี ๒๕๑๓ และปี

๒๕๒๐ ว่าด้วยการเงินทั้งหลาย ชื่อครูประชาบาลไม่มี เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอกราบเรียนในที่ประชุมนี้ได้โปรดพิจารณาอยู่ในข้อที่ว่า การที่เปลี่ยนชื่อมาเป็นข้าราชการพลเรือนอย่างเดียวนั้น หาใช่ทำให้ครูประชาบาลนั้นก้าวหน้าอย่างที่ท่านเจตนาไม่ ท่านประธานครับ กระผมอยากจะขอรวบรัดกราบเรียนให้ท่านได้เข้าใจเป็นประเด็นๆ เพราะว่าในรายละเอียดแล้วเพื่อนสมาชิกหลายท่านก็ได้พูดไป กระผมอยากจะแยกออกมาเป็นประเด็นที่ว่า ทางรัฐบาลนั้นจะให้คำมั่นแก่ครูประชาบาลได้อย่างไรว่าเขาสามารถจะก้าวไปข้างหน้าได้ มีสิทธิ มีโอกาสในความเจริญเท่าเทียมกับข้าราชการระดับมัธยมและอุดมศึกษา ท่านประธานครับ กระผมอยากจะเน้นให้ท่านได้ทราบว่า การจัดการศึกษาของเมืองไทยนั้นมีอยู่ ๓ ระดับ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา การศึกษาทั้ง ๓ ระดับ รัฐบาลจะต้องยอมรับว่ามีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

ทีนี้เรามาพิจารณาถึงว่า ครูประชาบาลจะอย่างไรถึงจะเท่ากับข้าราชการครูในระดับมัธยมและอุดมศึกษา ซึ่งกระผมมองไม่เห็น ถ้าจะพูดให้ชัดถ้อยชัดคำนั้นกระผมเองก็ไม่อยากจะใช้คำพูดว่า ร่างพระราชบัญญัติที่กำลังจะหลอกลวงครูประชาบาลหรือไม่ในแง่ไหนครับ ท่านอ้างว่าในแง่จุดเป้าหมายของทางด้านทั้งที่ออกอากาศและโฆษณาในหลายๆ ทาง ทั้งทางวิทยุ จนกระทั่งเรียกร้องให้ครูประชาบาลแต่ละภาคนั้นมาชี้แจง แล้วก็ออกอากาศ กระผมเห็นด้วยในวิธีการโฆษณาเพื่อที่จะให้ครูและเพื่อนสมาชิกนั้นได้ลิ้มในสิ่งที่จริงว่าเป็นไปได้หรือไม่ การที่เป็นไปไม่ได้ในเรื่องวิชาการ ในเรื่องของหลักสูตรครับ หลักสูตรนั้นกรมวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการขณะนี้ปัจจุบันนี้ได้ออกมาในระดับประถมและมัธยม คือหลักสูตรซึ่งเรียกว่า ๖ : ๓ : ๓ หมายถึงว่าประถมนั้นเรียนอยู่ ๖ ปี มัธยมต้นเรียนอยู่ ๓ ปี และมัธยมปลายเรียนอยู่ ๓ ปี

ทีนี้ในเรื่องของการจัดหน่วยงาน ถ้าจะพูดให้จริง ๆ แล้วการมาตั้งสำนักงานการประถมศึกษาอย่างนี้ ผู้ที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านวิชาการโดยแท้จริงก็คือศึกษานิเทศก์อีกและกรมวิชาการอีก ทีนี้เรามาลองกลับไปอีก ศึกษาฯ นิเทศก์และกรมวิชาการนั้นสามารถที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องในระดับโรงเรียนได้แค่ไหนอย่างไร ทัวถึงหรือไม่ เป็นไปไม่ได้ ครูเองก็ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการสอนตามหลักสูตรใหม่ คือ ๖ : ๓ : ๓ นี้ จึง

๗๖๐

ทำให้เกิดปัญหาครุฑาต ครุฑาตในเรื่องของความเข้าใจวิชาสอน เมื่อปรับกันเข้ามาในจำนวน กระผมอาจจะเร่งรีบในการพูดเกินไป แต่อย่างไรก็ตาม กระผมจะพยายามชี้ประเด็นให้ท่านทั้งหลายได้เข้าใจ

ที่นี้มาพูดถึงผู้บริหาร จะสัมพันธ์กันได้อย่างไรครับ ขณะนี้ในกระทรวงศึกษาธิการนั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการคงปฏิเสธไม่ได้ว่าแต่ละกรมนั้นกำลังแก่งแย่งชิงดีกันและไม่ได้สอดคล้องต้องกันเลยครับ กรมสามัญก็ว่าเรื่องของกรมสามัญ กรมอาชีวะ กรมการฝึกหัดครู ว่าคนละเรื่องไปเลยครับ ที่นี้ท่านจะให้มาเกี่ยวข้องอย่างไร อย่างที่กรมฝึกหัดครูผลิตนักเรียนครูจบออกมา และจะไปโทษครู ป.กศ. สูง ป.กศ. ตัน สอนเด็กชั้นนั้นชั้นนี้ไม่ได้ ไม่ถูกครับ ที่นี้ก็เนื่องจากว่ากรมการฝึกหัดครูนั้น โดยข้อเท็จจริงไม่ได้มีความสัมพันธ์กันกับหน่วยงานการประถมศึกษาและมัธยม ซึ่งเขาจะต้องผลิตครูออกมาสอน เมื่อเปลี่ยนทางนี้ ที่นี้ทางกรมวิชาการเปลี่ยนหลักสูตรก็ไม่ได้ไปสัมพันธ์กับกรมการฝึกหัดครู ท่านจะเห็นได้ว่ากรมสามัญกับกรมอาชีวะก็เกี่ยวข้องกันอยู่ในเรื่องของคำว่า “อาชีว” ท่านจะสังเกตเห็นได้ว่า เครื่องมืออุปกรณ์ในโรงเรียนมัธยมนั้นก้าวหายไปโรงเรียนอาชีวศึกษา สิ้นเปลืองงบประมาณเท่าไร อันนี้กระผมอยากจะหยิบยกขึ้นมากราบเรียนให้ท่านประธานและทางรัฐบาลได้ทราบว่า ท่านจะยืนยันได้อย่างไรว่าท่านจะสามารถทำให้วิชาการนั้นเกี่ยวพันกันในทุกระดับชั้นได้ นี่ประเด็นหนึ่ง

ประเด็นต่อไปในเรื่องของความก้าวหน้า ท่านประธานครับ อย่าพูดแต่เรื่องของพระราชบัญญัติครับ ทุกท่านได้มีหนังสือเล่มนี้คือการประถมศึกษาแห่งชาติ โครงสร้างระบบบริหารและระบบบริหารบุคคล กระผมอยากจะหยิบยกให้ท่านได้ทราบว่า การประถมศึกษาอันเป็นการประถมศึกษาเกณฑ์ภาคบังคับนะครับ รัฐบาลนี้จะต้องตามให้การศึกษาก่อนนักเรียน เมื่อเกิดหมู่บ้าน ทางออกจากหมู่บ้านเดิมนั้นประมาณ ๒ กิโลเมตรขึ้นไป รัฐจะต้องไปตั้งโรงเรียนไปเรื่อยๆ ครับ เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจำนวนนักเรียนห้องเรียน และจำนวนครูนั้น จะมาตั้งเกณฑ์มาตรฐานเหมือนกับโรงเรียนมัธยมและอุดมศึกษาไม่ได้ ที่นี้ท่านลองมาดูซิครับ ท่านเขียนไว้ในหน้า ๕๔ ข้อ ๔.๔ กระผมอยากจะขอร้องให้ทุกท่านได้ลองเอาออกมาดูครับ การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการครู ใน (ก)

นี้มีครู ๑ ครู ๒ อาจารย์ ๑ อาจารย์ ๒ และอาจารย์ ๓ อันดับ ๖ ก็ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และ ๙ ตำแหน่งซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่ ก.พ. กำหนด ที่นี้ ท่านลองมาดูในวรรคสองครับ ตำแหน่งใน (๑) — (๕) จะมีในหน่วยงานใดของกระทรวง ศึกษาธิการก็ได้ แต่ตำแหน่งใน (๕) จะมีได้ก็ต่อเมื่อมีปริมาณงานและคุณภาพของงาน สูงเป็นพิเศษ ตามเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด ท่านประธานครับ ท่านอาจจะไม่ได้เป็นครูมาก่อน ท่านอาจจะไม่เข้าใจ เขากำหนดอย่างไรครับ โรงเรียนประชาบาลที่กระผมว่า เป็นไปไม่ได้ในเรื่องของความก้าวหน้า ก็คือโรงเรียนประชาบาล ๓๐,๐๐๐ กว่าโรง แต่ที่สามารถจะเป็นได้ตามการกำหนดตำแหน่งนี้ ครูประชาบาลประมาณ ๓ พันคน โรงเรียน ๓๐,๐๐๐ กว่าโรง แต่การที่จะก้าวหน้าได้ในตำแหน่งครู ซี. ๗ นั้นมีไม่ถึง ๑๐๐ คนนะครับ ท่านลองนึกดูซิครับว่า ๓,๐๐๐ กว่าคนจะสามารถเป็นข้าราชการใน ซี. ๗ ได้ไม่เกิน ๑๐๐ คน ในขณะนี้ ที่เป็นไปไม่ได้อย่างที่กระผมกราบเรียนแล้วว่า การศึกษาประชาบาลนั้นถัวเฉลี่ยแล้วโรงเรียนรัฐจะมีนักเรียนประมาณไม่เกิน ๔๐๐ คน จะมีจำนวนนักเรียนเข้าเกณฑ์มาตรฐานดังว่านี้เฉพาะในจังหวัดที่ใหญ่ เช่น จังหวัดของกระผมนั่น ถึงแม้จะมีประชาชนถึง ๑ ล้าน ๔ แสนกว่าคน แต่มีโรงเรียนที่สามารถบรรจุเป็น ซี. ๗ ได้เพียง ๑ โรง แล้วจังหวัดเล็กๆ ละครับจะเป็นไปได้อย่างไร เพราะฉะนั้นในข้อนี้กระผมอยากจะขอกราบฝาก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า ท่านจะยืนยันได้อย่างไรจึงจะให้เป็นที่ไปตามนี้ นี่ประเด็นของความก้าวหน้า อีกอันหนึ่งกระผมก็ไม่ได้หมายถึงว่าจะไปตัดพ่อท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการนะครับ แต่กระผมขออนุญาต คือครั้งแรกที่สุดกระผมตั้งใจอย่างยิ่งว่าท่านรัฐมนตรีช่วยนั้นเคยเป็นครูประชาบาลมา และกระผมคิดว่า การที่จะแก้ไข ครั้งนี้น่าจะรวมเอามัธยม ประถม เข้ามาเป็นครั้งเดียวกัน และโรงเรียนใดก็ตามที่อยู่ใน หลักสูตร ๖ : ๓ : ๓ นั้นน่าจะมารวมกันเสียแล้วครูจะได้เหมือนกัน แต่ท่านบอกว่าต่อสูขนาดนี้ก็คล้ายๆ กับว่าท่านไม่กล้า เพราะฉะนั้นกระผมจึงเสียใจว่าครูประชาบาลมาเป็นผู้บริหารแล้วนี่ยังไม่กล้าะครับ กระผมก็รู้สึกเสียดาย แต่นี่พูดถึงในเรื่องความเป็นเอกภาพ ได้หรือไม่ ท่านประธานครับ จะเป็นเอกภาพได้อย่างไร การประถมศึกษานี้เดี๋ยวนี้ยังแบ่งไปอยู่ที่ไหนบ้าง ๑. อยู่ในองค์การแล้วย้ายมาอยู่ในสำนักงาน ๒. ยังอยู่ในเทศบาล

๓. ยังอยู่ใน กทม. และ ๔. ยังอยู่ในพัทยา ท่านประธานครับ การศึกษาในหลักสูตรเดียวกันน่าจะรวมกันอยู่ แล้วจะมาเป็นเอกภาพอย่างไร เทศบาลจะสอนกันอย่างไร ที่มาขึ้นสำนักงานเดียวกันจะทำอย่างไร ที่อยู่ใน กทม. อยู่ที่พัทยาก็คนละเรื่อง ผู้บริหารคนละคน การที่ ท่านประธานครับ กระผมหมายความว่าเอกภาพของการศึกษานี้ที่น่าที่จะรวมกันเข้าทั้งหมดไม่ว่าประถม มัธยม และอุดมศึกษา และท่านประธานครับ เดียวนี้เราจะยอมรับหรือไม่ว่าเด็กของคนไทยเยาวชนของคนไทยนั้นไม่ได้เข้าใจในเรื่องของความรักชาติ ไม่มีรสนิยมในเรื่องของความสามัคคี หรือมีแนวโน้มใด ๆ เหมือนกันกับ ต้องขอประทานโทษครับ กระผมขออนุญาตหยิบยกเอาอย่างประเทศเวียดนามนี้เขาสอนเด็กอย่างไรครับถึงมองไปในมุมใดมุมหนึ่งได้ รัฐบาลต้องการที่จะผลิตประชากรออกมาในด้านไหนครับ ในด้านอาชีพ ในด้านหัวโปรท หัวมันสมอง หรือต้องการคนระดับต่ำ ระดับกลาง ระดับสูง ขึ้นอยู่กับการศึกษาครับ ถ้าระบบการจัดการศึกษาไม่เป็นที่ถ่วงแท้แล้วประเทศไทยจะเงิ่นไประดับอย่างไร แล้วจะประสบความสำเร็จในเรื่องการให้การศึกษาได้อย่างไร ถ้านี้กระผมอยากจะขอกราบฝากท่าน เพราะฉะนั้นที่ท่านว่าเป็นเอกภาพนี้กระผมก็มองไม่เห็น กรุณาได้โปรดด้วยนะครับ ต่อไปกระผมอยากจะขอกราบฝากอีกอันหนึ่งก็คือว่า คณะกรรมการระดับจังหวัดนั้น ถ้าสมมุติว่ากฎหมายฉบับนี้ผ่านไปแล้ว ผู้มีเกียรติหลายท่านบอกว่าดีอย่างโน้นดีอย่างนี้ ที่นี้กระผมก็กลับอาจจะมองไปในทางอีกทางหนึ่งเพื่อเป็นข้อคิดว่าสภาของเรานี้มีสภาตำบล มีสภาจังหวัด ที่นี้เรามานึกถึงว่าสภาตำบลนั้น ทั้ง ๆ ที่กฎหมายเขียนให้ไว้อย่างดีเหมือนกัน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งหมดอยู่ในคณะกรรมการสภาตำบล มีผู้ทรงคุณวุฒิ มีอะไรทั้งหมด กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า สภาตำบลนั้นมีความหมายอะไรหรือไม่ ปลัดอำเภอคนเดียวสั่งการให้ทำอะไร ทำตามหมด ที่นี้เรามองในภาพนี้คณะกรรมการทั้งหมดนี้คือผู้ได้บังคับบัญชาของประธานทั้งหมด ท่านครับ ถ้าสมมุติว่าอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านบอกนี้ ถ้าสมมุติว่าผู้ว่าราชการจังหวัด หรือกรรมการ หรืออะไรต่ออะไรที่เกี่ยวข้องนั้นจะมาชี้ต้องการอะไรใด ๆ นั้น กระผมอยากจะถามว่าครูประชาบาลที่เลือกเข้ามานั้นยังอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องถูกกดบังคับโดยคำบังคับบัญชา อย่างนี้จะเป็นอิสระได้แค่ไหนอย่างไร แต่ถ้าหากว่าเอาระดับประถม มัธยม อุดมศึกษาเข้ามาร่วมเป็นคณะกรรมการ

นี้ซึ่งรับจึงจะไม่อยู่ในอิทธิพลใด ๆ ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ความเป็นอิสระจึงจะเกิดขึ้น
 อย่างนั้น ท่านประธานครับ กระผมก็พยายามเร่งรีบเหลือเกิน ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 ก่อนที่ บรรดาเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายจะได้พิจารณาผ่านร่างพระราชบัญญัติ
 ที่ ๘ ฉบับนี้ โดยข้อจริงใจของกระผมแล้ว กระผมเห็นด้วยในการพัฒนาให้ดีขึ้น แต่กระผม
 ยังไม่เข้าใจในการที่จะเป็นไปได้อย่างที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว จนกว่าถ้าหากท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรวมทั้งท่านรัฐมนตรีช่วยจะกรุณาอธิบายชี้แจงว่า จะ
 มีประเด็นยืนยัน และเป็นประกันแก่ครูประชาบาลได้อย่างไร อันว่าเขาจะสามารถมีศักดิ์
 และสิทธิเหมือนกันกับข้าราชการในระดับการศึกษามัธยมและอุดมศึกษา นี่อันหนึ่ง กระผม
 หมายถึงว่าถ้าหากกฎหมายนี้ผ่านออกมาแล้ว ครูประชาบาลเกิดไม่มีทางที่จะได้รับความก้า
 หน้อย่างที่ว่า ท่านประธานครับ เดี่ยวจะมีการเรียกร้อง เดี่ยวจะมีการทักท้วง เดี่ยวจะ
 มีการเกิดในที่สุดอะไรจะเกิดขึ้น ก็คือความปรวนแปร และในที่สุดก็คือเด็กเยาวชนซึ่ง
 เป็นลูกหลานของท่านประธานเองครับ และอาจจะเป็นลูกหลานของท่านทุกคนด้วย จะ
 ไม่ได้รับความเต็มใจ คือทั้ง ๆ ที่ครูประชาบาลมีความเต็มใจในการสอนอยู่แล้ว แต่จะเกิด
 ห้อแท้ เมื่อเกิดห้อยแท้ อันตรายก็เกิดขึ้น กระผมอยากจะขอกราบเรียนในที่ประชุมสภา
 ไว้แต่เพียงเท่านี้ก่อน ส่วนในกรณีประเด็นรายละเอียดนั้นกระผมจะไปแก้ไขหรือขอ
 ประญัตติในวาระ ๒ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากว่าเป็นกฎหมายถึง
 ๘ ฉบับด้วยกันและเป็นกฎหมายสำคัญ ก็ได้เปิดโอกาสให้พูดกันมานานแล้วถึง ๓ ชั่วโมง
 แต่ว่าเวลานี้ก็เป็นเวลาเที่ยงครึ่งแล้วจะลงมติก็คงยังจะนาน

นายชวน เป้าอารีย์ (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชวน
 เป้าอารีย์ ส.ส. จังหวัดกาญจนบุรี กระผมเห็นเช่นเดียวกับท่านประธาน กระผมจึงขอ
 เสนอเปิดอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอเปิดอภิปรายและมีผู้
 รับรองครบถูกต้องแล้ว ท่านผู้ใดจะเสนอเปิดอภิปรายมีบ้างไหมครับ

๗๖๔

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ กระผม
เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ยังติดใจอยู่ ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบกระผมเลยก็มีการเสนอ
ปิดไปแล้ว กระผมจึงขอเสนอเปิดต่อ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรองครับ

(มีสมาชิยกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอมติครับ ท่านผู้ใด
เห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๗๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร ปิดอภิปราย
ได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑๐๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
ปิดอภิปราย จะได้ถามเกี่ยวกับการรับหลักการจะได้ถามเป็นร่าง ๆ ไป โดยจากร่างพระราช-
บัญญัติฉบับหลังขึ้นมาหาฉบับต้น ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๒๐๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลัก
การ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติ
ครู (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๒๐๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

๗๒

๗๖๕

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการ

๗๖๖

ประถมศึกษาแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๒๐๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นการพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๒๐๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นการพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๒๑๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับ
หลักการทั้ง ๘ ฉบับ

นายสีปพนนท์ เกตุทัต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ รัฐบาลขอประทานเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ

จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับ โดยรัฐบาลขอประทาน
เสนอ ๗ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอให้แต่งตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๓๕ ท่าน พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับ
นี้ มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับ
นี้มีจำนวน ๓๕ ท่าน รัฐบาลเสนอ ๗ ท่าน เชิญรัฐบาล

นายสีปพนนท์ เกตุทัต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอประทานเสนอ ๑. นายขุนทอง ภูผาเดือน
๒. นายประวิทย์ ทองศรีน้อม ๓. นายประเสริฐ นาสกุล ๔. นายรุ่ง แก้วแดง
๕. นายวิจิตร ศรีสอ้าน ๖. นายสมาน แสงมะลิ ๗. นายสีปพนนท์ เกตุทัต

(นายสีหนาท ภาชา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอย่างไร จะประท้วงหรือ
อย่างไร เชิญ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สีหนาท
ภาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย เพื่อไม่ให้มีปัญหายุ่ง
ยากจะตามมา กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ขอให้ท่านได้กำหนดสัดส่วนของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรให้ชัดเจนด้วยครับ โดยที่ไม่ต้องรวมกับที่เหลือ ขอกำหนดให้ชัดอีกที่
เถอะครับ เดี่ยวจะมีปัญหายุ่งยากตามมา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คือกำหนดว่า กิจสังคมก็มี
๗ ท่าน ชาติไทยก็มี ๔ ท่าน ประชาธิปัตย์ก็ ๓ ท่าน สยามประชาธิปไตยและชาติ
ประชาชนก็ ๓ ท่าน นอกนั้นก็เป็นผู้ค้าน ๑๑ ท่าน ก็ตามสัดส่วน เพราะรัฐบาลเสนอ

๗๖๘

๗ ท่าน ตามปกติก็อาจจะเสนอได้ ๘ ท่าน ที่นี้ตัดไปคนหนึ่ง มาเพิ่มให้ทางฝ่ายค้านเสีย อีกคนหนึ่ง เป็น ๑๑ ท่าน เอาละครับ ที่นี้ต่อไปก็ทางพรรคกิจสังคมครับ

นายประเทือง คำประกอบ (นครสวรรค์) : ขอตานประธานได้ทบทวนจำนวน ใหม่ครับ ฝ่ายค้านทั้งหมดเข้าใจว่าต้องเป็น ๑๓ ท่านนะครับ ที่ตกลงไว้ ถ้า ๑๑ ท่าน รวนอีกแน่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือกิจสังคมเขาก็มียู่ ๗ ท่าน แล้ว ท่านเลขาธิการชี้แจง คือ ๓๕ ท่าน อัตราส่วนมีฝ่ายรัฐบาลเสีย ๗ ท่าน ก็เหลือ ๒๘ ท่าน กิจสังคมเขามียู่ ท่านเลขาชี้แจงเอาละครับ ตามสัดส่วนประมาณ ๑๑ ท่าน ถึง ๑๒ ท่านต่อผู้แทน ๑ คน ประมาณ ๑๑ ท่าน ๑๒ ท่านครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้จัดอัตราส่วนตามจำนวนกลุ่มของท่านสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรที่เราได้รับในครั้งรัฐบาลชุดแรก คือ กลุ่มกิจสังคมมีจำนวนสมาชิกอยู่ ๗๙ ท่าน ชาติไทย ๔๑ ท่าน ประชาธิปัตย์ ๓๐ ท่าน สยามประชาธิปไตยขณะนั้น ๓๒ ท่าน ชาติประชาชน ๕ ท่าน นี้พูดถึงกลุ่มสนับสนุนรัฐบาลนะครับ รวมทั้งหมดเป็น ๑๘๗ ท่าน ที่เหลือนั้นเป็นกลุ่มที่ยังไม่ได้สนับสนุนรัฐบาล ๑๑๔ ท่าน เมื่อแยกตามอัตราส่วนแล้ว กลุ่มกิจสังคมจำนวน ๗๙ ท่าน จะได้ ๗ ท่าน กลุ่มชาติไทย ๔๑ ท่าน เมื่อบัดพิเศษแล้ว จะได้ ๔ ท่าน กลุ่มประชาธิปไตย ๓๐ ท่าน เมื่อบัดพิเศษแล้วจะได้ ๓ ท่าน กลุ่มสยาม สยามประชาธิปไตย ๓๐ ท่าน บัดพิเศษแล้วจะได้ ๓ ท่าน เช่นเดียวกัน สำหรับกลุ่มชาติ ประชาชนนั้นคิดแล้วไม่ได้ เพราะมี ๕ ท่าน นอกจากนั้นที่เหลือเป็นกลุ่มของฝ่ายที่ยัง ไม่ได้สนับสนุนรัฐบาลซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นก็สุดแล้วแต่ท่านจะตกลงกันเอง คิดอัตราส่วนตาม กลุ่มนี้ ท่านก็ได้ ๓ ท่าน สุดแล้วแต่ท่านจะตกลง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับตามส่วนนะครับ กิจสังคม เชิญเสนอ

นางไสว อุณาพรหม (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ไสว อุณาพรหม จากจังหวัดนครราชสีมา พรรคกิจสังคม.....

(นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ เป็นอย่างไรครับ

นายปิยะณัฐ วัชรารมณ์ (ศรีสะเกษ) : ครับ ก่อนที่จะเสนอรายชื่อนี้ กระผมว่าเพื่อความเรียบร้อย ตกลงให้เรียบร้อยกันก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ ตกลงอย่างไรครับ มีข้อคัดค้านอย่างไรบ้าง คุณชุมพลครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ เรื่องโควตา กรรมการนี้ ครึ่งนี้ได้ตกลงกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว สำหรับข้อเสนอของท่านเลขาธิการ นั้น กระผมคิดว่ายกยอดเป็นคราวหน้า ครึ่งนี้ขอให้เป็นไปตามที่ได้ตกลงกัน ถ้าท่านประธานไม่ขัดข้อง รัฐบาลจะเสนอ ๘ ท่าน กิจสังคม ๖ ท่าน ชชาติไทย ๓ ท่าน ประชาธิปัตย์ ๒ ท่าน สยามประชาธิปไตย ๒ ท่าน ชชาติประชาชน ๑ ท่าน เหลือโควตาอีก ๑๓ ท่าน นั้นเป็นของทางพรรคฝ่ายค้านทั้งหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าอย่างนั้นก็จะเหมาะสมเหมือนกันครับ เชิญ

นายยุทธกิจ เจนปรมกิจ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ยุทธกิจ เจนปรมกิจ จากพรรคกิจสังคม กระผมเห็นว่าตามที่ท่านเลขาธิการรัฐสภา คิดสัดส่วนนั้นเป็นการที่ดีแล้ว แล้วก็ควรเป็นบรรทัดฐานต่อไป เพราะท่านเลขาธิการรัฐสภา นั้น ท่านไม่สังกัดกลุ่มหรือพรรคใด อัตราส่วนที่ท่านได้กรุณาคิดแล้วก็เรียนต่อสภานี้ เรียนต่อท่านประธานนั้นเป็นอัตราส่วนที่ถูกต้องแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางโน้นเขาไม่เห็นด้วย เชิญครับ

นายขุนทอง ภูผิวดือน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่าน ประธานที่เคารพ ฝ่ายประสานงานของสภาผู้แทนกับฝ่ายรัฐบาลได้ประสานงานไปแล้วครับ เท่าที่กระผมทราบ ตกลงกันว่าฝ่ายซึ่งยังไม่ได้สนับสนุนรัฐบาลนั้น ๑๓ ที่ นอกนั้นก็ เป็นฝ่ายของรัฐบาลกับของพรรคสนับสนุนรัฐบาลอยู่ ซึ่งจริง ๆ แล้วพรรครัฐบาล คณะรัฐมนตรีจะเสนอ ๘ ท่าน แต่ตัดออกเหลือ ๗ ท่าน เพื่อไปเพิ่มให้พรรคกิจสังคมให้ได้

๗๗๐

สัดส่วนเป็น ๗ ท่านเช่นเดิม ชาติไทย ๔ ท่าน ประชาธิปัตย์ ๒ ท่าน สยามประชาธิปไตย ๒ ท่าน ก็หมดแค่นั้น นอกจากนั้นก็ฝ่ายของฝ่ายซึ่งยังไม่สนับสนุนรัฐบาล ครับ ๑๓ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ ถ้าอย่างนั้น พรรคประชาธิปไตยก็ตัดออกไปคนหนึ่ง สยามประชาธิปไตยก็ตัดออกไปคนหนึ่ง

นายขุนทอง ภูผาเดือน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ครับ ๆ ข้อตกลงเป็นอย่างนั้นครับเท่าที่กระทบทราบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงกันอย่างนั้นหรือ ถ้าไม่มีการขัดข้องก็ถือตามนี้ก็แล้วกันครับ

นางไสว อุนาพรหม (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางไสว อุนาพรหม ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา พรรคกิจสังคม ขอเสนอรายชื่อกรรมการ

(นายทวี ไกรคุปต์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ ครับ ว่าอย่างไรครับ เชิญ

นายทวี ไกรคุปต์ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ โควต้าที่จัดเมื่อกันรู้สึกว่าจะยังสับสนอยู่ขณะนี้ยังไม่ลงตัวกัน เพราะว่าชาติประชาชนได้อีก ๑ คนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อะไรครับ

นายทวี ไกรคุปต์ (ราชบุรี) : ชาติประชาชนอีก ๑ คนครับ เพราะฉะนั้นตามโผเดิมที่ ขอภัยที่ต้องกล่าวเอ่ยนามนะครับ คุณชุมพล พุดมานันท์ถูกต้องแล้วตามโควตาของรัฐบาลแล้ว ยังเหลือฝ่ายค้านอีก ๓ คนครับ ตามที่ตกลงกันอย่างนั้นถูกต้องแล้ว ถ้าตัดอย่างนี้ไปพรรคชาติประชาชนก็ไม่ได้อีก ๑ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีเห็นว่าประธานกันแล้วก็จะขอลดลงเหลือ ๒ ตกลงกันแล้วอย่างนั้นนะครับ ก็เป็นอันว่าตกลงไปตามนั้นก็แล้วกัน เชิญเสนอครับ

นางไสว อุนาพรหม (นครราชสีมา) : ๑. คุณพิชญ์ แดนวงศ์ ส.ส. จาก

จังหวัดกาฬสินธุ์ ๒. คุณวันมูหะมัดนอร์ มะทา จากจังหวัดยะลา ๓. คุณเจริญ
 เชาวันประยูร จากจังหวัดเชียงใหม่ ๔. คุณชวิน เป้าอารีย์ จากจังหวัดกาญจนบุรี
 ๕. คุณสุรศักดิ์ บางป่า จากจังหวัดขอนแก่น ๖. คุณนิยม คำแหง จากจังหวัดนคร
 ศรีธรรมราช และ ๗. คุณเอื้อม อุบลพันธ์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอผู้รับรอง
 ด้วยค่ะ

(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปพรรคชาติไทยครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จำลอง
 ครุฑขุนทด นครราชสีมา พรรคชาติไทย ขอเสนอ ๑. นายสกุล ศรีพรหม จาก
 นครราชสีมา ๒. นายประเสริฐ บุญสม จากพระนครศรีอยุธยา ๓. นายเสน่ห์ ไซยรัตนะ
 จากอ่างทอง ๔. นายยงยุทธ ขัตติยนนท์ จากร้อยเอ็ด ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปพรรคประชาธิปัตย์ครับ

นางอนงค์ ตงศิริ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางอนงค์
 ตงศิริ จากสกลนคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ คุณมานิชญ์ วิชัยกุล จากนคร
 ศรีธรรมราช คุณจรรยา เสรีวัลย์ จากภูเก็ต ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปสยามประชาธิปไตยครับ

นายสันติ ชัยวิรัตนะ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สันติ
 ชัยวิรัตนะ พรรคสยามประชาธิปไตย ขอเสนอกรรมการดังต่อไปนี้ ๑. คุณเจ็ดศักดิ์
 แสนวิเศษ ๒. คุณสุพรรณ สุปัญญา เป็นกรรมาธิการ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับพรรคประชากรไทย

นายธาดา เต็มบุญเกียรติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม ธาดา เต็มบุญเกียรติ พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ขอเสนอ ๓ ท่าน

๗๗๒

๑. นายณรงค์ บุญสิทธิ์ ๒. นายวิจารณ์ ก้องสมุทร ๓. นายชัยทิพย์ น่วมทอง ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครับ

นายประเทือง คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง คำประกอบ ส.ส. นครสวรรค์ พรรคเกษตรสังคม ตัวแทนกลุ่มที่ยังไม่ได้สนับสนุนรัฐบาลครับ ขอเสนอ ๑๐ ท่านดังนี้ ๑. คุณเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย จากอุดรธานี ๒. คุณสำรवल มหิทธิบุรินทร์ จากปราจีนบุรี ๓. คุณสมถวิล วชิรรัตนปรัชญ์ จากสุรินทร์ ๔. คุณปัญญา เกสรทอง จากเพชรบูรณ์ ๕. ดอกเตอร์ยุพา อุดมศักดิ์ จากพิจิตร ๖. คุณวิญญู ยุพฤทธิ์ จากยโสธร ๗. คุณสนิท ลีลา จากศรีสะเกษ ๘. คุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี ๙. คุณปิยะ อังกนันท์ จากเพชรบุรี ๑๐. คุณชัย ชิดชอบ จากบุรีรัมย์ ขอขอบคุณ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันเสนอเพียง ๓๕ ท่าน ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าคณะกรรมการการวิสามัญมีจำนวน ๓๕ ท่าน ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวันนี้อย่างน้อย ๘ ฉบับ จำนวน ๓๕ คน คือ ๑. นายขุนทอง ภูผาเดือน ๒. นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น ๓. นายประเสริฐ นาสกุล ๔. นายรุ่ง แก้วแดง ๕. นายวิจิตร ศรีสอ้าน ๖. นายสมาน แสงมะลิ ๗. นายสีปพนนท์ เกตุทัต ๘. นายพิชญ์ แตนวงศ์ ๙. นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ๑๐. นายเจริญ เขาวนัประยูร ๑๑. นายชวิน เป้าอารีย์ ๑๒. นายสุรศักดิ์ บางป่า ๑๓. นายนิยม คำแหง ๑๔. นายเอื้อม อุดลพันธ์ ๑๕. นายสกุล ศรีพรหม ๑๖. นายประเสริฐ บุญสม ๑๗. นายเสน่ห์ ไชยรัตน์ ๑๘. นายยงยุทธ ขัตติยพันธ์ ๑๙. นายมานิชญ์ วิชัยกุล ๒๐. นายจรรยา เสรีถวัลย์ ๒๑. นายเจตศักดิ์ แสนวิเศษ ๒๒. นายสุพรรณ สุปัญญา

๒๓. นายณรงค์ บุญสิทธิ์ ๒๔. นายวิจารณ์ ก้องสมุทร ๒๕. นายชัยทิพย์ น่วมทอง
 ๒๖. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ๒๗. นายสำรวจ มหิทธิบุรินทร์ ๒๘. นายสมถวิล
 วชิรรัตนปราชญ์ ๒๙. นายปัญญา เกสรทอง ๓๐. นางยุพา อุดมศักดิ์ ๓๑. นายวิญญู
 ยุพฤทธิ์ ๓๒. นายสนิท ลีลา ๓๓. นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ๓๔. นายปิยะ
 อังกินันท์ ๓๕. นายชัย ชิตชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติภายในกี่วัน

นายสมถวิล วชิรรัตนปราชญ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายสมถวิล วชิรรัตนปราชญ์ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ตามที่ท่านเลขาธิการ
 อ่านไปนั้นชื่อของกระผมยังไม่ถูกต้อง กระผมชื่อนายสมถวิล วชิรรัตนปราชญ์ ขอได้โปรด
 รับทราบและแก้ไขตามนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ครับ ขอประทานอภัยด้วย
 ครับ เสียหายไปนะครับ ความจริงผมอ่านสมถวิล แต่ “สม” หายไปนะครับ
 ขอโทษ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เขาแก้แล้ว เชิญครับ

นายสีปพนนท์ เกตุทัต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑๕ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน
 ใน ๑๕ วัน เชิญครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญจะ
 เกสรทอง เกษตรสังคม จากเพชรบูรณ์ กระผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติ ๘ ฉบับนี้ รัฐบาล
 เอา ๑๕ วันนี้จะไหวหรือครับ ผู้แปรญัตตินะครับ ก็เพื่อความรอบคอบ กระผมคิดว่าน่าจะ
 ยืดเวลา กระผมขอประทานรัฐบาลน่าจะพิจารณาให้ดีขึ้นครับอย่ารวบรัดเรื่องใหญ่ เรื่อง
 นโยบาย เรื่องของชาติบ้านเมือง เรื่องของครุฑระชาบาลทั้งประเทศ ท่านอย่ารวบรัดครับ
 กระผมขอเสนอ ๓๐ วัน ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

๗๗๔

นายสีปพนนท์ เกตุทัต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ไม่ขัดข้อง
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลไม่ขัดข้อง มีท่านผู้
ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือวันอื่นบ้างหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่าง
อื่นก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๓๐ วัน ว่าอย่างไรครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ คือเนื่องจากร่าง
พระราชบัญญัตินี้มีทั้งหมด ๘ ฉบับ ต้องตั้งคณะกรรมการ ๘ คณะนะครับท่านประธาน
กระผมกลัวท่านประธานจะลืมวันเสียแต่ว่าสภานี้จะมอบให้คณะกรรมการชุดนั้นพิจารณา
ทั้ง ๘ ฉบับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานทเคارف กระผม นายสีหนาท
ภาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย กระผมขอประธานเสนอ
ให้คณะกรรมการวิสามัญชุดดังกล่าวแล้วได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับรวม
กัน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ จะไปพิจารณา
รวมกันเข้าไปได้อย่างไรครับ แต่ละฉบับก็เป็นเรื่องของแต่ละฉบับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว คือว่ากรรมการ
นี้เขาพิจารณาแต่ละฉบับครับ ไม่ใช่พิจารณารวมไปทั้งหมดเลย

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้พิจารณาทั้ง ๘
ฉบับ แต่ทีละฉบับครับ คิดว่าคงไม่เข้าใจยากจนเกินไปนะครับท่านประธานที่เคารพ

นายปัจจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงแล้ว
รัฐบาลจะลุกขึ้นขอต่อสภาเสียว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวพันเป็นเรื่องเดียวกัน ขอให้คณะ

กรรมวิธีการชุดนี้พิจารณาทั้ง ๘ ฉบับ ก็หมดเรื่องแล้วครับ กระผมว่าไม่ต้องสมาชิกเสนอ
หรือครับ เพราะรัฐบาลขอเสียทั้งหมดเรื่องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือรัฐบาลเขาขอแล้วนะครับ
เขาขอแล้วว่าขอให้กรรมวิธีการวิสามัญพิจารณารวมกันทั้ง ๘ ฉบับนี้ คือพิจารณาเป็นราย
ฉบับไปโดยคณะกรรมการวิสามัญนี้ รัฐบาลเขาพูดไว้ตอนแรกแล้ว ที่ประชุมไม่มีอะไร
แล้วครับก็ไม่มีอะไรขัดข้องแล้ว ขอพักการประชุม ขอประชุมต่อในเวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกาครับ
พักประชุมเวลา ๑๓.๐๖ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุม
แล้ว ขอดำเนินการประชุมต่อไป ระเบียบวาระต่อไปเป็นกระทู้ถาม ว่าอย่างไรเชิญครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ
กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงราย ไม่
สังกัดพรรค ท่านประธานที่เคารพ กระผมอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๒) เนื่องจากว่าร่าง
พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของสภา
ในวาระที่ ๓ แล้ว และทางสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งไปทางวุฒิสมาชิกและถูกยับยั้งไว้ ตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๘ และตามรัฐธรรมนูญนั้นเมื่อสภากลับมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง
ภายใน ๑๘๐ วัน ก็ให้ประกาศเป็นกฎหมายได้ และได้บรรจุเข้าในระเบียบวาระมาเป็น
เวลาหลายครั้งติดต่อกัน แต่ถูกเลื่อนมาเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งวันนี้มี
กระทู้ถามอยู่ ๔-๕ กระทู้ ถ้าหากว่าเราจะให้มีการตอบกระทู้ถาม ก็เข้าใจว่าท่านสมาชิก
ทั้งหลายก็คงจะพากันออกจากห้องประชุมไปหมด ก็จะเหลือแต่เฉพาะเจ้าของกระทู้เท่านั้น
ก็จะไม่ครบองค์ประชุมแน่ ๆ กระผมก็ขอถือเอาข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๒) ขอเปลี่ยนระเบียบ
วาระการประชุม ยกเอาญัตติเรื่องพระราชบัญญัติอาวุธปืนทั้ง ๒ ฉบับขึ้นมาพิจารณาแทน
กระทู้ถาม ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้ใดท่านเห็นด้วยกรุณายืนขึ้นรับรองครับ
(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

๗๗๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้วครับ ที่นี้ผมขอถามมติที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยยกเอาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนทั้ง ๒ ฉบับ . .

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : เมื่อกระผมเสนอญัตติไปแล้ว ไม่มีผู้ใดเสนอญัตติเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าญัตติของกระผมเป็นอันว่าผ่านไปได้ ไม่ต้องขอมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ จะมีท่านผู้ใดมีความเป็นอย่างอื่น เชิญครับ

นายยงยุทธ ขัตติยนนท์ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ยงยุทธ ขัตติยนนท์ ส.ส. ร้อยเอ็ด พรรคชาติไทย กระผมเห็นว่าแม้จะเป็นกระทู้ถามก็ดี ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับปากท้องของประชาชนเหมือนกัน เป็นสิ่งที่อยากทราบจากรัฐบาลว่าจะมีแนวทางดำเนินการอย่างไร กระผมขอเสนอเป็นญัตติให้ดำเนินการไปตามระเบียบวาระการประชุม ผู้ใดเห็นด้วยขอรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า เมื่อสักครู่นี้คุณทรงธรรม บัญญัติ ส.ส. จากจังหวัดเชียงใหม่ กระผมต้องขออภัยที่เอ่ยนาม ได้เสนอเป็นญัตติให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมขึ้นมาสู่สภาฯ นี้ โดยให้นำเอาญัตติว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนขึ้นมาพิจารณาก่อนกระทู้ถาม แล้วท่านประธานก็ถามว่า มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ที่ประชุมก็ไม่ได้แสดงความคิดเห็น หรือไม่ได้แสดงว่าจะมีความคิดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ไม่มีการเสนอญัตติ เพราะฉะนั้นญัตติของคุณทรงธรรม บัญญัติ จึงชอบด้วยระเบียบข้อบังคับ ถึงจะมีการเสนอญัตติขึ้นมาใหม่ กระผมเห็นว่ก็ไม่สมบูรณ์ตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน กระผมอยากจะประทานกราบเรียนให้ท่านประธานได้ดำเนินการไปตามข้อบังคับด้วย อย่างน้อยก็เป็นการเน้นให้เห็นว่า สภาฯ เราดำเนินการประชุมกันด้วยระเบียบวาระและด้วยข้อ

บังคับก็จะเป็นการถูกต้องเหมาะสม กระผมจึงขอให้ท่านประธานได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาว่า ญัตติของคุณทรงธรรม ปัญญาดีถูกต้องหรือไม่ เป็นประเด็นแรกก่อน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวก่อนครับ คือว่าญัตติของคุณทรงธรรมนั้นถูกต้องแล้ว แต่ที่นี้ผมก็บังเอิญขอโทษครับ ลืมไปแล้วก็อยากจะถาม ก็พอดียังไม่ทันถามเพราะว่าผู้ที่เขาจะเสนอมาก็กำลังจะเสนอขึ้นมา ยังไม่ทันจบเขาก็เสนอขึ้นมาพอดี

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ ถ้าหากท่านประธาน ยอมรับอย่างนี้ กระผมก็ไม่ติดใจ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ที่นี้ผมก็จะขอถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดไม่เห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระประชุมให้เป็นไปตามระเบียบวาระเดิม คือกระทู้ถาม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระประชุม โดยยกเอาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนทั้ง ๒ ฉบับขึ้นมาพิจารณาก่อน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เปลี่ยนระเบียบวาระ โดยยกร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่...) พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาก่อน เชิญคุณทรงธรรมครับ

๗๘๐

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และได้ผ่านการเห็นชอบของสภานี้เป็นเอกฉันท์และสภานี้ก็ได้พิจารณาвање ๓ แล้ว สภาก็ได้เสนอไปทางวุฒิสมาชิก.....

(นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว เชิญ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ได้ลุกขึ้นมาประท้วงผู้อภิปรายหรอกครับ แต่ว่าอยากจะประท้วงและกราบเรียนท่านประธานว่าระเบียบวาระเกี่ยวกับ พ.ร.บ. อาวุธปืนนั้น ร่างญัตติของกระผมอยู่หน้าหน้าครับ อยู่อันดับแรก ฉะนั้นต้องให้กระผมซึ่งเป็นผู้เสนอญัตติก่อน เป็นผู้อภิปรายก่อนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอโทษเถอะครับ ขอโทษ ขอคุณไพฑูรย์ก่อนเถอะครับ คุณทรงธรรมเดี๋ยว

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุโขทัย พรรคเสรีธรรม กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนนั้น กระผมได้เป็นผู้เสนอญัตติขอให้สภานี้นำมาพิจารณา เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนนี้ได้มีการพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎรนี้ไปแล้วครั้งหนึ่ง โดยสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และได้เสนอต่อวุฒิสภาต่อไป แต่ว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ถูกยับยั้งโดยวุฒิสมาชิก และตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ เมื่อเวลาได้ผ่านพ้นไป ๑๘๐ วันแล้วถึงจะให้สภาผู้แทนราษฎรนี้ได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาใหม่ว่าจะยืนยันเห็นชอบด้วยกับที่สภาผู้แทนราษฎรนี้ได้รับรองและลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไปหรือไม่ ถ้าหากสภานี้ยืนยันตามมติเดิมมีจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ก็สามารถประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขอล่าาทบทวนเพื่อให้สภานี้ได้ทบทวน
 ความคิดเห็นของแต่ละท่านว่า ในระยะเวลาที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดย
 มีรัฐบาลในขณะนั้นเป็นผู้เสนอในนามของคณะรัฐมนตรีและมีผู้เสนอร่วมอีกหลายท่าน
 ด้วยกัน ซึ่งจากพรรคกิจสังคม คือคุณศรายุทธ ชะนะกุล กับคณะ และคุณเจริญ วัฒนากร
 กับคณะเป็นผู้เสนอ รวมทั้งจำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี พร้อมทั้งคณะเป็นผู้เสนอ
 กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพว่า กฎหมายฉบับนี้นับตั้งแต่เริ่มวาระ
 แรกรับหลักการรวมทั้งถึงวาระ ๒ และวาระ ๓ นั้น ไม่มีสมาชิกผู้ใดที่จะมีความคิดเห็น
 คัดค้านหรือไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้แต่ประการใด และมีแต่สมาชิกที่จะแปรญัตติเพื่อ
 ที่จะให้ประชาชนผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากการพกพาอาวุธปืนนี้ ให้มีโอกาสพกพา
 อาวุธปืนไปไหนมาไหนได้ เพื่อที่จะคุ้มครองทรัพย์สินและเพื่อป้องกันตัวได้มากขึ้น จึงได้
 มีการแปรญัตติไปอย่างกว้างขวางและสภานี้ก็เห็นด้วยโดยได้ลงมติให้กฎหมายฉบับนี้ผ่าน
 สภาผู้แทนราษฎรเพื่อที่จะประกาศเป็นกฎหมายต่อไปโดยมติเป็นเอกฉันท์นั้น ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปว่า เวลานี้ราษฎรโดยเฉพาะในชนบทต่างจังหวัด
 นั้นได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากมีกฎหมายที่ห้ามมิให้ราษฎรพกพาอาวุธปืนที่มีทะเบียนมี
 ใบอนุญาตให้มีปืนได้นั้น ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งชาวไร่ ชาวนาที่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเฝ้าวัวเฝ้าควายในท้องไร่ว่างนาไม่สามารถ
 ที่จะพกพาอาวุธปืนไปได้ ท่านประธานที่เคารพ แล้วโจรผู้ร้ายในขณะนี้ก็ชุกชุม นอก
 จากนี้ยังมีอาวุธที่ใช้ในการสงครามเป็นเครื่องมือสำหรับปล้นสะดมชาวบ้านต่าง ๆ
 ปล้นวัวปล้นควายชาวบ้าน นอกจากนี้ก็ยังขึ้นบ้านปล้นทรัพย์สินของชาวบ้านในชนบท
 ทำให้ประชาชนในชนบทได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก ถ้าหากชาวไร่ ชาวนาที่ไปเฝ้า
 วัวเฝ้าควายพกอาวุธไปหรือว่าจะต้องพกเอาปืนติดเกวียนไปนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ได้พบเห็น
 เข้าก็จับกุม ทำให้ราษฎรนั้นได้รับความเดือดร้อน ท่านประธานที่เคารพ เมื่อจับมาแล้ว
 ราษฎรก็ต้องได้รับปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ นานา รวมทั้งต้องเสียเงินเสียทอง ดีไม่ดี
 ก็อาจจะถูกเจ้าหน้าที่บางรายที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบขูดรีดเอา ทำให้เสียเงินเสียทองและ
 เสียเวลา ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานในที่นี้ว่า เวลานี้

เจ้าหน้าที่ทางรัฐบาลฝ่ายปกครองก็ดี ได้ให้ความคุ้มครองกับประชาชนชาวบ้านได้เพียงพอแล้วหรือยัง เมื่อรัฐบาลนี้ บ้านเมืองเราให้อนุญาตให้ประชาชนมีอาวุธปืนได้ แต่ว่าไม่อนุญาตให้เขาพกพานั้น ท่านประธานครับ มีไว้เพื่อประโยชน์อะไร เวลาไปเฝ้าหัวเฝ้าควาย เอาไปไม่ได้เก็บไว้ที่บ้าน โจรผู้ร้ายก็สยายขึ้นบ้านขึ้นช่องก็หยิบหรือลักพาเอาอาวุธปืนไปได้ อย่างสบาย มีหน้าเข้าไปเฝ้าหัวเฝ้าควายไม่มีอาวุธปืนผู้ร้ายมีอาวุธปืนมากก็ปล้นเอาหัวเฝ้าควายไปเป็นประโยชน์ ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก กระผมจึงเห็นว่าเมื่อหาก รัฐบาลนี้อยากจะป้องกันคดีอาชญากรรมต่างๆ ไม่ให้เกิดขึ้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่ห้ามประชาชนพกพาอาวุธปืนนั้น ไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะแก้ไขอุกจุดแต่ประการใดเลย ถ้าหากรัฐบาลเห็นว่าประชาชนไม่ควรจะพกพาอาวุธปืน ก็ควรที่จะเสนอหรือแก้ไขกฎหมายใหม่เพื่อมิให้ประชาชนมีอาวุธปืนกลับจะเป็นการเหมาะสมกว่า ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าสมาชิกในสภานี้ทุกท่านต่างมีความรู้สึกเช่นเดียวกับกระผมว่า ประชาชนเวลานี้ได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอันมาก เห็นสมควรที่จะเหพระชาชนเนชณะนพกพาอาวุธปืนเพื่อเอาไวสำหรับป้องกันตัวและทรัพย์สินมากกว่าแต่อย่างใดก็ดี ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะถามท่านประธานสภาผ่านไปยังสมาชิกทุกๆ ท่านว่า เวลาที่สภาผู้แทนราษฎรเรายังมีจุดยืนหรือมีความคิดเห็นอย่างเดิมหรือไม่ หรืออย่างเช่นสมาชิกบางท่านที่กล่าวไปแล้วว่า เวลาที่ฟ้าเปลี่ยนสีขึ้นมา เวลาอยู่ข้างล่าง อยู่ฝ่ายค้านก็กระเหียนกระหยาอยากใหักฎหมายฉบับนี้ผ่านสภาโดยเร็วที่สุด แต่เวลามาเป็น รัฐบาลแล้วกลับมีความคิดเห็นไปเป็นอย่างอื่นตรงกันข้ามเช่นนี้ กระผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานว่า ภาพพจน์ของสภาเราจะเป็นอย่างไรในสายตาของบุคคลภายนอก กระผมขอกราบเรียนและยืนยันว่า กระผมยังคงยืนยันเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ที่จะให้ประชาชน พกพาอาวุธปืนได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม เชิญครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทั้งหลาย กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ไม่สังกัดพรรคการเมืองใด

ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนนี้ ได้ผ่านการรับรองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้ากระผมจำไม่ผิดดูเหมือนไม่มีใครค้านแม้แต่คนเดียว ทั้งวาระที่ ๑ วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ในวาระที่ ๑ เราได้ส่งให้คณะกรรมการธิการ ซึ่งคณะกรรมการนั้นก็ได้พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบแล้วทุกขั้นตอนและทุกมาตรา และแม้กระทั่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ ได้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ และกระผมก็จำได้ว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสมัยนั้นก็เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็นั่งอยู่ในคณะรัฐมนตรีก็มีความเห็นชอบด้วย จนกระทั่งกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านขั้นตอนของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งประชาชนเลือกตั้งทั่วประเทศ ก็แสดงว่าเป็นความต้องการของประชาชนทั้งประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ที่อยากจะพบบินไปเพื่อรักษาทรัพย์สินสมบัติและชีวิตของตัวเอง เป็นความต้องการของประชาชนทั้งประเทศ แต่เมื่อผ่านไปทางวุฒิสมาชิก วุฒิสมาชิกนั้นได้รับการแต่งตั้งก็ไปยังกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรที่ประชาชนเลือกตั้ง กระผมอยากจะให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้คำนึงถึงศักดิ์ศรีและคำนึงถึงจุดยืน และอีกหน่อยสภาผู้แทนราษฎรซึ่งประชาชนเลือกตั้งเสนอกฎหมายอะไรไป วุฒิกียับยั้งของพวกเราหมด เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะให้ยืนยันในกฎหมายฉบับนี้ผ่านไป ถ้าจะมีการแก้ไขอย่างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมาแถลงต่อสภานี้ว่า ท่านได้เสนอกฎหมายเข้ามาอีกฉบับหนึ่งเข้ามาแก้ไข นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่เรายืนยันครั้งนี้ยืนยันเพื่อศักดิ์ศรีของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งประชาชนเลือกตั้งเราเข้ามา ประชาชนมอบความไว้วางใจให้พวกเราเข้ามา ท่านประธานที่เคารพ กระผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร กระผมได้รับจดหมายจากประชาชนทั่วประเทศสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ เพื่อนสมาชิกที่เคารพรักทั้งหลาย ท่านทั้งหลายเคยยกมือให้กฎหมายฉบับนี้ แต่เราถูกวุฒิสมาชิกสู้ เมื่อได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน วุฒิสมาชิกเหล่านั้นบางท่านก็เป็นพันโท พันเอก ทหาร ตำรวจ ท่านไปที่ไหนท่านมีเอ็ม. ๑๖ มีปืน มีลูกน้องถือปืนเอ็ม. ๑๖ ล้อมรอบเขาเขาไม่เดือดร้อนอะไรนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ แต่ประชาชนของเราซื้อครับ กระผมอยากจะรู้ว่าวันนี้มือของท่านที่เคยยกให้ประชาชนนั้น จะกลายเป็นดาบลงมาฟันคอประชาชน

อีกหรือไม่ กระผมอยากเห็นน้ำใจเพื่อนสมาชิกครั้งนี่ว่าท่านจะรักศักดิ์ศรีของสภาผู้แทนราษฎร ท่านจะรักประชาชน หรือว่าท่านจะเห็นแก่พรรคแก่ตำแหน่งแก่หน้าที่ กระผมขอกราบวิงวอนแทบเท้าทุก ๆ ท่านให้เห็นแก่ประชาชนที่เลือกท่านขึ้นมาเถอะท่านประธานที่เคารพ กระผมขอยืนยันกฎหมายฉบับนี้ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือซ่อมความเข้าใจเสียหน่อยนะครับ ตามรัฐธรรมนูญว่าเมื่อล่วงพ้นเวลา ๖๐ วันไปแล้ว ก็ให้นำร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภายังยั้งเข้ามาพิจารณากันใหม่ ยกขึ้นพิจารณากันกับลงมติยืนยันอะไร ก็ขอให้รวมเป็นอันเดียวกันในเวลาลงมติก็ถือว่าเราจะได้อภิปรายกันต่อไป คือว่าลงมติคราวเดียวกันเลย ลงมติว่าจะให้ยกหรือไม่ยกขึ้นมาพิจารณาหรือยืนยันร่างเดิมหรือไม่ยืนยันก็รวมกันไปเลยนะครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี พรรคสันติธรรม กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานเกี่ยวกับญัตติให้นำเอาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนทั้ง ๒ ฉบับ คือของ คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล กับคุณทรงธรรม ปัญญาดี ขึ้นมาพิจารณา ซึ่งกระผมต้องขอประทานอภัยที่เอ่ยนามผู้เสนอญัตติทั้ง ๒ ท่าน ท่านผู้เป็นประธาน กระผมอยากจะเรียนเหตุผลซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๒ ท่าน ได้นำเอาญัตตินี้เข้ามาเสนอต่อสภาดังต่อไปนี้

ท่านผู้เป็นประธาน เนื่องจากความคิดเห็นของฝ่ายรัฐบาลกับความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ความคิดเห็นทั้ง ๒ ฝ่าย กระผมก็ยังไม่เห็นเป็นข้อยุติว่าฝ่ายใดมีความคิดเห็นถูกต้องเป็นประการใด แต่กระผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเข้าใจเป็นขั้นตอนไปก่อนว่า ในร่างพระราชบัญญัติเดิมซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอเข้ามาต่อสภาในตอนแรกนั้น ก็โดยมีหลักการและเหตุผลต้องการจะให้ประชาชนคนไทยทั้งประเทศผู้มีใบอนุญาตคือใบ ป. ๔ คือใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวนั้นได้ใช้อาวุธปืนและพกพาไปในที่ต่าง ๆ ได้โดยอิสระเสรี นี่คือหลักการเดิมซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติให้ผ่านหลักการไปทั้ง ๓ วาระ แต่ท่านผู้เป็นประธาน เหตุผลก็มีการขัดแย้งกันขึ้นมาว่า กระผมขอเรียนเหตุผลฝ่ายรัฐบาลก่อน โดยทางรัฐบาลเห็นว่าถ้าหากให้

มีการพกพาอาวุธปืนโดยเสรีแล้วก็จะเกิดการเข่นฆ่ากันมากขึ้น นี่คือเหตุผลทางรัฐบาล แต่ส่วนเหตุผลทางสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีความเห็นว่า เมื่อประชาชนมีใบ ป. ๔ มีใบอนุญาตให้หมีและใช้อาวุธปืนแล้ว โดยเขาได้รับการตรวจสอบจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จากนายอำเภอแล้วว่าเป็นสุจริตชนสมควรจะมีอาวุธปืนติดตัวได้ ก็ออกใบ ป. ๔ ให้ ก็สมควรที่จะให้ประชาชนเหล่านี้มีโอกาสพกพาอาวุธปืนไปได้ ซึ่งฝ่ายสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าการพกพาอาวุธปืนนั้นถึงจะทำโดยอิสระเสรีก็ไม่น่าจะทำให้มีการเข่นฆ่ากันมากขึ้น เพราะถ้าหากเราจะพิจารณาโดยหลักการแล้วไม่ว่าพระราชบัญญัติอาวุธปืนเดิม หรือร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนใหม่ ซึ่งบรรดาสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรเสนอต่อสภาเมื่อครั้งก่อนก็ดี กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานว่า มีหลักอยู่ว่าคนจะมีปืนได้นั้นจะต้องได้รับใบอนุญาตคือใบ ป. ๔ ก่อน แต่ก่อนจะได้ใบ ป. ๔ จะต้องมีการตรวจสอบตามขั้นตอน คือ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน รับรองแล้วว่ามีคุณสมบัติดี เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ชัดลงไปได้ว่า ผู้ที่จะมีอาวุธปืนได้ก็คือสุจริตชนไม่ใช่โจรผู้ร้าย นี่เรายอมรับกันหลักการ เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานกระผมไม่เห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาลที่บอกว่า ถ้าหากมีการพกปืนโดยอิสระเสรีแล้วจะมีการฆ่ากันตายเกิดขึ้นมากมาย กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ที่มีการฆ่ากันตายอยู่ทุกวันนี้ก็เนื่องด้วยเหตุคนไม่มีปืนโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นโจรผู้ร้ายเอาปืนยิงคนอื่นแล้วไม่รับผิดชอบ เพราะยิงแล้วก็ไม่สามารถจะตามคนร้ายได้ เพราะไม่มีใบอนุญาตไม่มีทะเบียนปืน ไม่ทราบชัดว่าเป็นของใครเพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน กระผมอยากจะเรียนว่า ถ้าหากรัฐบาลต้องการอยากจะหาทางออกก็มีทางออกอยู่ ๒ ประการเท่านั้น กระผมขอเรียนดังนี้

ประการแรก ถ้าหากรัฐบาลมีความจริงใจอยากจะแก้ปัญหานี้จริงๆ เป็นการลดโจรผู้ร้ายโดยไม่ให้โจรผู้ร้ายใช้ปืนซึ่งเป็นอาวุธร้ายแรงเข่นฆ่าประชาชนผู้สุจริต ก็มีวิธีอยู่ว่า ถ้าหากราษฎรมีใบ ป. ๔ หรือมีใบอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน เขาเรียกว่า ใบอนุญาตให้มียาอาวุธปืนติดตัว คือใบ ป. ๑๒ ก็ให้ประชาชนเหล่านี้คือมีใบ ป. ๔ แล้วมีใบ ป. ๑๒ มีใบพกพาทุกคนโดยไม่ต้องขอใบอนุญาต โดยไม่ต้องไปอ้างว่าประชาชนคนยากจนมีเงิน ๗๐๐ บาท แล้วมีใบพกพาไม่ได้ เพราะไม่สมเหตุผลแต่คนมีเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นเศรษฐี

๓๘๖

เป็นข้าราชการมีใบพกพาได้ โดยอ้างว่ามีเหตุผลอันสมควร กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ชีวิตของคนมีค่าเท่ากัน ตาสี ตาสากับรัฐมนตรีตายก็มีค่าเท่ากันละครับ ตายแล้วก็เอาไปเผา ไม่เห็นจะมีความสำคัญอะไรมากมายกว่ากันนักเพราะฉะนั้นคนมีเงิน ๑๐๐ ล้านบาทกับประชาชนมีเงิน ๗๐๐ บาท ประชาชนกว่าจะได้เงิน ๗๐๐ บาทเขาจะต้องใช้หยาดเหงื่อแรงงานด้วยน้ำตาถึงจะได้เงินมา เขาก็มีความหวงแหนเช่นเดียวกัน เมื่อเขามีอาวุธปืนอยู่ในมือเขาก็ต้องการป้องกันตัวและทรัพย์สิน เพราะฉะนั้นเมื่อเขามีใบป.๔ มีใบอนุญาต ทำไมจะไม่ให้เขาพกพา ถ้าหากรัฐบาลมีความจริงใจไม่ต้องการจะป้องกันพวกบ้านค้ายี่น หลังกระทรวงมหาดไทยให้โกหกหลอกลวงประชาชนว่าซื้อปืนเถอะแล้วเอานอนไว้บ้าน ท่านผู้เป็นประธานกระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในบ้านคนจะอยู่ได้ก็ตอนนอนนะครับ กลางคืน ประตูหน้าต่างปิดแล้วมีคนในบ้านหลายคนมีสมาชิกไม่ต้องมีปืนไปคุ้มกัน เพราะต้องการเอาปืนไปคุ้มกันก็ตอนเขาออกจากบ้านไปตามโค กระบือ ตามคนร้าย หรือว่าพกพาไปป้องกันทรัพย์สินเขาในขณะที่เขาปฏิบัติภารกิจในเวลากลางวันส่วนในเวลากลางคืนนั้นเขานอนเขาป้องกันได้ นี่ประการแรก

ประการที่ ๒ กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานหาทางแก้รัฐบาลว่า ท่านมีความจริงใจจริงก็ให้เลิก พ.ร.บ. อาวุธปืนทั่วประเทศ แล้วไม่ให้ประชาชนมีอาวุธปืน ใครมีอาวุธปืนให้มีโทษถึงประหารชีวิต และให้มีได้แต่เฉพาะข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลัดฝ่ายป้องกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากเราทำอย่างนี้แล้วก็จะจำกัดวงคนมีอาวุธปืนได้แคบเข้า ถ้ามีการเข่นฆ่ากัน ประชาชนถูกฆ่าเราก็จะติดตามโจรคนร้ายได้ คือข้าราชการ ไม่ใช่ตำรวจกับปลัดอำเภออย่างนี้จะเอาได้ไหมละ กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า สมควรที่สภาจะนำเอาญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๒ คนนี้เข้ามาพิจารณา โดยเอาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนเข้าไปพิจารณาโดยด่วน ซึ่งกระผมเห็นด้วยในหลักการและเหตุผลของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งสอง กระผมจึงประทานกราบเรียนเหตุผลต่อสภาเพียงเท่านี้ กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคกิจสังคม ก่อนอื่นกระผม ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ที่สมาชิกท่านหนึ่งได้บอกว่าเวลานี้ฟ้าเปลี่ยนสี กระผมขอ ยืนยันว่ากระผมเองนั้นยังไม่ได้เปลี่ยนและได้คัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่สมัย อยู่ฝ่ายค้านจนกระทั่งมาอยู่ทางรัฐบาล กระผมก็ยังไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนอย่างนี้ว่ากระผมเป็นห่วงว่าถ้าหากทุกคนมีป็นอยู่กับตัว คน เรานะครับ ท่านประธานครับ เมื่อมีป็นอยู่กับตัวแล้วย่อมเกิดอารมณ์ อีกร่างหนึ่ง เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อาจจะต้องตัดสินใจด้วยป็น ที่นี้เรามาคำนึงถึงบุคคลซึ่งเขาสุจริตธรรม บุคคลที่ดี ๆ พลเมืองดีอยู่ใกล้ พวกนี้อาจจะได้รับความกระทบกระเทือนอาจจะโดนลูกหลง อีกหน่อยตามร้านอาหารทุกคนมีป็น และสัญญาอนุญาตของวัยรุ่นอย่างหนึ่งถ้ามีป็นกับตัวมัก จะไอ้อวด มักจะเอาป็นเหนือให้เห็นแสดงว่าฉันนี้ ไก่มีป็นอยู่กับตัวเป็นผู้ยิ่งใหญ่สิ่งเหล่านี้ เป็นการล่อแหลมต่อการที่จะให้อนุญาตว่า เมื่อซื้อป็นได้จะต้องสามารถพกป็นไปไหนมา ไหนได้สะดวก อันนี้ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า เราน่าจะคำนึง ถึงเจ้าหน้าที่มากกว่า อยู่ที่เจ้าหน้าที่จะใช้ดุลพินิจอย่างไร เพราะปัจจุบันนี้การซื้อป็นนั้น กระผมดูแล้วเป็นห่วง เป็นห่วงในกรณีที่ว่าร้านขายป็นก็มากมายเหลือเกิน คนมีป็นนั้นบาง คนซื้อได้โดยไม่มีทรัพย์สิน แต่มีบุคคลอื่นซื้อให้ ให้ร้านป็นซื้อให้มีใบอนุญาตมาได้ สิ่ง เหล่านี้ครับท่านประธานน่าจะคิดว่าคนที่มิป็นนั้นมีทรัพย์สินพอที่จะปกป้องหรือไม่ หรือ เป็นคนอื่นซื้อเพื่อปกป้องเจ้าพ่อหรือปกป้องเจ้านาย สิ่งเหล่านี้ท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนึงถึงใบขับขีรถยนต์ ใบขับขีรถยนต์เวลานี้ซื้อง่าย บางคนขับรถไม่เป็นแต่มีใบขับขี กระผมกลัวจะเหมือนป็นนะครับ ท่านประธาน มีเงินหน่อยซื้อป็นได้ บางทีไม่มีซื้อมาจาก ไหนไม่ทราบ วังเต้นจากอำเภอ เรื่องนี้เราต้องตั้งประเด็นว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองนั้นก่อนจะ อนุญาตป็นมีความรอบคอบแล้วหรือยัง มีความเป็นธรรมหรือยัง ปกป้องการวังเต้นเอาเงิน ยัดเอาเงินสอดเอาเงินให้เจ้าหน้าที่ ก็สามารถมีใบอนุญาตป็นได้ เราต้องคำนึงให้มากนะครับ

๓๘๘

ท่านประธานที่เคารพแล้วกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๑^๑ การพกปืนพกไปได้ครับ แต่ต้องมิดชิดยังไปได้ อยู่ที่รัฐบาลนั้นจะกำชับไปยังหน่วยงาน คือเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องการจับกุม ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นได้รับมีคุณธรรมใช้ดุลพินิจที่ถูกต้อง ถ้าหากเขาทำไม่ถูกต้อง เราก็มีบทลงโทษเอาให้เจ็บ เอาให้เข็ดหลาบ กระผมยังไม่เห็นด้วยเลยว่า ถ้าเราให้มีปืนและสามารถมีใบพกได้ทันทีนั้น ผลดีจะมีมากกว่าผลเสีย สมมุติว่า อย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ เวลานี้มีงานขึ้นงานหนึ่งทุกคนมีปืนก็ต้องเอาปืนไป เราขาดไม่ได้เรื่องการยับยั้งสติในการดื่มสุรายาเมาดื่มของเมาเข้าไปแล้วเกิดอารมณ์มีเมาย่อมไม่มีสติสัมปชัญญะในการยับยั้งชั่งใจ เมื่อมีเรื่องนิดหน่อยก็ต้องฆ่าฟันกัน เรายอมรับหรือไม่ว่าหากมีปืนแล้ว มีใบทะเบียนแล้วเหตุการณ์ที่ไม่ดีนั้นจะลดลง กระผมก็ยังไม่เชื่อครับ สมมุติ นาย ก. มีปืน มีใบอนุญาตพกปืนไปยิงนาย ข. ตายก็อาจจะเอาปืนทั้งน้ำก็ได้ ทำลายหลักฐานก็ได้ สิ่งเหล่านี้ยังไม่มีข้อพิสูจน์ยืนยันว่าหากเขาได้มีใบพกปืน มีใบ ป. ๔ ได้พกแล้ว อาชญากรรมจะลดลง กระผมยังขอประธานกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า กระผมนั้นตั้งข้อสังเกตนะครับ ยังไม่ค่อยจะเห็นด้วย ขอขอบคุณมากครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมฟังเหตุผลเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาหลายครั้งหลายหนแล้ว กระผมคิดว่าพอจะวินิจฉัยได้ กระผมเสนอญัตติให้ปิดอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ปิดการอภิปราย จะมีผู้เสนอให้เปิดการอภิปรายหรือไม่

นายชิงชัย มงคลธรรม (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะผ่านกันได้ง่ายๆ นะครับ เพราะเป็นเรื่องสังคม มีปัญหาเกิดขึ้นแล้วจะเป็นเรื่องที่เรอาจจะต้องเสียใจกันอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นเราควรจะว่ากันโดยละเอียดถี่ถ้วนพอสมควร

๑- มาตรา ๒๓๑ เป็นความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชนในเรื่องการจราจรทางบก การเดินเรือ หรือการเดินอากาศ
ความผิดในเรื่องพาอาวุธไปในเมือง หรือที่สาธารณะ คือ มาตรา ๓๗๑

เพราะถึงอย่างไรแล้วก็ยังมีหลาย ๆ คนที่ยังมีความคิดความอ่านเกี่ยวกับเรื่องอาวุธ หมายถึง ความเป็นความตายของคนนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกรายขึ้นรับรองไม่ครบจำนวน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป มีผู้รับรองไม่ครบ อภิปรายต่อไปไม่ได้แล้ว

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : สำหรับการลงมติยืนยันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๖๔ ของประธานเสนอญัตติเป็นว่า การออกเสียงลงคะแนนนั้นขอให้กระทำตาม (๓) เรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษรให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นรายคน โดยวิธีเรียกชื่อ กระผมขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ การออกเสียงลงคะแนนตามที่คุณปิยะณัฐเสนอขึ้นมานั้น มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เชิญครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก กระผมขอเสนอให้เป็นไปตามข้อบังคับ คือ เรียงตามลำดับนะครับ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ในการประชุมสภานั้นก็สามารถที่จะนับกันได้ โดยเจ้าหน้าที่ของสภาจะสามารถจะนับการยกมือลงคะแนนได้ กระผมคิดว่าการที่จะใช้วิธีอย่างนั้นอาจจะล่าช้ามากเกินไป ขอเสนอตามแบบเดิม ตามข้อบังคับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองครบถ้วนแล้ว เชิญครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : การพิจารณายืนยันร่างกฎหมายนั้นตามมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญ ผู้ที่ยืนยันนั้นต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งสภา เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอให้ท่านประธานถามว่ายืนยันหรือไม่ ยืนยัน ถ้าไม่ได้ครบกึ่งหนึ่งของสภาควรจะตกไป หรือถ้าได้เกินกึ่ง ก็เพียงแค่ถามว่า

๗๕๐

ยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น ใครยืนยันยกมือแล้วก็เลิกกัน คือไม่ใช่เรื่องนับคะแนน
แข่งกัน เพราะฉะนั้นให้ถามเพียงแต่ยืนยันหรือไม่ยืนยัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ครับ การยืนยันนั้น
ก็ถือคะแนนอย่างว่าละครับ ต้องได้คะแนน ๑๕๑ คะแนน เกินกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิก
ทั้งหมด อันนั้นรัฐธรรมนูญกับบัญญัติไว้แล้ว ที่นี้การลงคะแนนเราจะลงคะแนนอย่างไร
นั้นเป็นเรื่องของสมาชิกท่านจะเสนอลงมติกันได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีผู้เสนอ ๒ อย่างนี้
ก็ต้องขอมติที่ประชุมว่า จะเอาแบบที่คุณปิยะพันธุ์เสนอ คือเรียกชื่อลงคะแนน หรือว่าจะ
ลงคะแนนโดยวิธียกมือตามที่ปฏิบัติกันมาคือยกมือขึ้นเหนือศีรษะตามข้อ ๑ หรือข้อ ๓ ถ้า
ข้อ ๑ ก็ยกมือขึ้น ถ้าข้อ ๓ ก็เรียกชื่อตามลำดับอักษร เพราะฉะนั้นผมก็จะขอมติ
ที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรจะลงคะแนนโดยยกมือขึ้น ตามที่คุณเทอดพงษ์เสนอ โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรใช้นับ
คะแนนโดยเรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษร ตามข้อ ๓ ตามที่คุณปิยะพันธุ์เสนอ โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติ
ให้นับคะแนนตามแบบที่คุณเทอดพงษ์เสนอ คือใช้วิธียกมือขึ้นครับ ผมขอมติ
ที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรยืนยันตามร่างเดิมตามที่สภาผู้แทนลงมติไปแล้วนั้น คือเห็น
ควรยืนยันตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เห็นว่าควรยืนยันตามร่าง
เดิมมีอยู่ ๕๑ คะแนน ก็ไม่ครบตามรัฐธรรมนูญ ต้องได้ ๑๕๒ คนจึงจะครบครึ่งหนึ่งตาม
รัฐธรรมนูญ ก็เป็นอันว่าไม่ยืนยันตามร่างเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่ถึงครึ่งครับ

(นายปิยะพันธุ์ วัชรารมณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไหนว่าอย่างไรครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : คือมีญัตติอยู่ ๒ ญัตตินะครับ ท่านประธานถามญัตติเดียว ยังอีกญัตติหนึ่งนะครับเมื่อกี้ ยังไม่ได้รวมการพิจารณานะครับ

นายปรุ่งศักดิ์ ไชยหาญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมปรุ่งศักดิ์ ไชยหาญ จากมหาสารคาม พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนท่านด้วยความเคารพว่า ท่านได้ทำถูกต้องแล้ว เพราะเมื่อสักครู่นี้ก่อนที่จะเริ่มการอภิปรายให้ยกประเด็นขึ้นมานั้น ก็ได้มี ขอประทานเอ่ยนาม ที่เจ้าของญัตติท่านหนึ่ง คือ คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ได้ท้วงสิทธิในการที่ เป็นผู้เสนอในระเบียบวาระประชุม นั้นเป็นอันดับต้นก่อนคุณทรงธรรม ปัญญาดี เพราะฉะนั้นท่านประธานได้ขอมติให้ร่วมกันพิจารณาไปในคราวเดียวกันทั้งร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนั้น ก็ถูกต้องแล้ว ที่ท่านผู้มีเกียรติจากศรีสะเกษได้ขึ้นมาตังนั้น คิดว่าท่านอาจจะลืมไปท่านนั้นแหละครับ ขอขอบคุณครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าท่านประธานคงจะมีความเห็นเหมือนกับกระผม คือการพิจารณานี้รวมพิจารณาครับ แต่ว่าลงมตินั้นมี ๒ ญัตติท่านประธานคงจะจำไม่ได้ว่า ไม่ได้มีการแยกลงมติ กระผมก็ถือว่าที่ลงมติครั้งแรกไปนั้นลงมติสำหรับญัตติแรกของคุณไพฑูรย์ ยังเหลือญัตติของคุณทรงธรรมอยู่อีก ตอนลงมติท่านประธานไม่ได้ขอรวมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่จริงเราก็ถือว่าพิจารณาอันเดียวกัน

นายอัมพล จันท์เจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายอัมพล จันท์เจริญ ผู้แทนราษฎรพรรคสยามประชาธิปไตย คือเรื่องนี้ไม่เป็นปัญหาครับ เพื่อความถูกต้อง เพื่อความขาวสะอาดกระจ่างชัด บริสุทธิ์ ผุดผ่อง เอาใหม่ก็ยังได้ครับท่านประธาน กระผมขอเสนอให้นับใหม่ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ที่คุณอัมพลเสนอเป็นญัตติ ผู้รับรอง
ไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ สมาชิกแทนรับรองต้องยื่นขึ้นครับ วุฒิสภายกมือครับ เพราะ
จะนั้นเมื่อกันเป็นอันตกไปแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถือว่าได้ร่วมกันพิจารณาไป
แล้วครับ ผมว่าอย่าให้ยุ่งยากไปเลยครับ ก็เป็นอันว่าผ่านไปแล้ว เอาละครับ ต่อไปก็
เป็นเรื่องกระทู้ถาม

นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์
ไชยนันท์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก กระผมขอใช้อำนาจตามข้อบังคับ
ข้อ ๓๗ (๒) ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการและร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการนั้นเป็นร่างพระ-
ราชบัญญัติที่ติดค้างมาอยู่นานมากแล้ว และเป็นเรื่องที่น่าจะรีบเร่งด่วนที่จะให้ร่างพระราช
บัญญัตินี้ได้ใช้บังคับเพื่อเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายตุลาการและฝ่ายอัยการ กระผมคิดว่ากระทู้
ถามต่าง ๆ นั้นยังพอจะมีเวลาที่จะรอกันได้ต่อไปอีกสักระยะหนึ่ง อย่างน้อย ๆ ในเรื่องเกี่ยว
กับงานฝ่ายตุลาการและฝ่ายอัยการ ข้าราชการทั้ง ๒ ฝ่ายได้รอกันเป็นระยะเวลานานแล้ว
กระผมขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมมาประชุมต่อก่อนกระทู้ถามนี้ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทอดพงษ์ขอเปลี่ยนระเบียบ
วาระการประชุม เอาร่างพระราชบัญญัติอะไรนะครับ ขึ้นมาพิจารณาก่อน

นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์ (ตาก) : เอา ๕.๗ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ ๕.๘ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขึ้นมา
พิจารณาก่อนกระทู้ถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
หรือไม่ เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพของกระผมยิ่ง กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานครับ ก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสมาชิกได้ยักยอกไปแล้วก็ตกไปเมื่อสักครู่นี้ ท่านสมาชิกผู้หนึ่ง ท่านมีความประสงค์เสนอให้เปลี่ยนระเบียบวาระเอาร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาพิจารณาก่อน กระทั่งถามนั้น กระผมว่ากระทั่งถามนะสำคัญครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอญัตติให้เป็นไปตามระเบียบวาระ ท่านประธานท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ก่อนที่กระผมจะตัดสินใจ กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธาน กราบเรียนถามคณะรัฐมนตรีหน่อยได้หรือไม่ครับว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการของกระผมจะครบ เสนอ ก่อนรัฐบาลด้วยซ้ำไป แล้วรัฐบาลเก็บเอาไว้ที่ไหนครับ ในการที่จะพิจารณานั้นของ กระผมก็มี ของคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล กับคณะก็มีของท่านสมักร สุนทรเวช กับคณะก็มี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ เอาไว้ถามกันทีหลัง ตอนนี้อย่าลงมติเสียก่อนครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผมเสนอถึงท่านประธานนะครับ แต่ว่าท่านประธานส่งไปให้รัฐบาลเอง เป็นเรื่องระหว่างท่านประธานกับทางรัฐบาล ตอนนี้นักกฎหมายฉบับนี้ที่จะเข้ามาสู่การพิจารณาของสภาแล้ว แต่กฎหมายของกระผมที่เสนอก่อน รัฐบาลด้วยซ้ำ ทำไม่ไม่เอาเข้ามาพิจารณาร่วมด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ขอถามมติต่อที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดไม่เห็นควรการเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมตามที่คุณเทอดพงษ์เสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม เดียวให้ท่านรัฐมนตรีเสนอเสียก่อนนะครับ พอท่านเสนอแล้วคุณปิยะณัฐก็พูดต่อครับ เชิญครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ในฐานะรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงยุติธรรม ในนามของรัฐบาล กระผมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 การฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่...) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการให้
 เหมาะสม

เหตุผล เนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการยังไม่
 เหมาะสม สมควรแก้ไขอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการให้เหมาะสม
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

เพื่อให้ได้ทราบถึงความเป็นมาและความล่าช้า ความจำเป็นในการเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอประทานกราบเรียนเหตุผลประกอบในการพิจารณา
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ การเสนอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
 ต่อสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เพื่อเสนอให้สภามีมติเห็นชอบร่าง
 พิจารณาของอัตราเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายตุลาการ เมื่อเปรียบเทียบกับข้าราชการฝ่ายอื่น
 ซึ่งได้เป็นปัญหาที่เรื้อรังมาเป็นเวลานาน กระผมจำเป็นที่จะต้องขอทบทวนความเป็นมา
 ตั้งแต่เริ่มต้นว่า ฐานะของผู้พิพากษาตุลาการจากอดีตถ้าย้อนกลับไปตั้งแต่สมัยสมบูรณาญา
 สิทธิราชย์นั้น สถานะและอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เมื่อ
 เปรียบเทียบกับข้าราชการฝ่ายอื่น เนื่องจากรัฐบาลในสมัยก่อนนั้นได้มองเห็นถึงความ
 สำคัญ ความจำเป็น ในความเป็นอิสระของตุลาการ และคำนึงถึงความเป็นกลางของ
 ตุลาการ เพราะฉะนั้นถ้าดูอัตราตัวเลขของอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการในสมัยนั้น
 จะเห็นได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบกับข้าราชการฝ่ายอื่นแล้ว ทางฝ่ายตุลาการอยู่ในอัตราที่สูงมาก
 แม้กระทั่งเมื่อปลายสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ คือเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๒ อัตราเงินเดือนถ้า
 เปรียบเทียบขณะนั้น ผู้พิพากษาชั้นต้นจะมีอัตราเงินเดือนเริ่มแรกในระดับชั้นรองอำมาตย์
 โท ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจะมีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นชั้นอำมาตย์ตรี หรือเทียบเท่า ๔๐๐
 บาท ซึ่งเท่ากับข้าราชการจังหวัดในขณะนั้น แม้ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

แล้ว อัตราเงินเดือนของผู้พิพากษาศาลการก็ยังรักษาระดับที่ให้ความสำคัญอย่างเสมอตัน
 เสมอปลายตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการในครั้งใด รัฐบาล
 ทุกสมัยตลอดมาไม่ได้เปลี่ยนแปลงแนวทางที่ให้อัตราและสถานะของผู้พิพากษาอยู่ในอัตรา
 ที่เหมาะสมแก่ความอยู่ได้ จนกระทั่งต่อมาเมื่อปี ๒๕๑๗ ได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือน
 ของข้าราชการพลเรือนและข้าราชการตุลาการพร้อมกัน ในการปรับปรุงอัตราเงินเดือน
 ดังกล่าวนั้นเป็นการปรับปรุงอัตราเงินเดือนเดิมให้ปรับเข้าชั้นและเข้าขั้นที่แต่ละคนได้รับ
 อยู่ เช่น ผู้พิพากษาหรือข้าราชการชั้นเอก ขั้นต้นได้รับเงินเดือน ๒,๙๘๐ บาท ปรับ
 ใหม่เป็น ๓,๔๒๐ บาท ขั้นสูงได้รับเงินเดือนชั้น ๖,๐๐๐ บาท ปรับใหม่เป็น ๗,๖๖๐ บาท
 เป็นตัวอย่างความเท่าเทียมกับข้าราชการตุลาการและฝ่ายพลเรือนนั้น ได้ดำรงอยู่อย่างนี้
 ตลอดมาจนกระทั่งได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายพลเรือนขึ้นโดยเป็น
 อำนาจทางฝ่ายบริหาร โดยมติคณะรัฐมนตรีได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
 ฝ่ายปกครองคือผู้ว่าราชการจังหวัดเมื่อกลางปี ๒๕๑๗ สูงขึ้นจากเดิมอีก ๒ ขั้น ซึ่งโดย
 หลักการแล้วควรจะได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของฝ่ายตุลาการให้สอดคล้องเป็นไปตาม
 ที่เคยมีมาแต่เดิม แต่เนื่องจากการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของตุลาการนั้นไม่มีความเป็น
 อิสระที่จะทำโดยฝ่ายบริหารหรือมติคณะรัฐมนตรี จะต้องเสนอเป็นพระราชบัญญัตินับตั้ง
 แต่นั้นมาความเหลื่อมล้ำจึงได้เริ่มเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามในปี ๒๕๑๘ ได้มีพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ออกใช้บังคับอีกฉบับหนึ่ง โดยได้นำระบบการ
 จำแนกตำแหน่งหรือที่เรียกว่าระบบ พี.ซี. มาใช้ ซึ่งโดยผลอันนี้ทำให้ข้าราชการพลเรือน
 บางตำแหน่งซึ่งเคยมีอัตราเงินเดือนเท่ากับข้าราชการตุลาการ ได้รับการปรับปรุงฐานะและ
 อัตราเงินเดือนให้สูงขึ้นกว่าข้าราชการตุลาการ ซึ่งเคยมีอัตราเงินเดือนเท่ากันไปด้วย
 กล่าวคือนายอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการจังหวัดและปลัดจังหวัด ได้รับการจำแนกตำแหน่ง
 เป็นข้าราชการระดับ ๖ ระดับ ๗ มีอัตราเงินเดือนขั้นต่ำตั้งแต่ ๔,๐๘๕ บาท ถึง ๕,๑๗๕
 บาท เป็นต้น ส่วนตุลาการนั้นยังคงมีอัตราเงินเดือนอยู่ในอัตราเดิมคือ ๓,๔๒๐ บาท
 และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลยังคงมีอัตราเงินเดือนตั้งแต่ ๕,๑๗๕ บาท ในขณะที่ผู้ว่าราชการ
 จังหวัดซึ่งเคยเท่ากับผู้พิพากษาหัวหน้าศาลนั้น มีอัตราเงินเดือนตั้งแต่ ๗,๒๖๐ บาท ความ

เหลื่อมล้ำจากการปรับปรุงในปี ๒๕๑๘ นี้ได้เกิดขึ้นอย่างมากมาย แต่อาจจะเป็นเพราะว่าทางฝ่ายตุลาการนั้นไม่ได้มีการเรียกร้องในลักษณะที่ใช้พลังเป็นการต้อรอง แต่ได้มีการเรียกร้องเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ให้ปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมโดยสงบในฐานะของตุลาการ แม้รัฐบาลชุดต่อมาจะได้พยายามที่จะปรับปรุงความเหลื่อมล้ำเหล่านี้ให้เกิดขึ้น แต่จากการเปลี่ยนแปลงในทางการเมืองบ่อยครั้ง ทำให้ความพยายามที่จะปรับปรุงอัตราเงินเดือนให้เกิดความเท่าเทียมอย่างที่เคยเป็นมานั้นไม่สามารถจะทำได้ภายในกำหนดเวลา จนกระทั่งในที่สุดได้มีการปรับปรุงขึ้นเมื่อปี ๒๕๒๑ โดยได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของตุลาการให้สอดคล้องกับข้าราชการฝ่ายพลเรือน แต่ในปีเดียวกันนั้นเองเนื่องจากค่าครองชีพในขณะนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่สูงขึ้นอย่างน่ากลัว ฝ่ายบริหารคือรัฐบาลในขณะนั้น และสภานิติบัญญัติในสมัยนั้นได้มีความเห็นสอดคล้องกันที่จะปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการทุกฝ่ายให้เท่าเทียมกันให้สูงขึ้นสอดคล้องสัมพันธ์กับอัตราค่าครองชีพที่สูงขึ้น เมื่อมาถึงจุดนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อท่านสมาชิกได้รับทราบว่า จากการแก้ไขปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เท่ากับทางฝ่ายพลเรือนนั้น ได้ใช้ระยะเวลาถึง ๓ ปีเศษ ถึงสามารถกระทำได้ในปี พ.ศ. ๒๕๒๑ เพราะฉะนั้นในปลายปี ๒๕๒๑ เมื่อมีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนอีกครั้งหนึ่ง ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับทุกฝ่ายให้สอดคล้องกันหมด รัฐบาลในขณะนั้นจึงได้มีการเสนอร่างกฎหมาย ๕ ฉบับในเรื่องเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนของข้าราชการแต่ละฝ่าย คือ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง ได้เสนอต่อสภานิติบัญญัติโดยถือหลักการและให้ความสำคัญแก่ข้าราชการตุลาการเช่นเดิม ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติในขณะนั้นได้ลงมติรับหลักการและเสนอร่างให้คณะกรรมการวิสามัญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ร่างกฎหมายทั้ง ๕ ฉบับนี้ โดยสรุปในที่สุดคณะกรรมการวิสามัญของสภานิติบัญญัติในขณะนั้นได้พิจารณากฎหมายทั้ง ๕ ฉบับแล้วเห็นชอบและได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของทุกฝ่ายให้สอดคล้องไม่เหลื่อมล้ำลักลั่นกัน แต่ในชั้นแปรญัตติในชั้นพิจารณาในวาระ

ที่ ๒ และวาระที่ ๓ นั้นปรากฏว่าได้มีผู้แปรญัตติเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายตุลาการให้ผิดแผกแตกต่างไปจากที่กรมการได้พิจารณาไปแล้ว ซึ่งโดยการเปลี่ยนแปลงแปรญัตติดังกล่าวนั้น ทำให้บัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการลดจำนวนเงินลงทุกชั้นและทุกชั้น เป็นผลให้อัตรารายเดือนของข้าราชการตุลาการซึ่งแก้ไขปรับปรุงโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ ขาดความเหมาะสม ดังที่เป็นอยู่ในขณะนี้ สภาพดังกล่าวนี้ได้มีต่อมาจนกระทั่งเมื่อต้นปีนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติในสมัยที่มีการเลือกตั้ง โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณปิยะณัฐ จากจังหวัดศรีสะเกษ ได้เสนอญัตติทบทวนศึกษาสถานะและอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการ ซึ่งสภานี้ได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของทุกฝ่าย ทุกพรรคเข้าไปร่วมพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ในที่สุดคณะกรรมการชุดดังกล่าวก็ได้มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า ควรจะได้มีการปรับปรุงสถานะและอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการให้เกิดความเท่าเทียมและเกิดความยุติธรรมกับข้าราชการตุลาการ แต่โดยผลของการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล รัฐบาลชุดที่แล้วในขณะที่ฯ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในขณะนั้นคือท่านอาจารย์ศาสตราจารย์สุธรรม ภัทราคม ได้เสนอร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวเข้าสู่คณะรัฐมนตรี แต่ยังมิทันที่คณะรัฐมนตรีจะวินิจฉัยในเรื่องนี้ ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลอีกครั้งหนึ่ง ในที่สุดเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เข้ามาเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร กระผมในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จึงได้หยิบยกเรื่องที่ได้ค้างมาเป็นระยะเวลานานนี้มาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง และได้เสนอเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบ ให้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภา ซึ่งกระผมขอประทานกราบเรียนว่า ได้มีท่านสมาชิกหลายท่าน หลายพรรคได้ร่วมเสนอกฎหมายดังกล่าวนี้เข้ามาอีกครั้งหนึ่ง แต่เป็นภายหลังที่รัฐบาลได้เสนอ และกฎหมายของท่านสมาชิกนั้นได้ผ่านการวินิจฉัยของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติไปแล้ว และกฎหมายของท่านเหล่านั้นก็ได้ส่งไปยังเลขาธิการสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ส่งไป

๘๑๖

ยังกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเท่าที่กระผมจำได้กระผมได้รับร่างกฎหมายของท่านสมาชิก ๑ ฉบับ หรือ ๒ ฉบับเมื่อประมาณวันที่ ๙ กรกฎาคมนี้ และกระผมได้ทำความเห็นเสนอท่านนายกรัฐมนตรีไปแล้วว่าให้รับรอง เพราะเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ให้รับรอง เพื่อเสนอเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาต่อไป แต่กฎหมายฉบับนี้ในขณะนี้ได้ทราบว่ามี การรับรองเพราะเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน และโดยที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมาย ฉบับนี้ เพราะฉะนั้นโดยเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนมาและจากตัวเลขท้ายร่างพระราช- บัญญัติฉบับนี้ เมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากสภาผ่านการพิจารณาไปแล้ว นับแต่นั้นไปถ้าเป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงใหม่ อัตราเงินเดือนของ ตุลาการก็จะเท่าเทียมกับข้าราชการฝ่ายพลเรือน ดังที่เคยเป็นมาในอดีตนับตั้งแต่สมัย สมบูรณาญาสิทธิราชย์ ซึ่งได้เกิดความเหลื่อมล้ำขึ้นมาในช่วงระยากลางหลัง เพราะฉะนั้น กระผมเชื่อว่าตุลาการซึ่งเป็นหนึ่งในอำนาจอธิปไตยในระบอบประชาธิปไตย และมีบุคคล ซึ่งรับผิดชอบในอำนาจนี้ และกระผมขอประทานกราบเรียนว่า คนที่ใช้อำนาจดังกล่าวนี้ อยู่ไม่ครบในขอบเขตของกฎหมาย ซึ่งคิดแตกต่างจากกฎหมายอื่น ข้าราชการตุลาการ อยู่ในกรอบในรั้วซึ่งเข้มงวดกวัดขันมากกว่าฝ่ายอื่น แตกต่างกับข้าราชการฝ่ายอื่นเกือบจะ โดยสิ้นเชิง ความจำเป็นที่จะให้ตุลาการมีสถานะพออยู่ได้นั้น เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ เราจะต้องสงวนรักษาเอาไว้ อัตราเงินเดือนดังกล่าวนี้กระผมคิดว่าเป็นอัตราเงินเดือนที่ ข้าราชการตุลาการยอมรับได้และอยู่ในสถานะที่พอรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีอยู่ได้ แม้จะ มากไปกว่าฝ่ายอื่นก็ตาม ซึ่งกระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการพิจารณาจากท่าน สมาชิก ที่เคารพทั้งหลายด้วยดี ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเนื่องจากว่าได้รับหนังสือ จากเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๑๒๑๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๓ แจ้ง ว่าเนื่องจากบัญญัติกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนท้ายร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ยังขาดอยู่ ทางสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้ส่งบัญชีกำหนด การปรับอัตราเงินเดือนท้ายร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับมาเพื่อขอแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งทาง

สภาได้ให้เจ้าหน้าที่แจกให้ท่านสมาชิกพิจารณาแล้ว แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวทางสภาได้ส่งบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมในครั้งนี้ และกำลังพิจารณาอยู่นี้ แต่ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่งกำหนดว่า การแก้ไขเพิ่มเติมญัติที่ประธานสภาส่งบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมแล้ว จะกระทำต่อเมื่อได้รับการยินยอมของที่ประชุม เพราะฉะนั้นผมจึงขอมติของที่ประชุมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ควรจะอนุญาตให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยเอาบัญญัติกำหนดปรับอัตราเงินเดือนที่ส่งไปให้ท่านเข้าไปต่อท้ายร่างพระราชบัญญัติที่บรรจุระเบียบวาระไปแล้วนั้นได้หรือไม่ ก็ขอมติครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมัคร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ก่อนที่ท่านประธานจะขอมติซึ่งกระทำกันตามข้อบังคับที่ส่งเพิ่มเติมเข้ามานั้น กระผมอยากจะเรียนท่านประธานก่อนว่ากรณีนี้เป็นเรื่องของการชิงไหวชิงพริบ และเป็นเรื่องของการแสดงความจริงใจหรือไม่จริงใจต่อสถาบันตุลาการ ขอเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้มีเบื้องหน้าเบื้องหลัง ซึ่งกระผมจะขออนุญาตท่านประธานได้พูดถึงเรื่องนี้เสียก่อนที่จะดำเนินการต่อไป ขอเรียนท่านประธานนะครับว่า กรณีเรื่องเงินเดือนของข้าราชการตุลาการนี้เป็นเรื่องคาราคาซังทั้งค้ำกันไว้เมื่อปี ๒๕๑๙ ก็มีกรณีซึ่งทางตุลาการเรียกร้อง ผู้คนทั้งประเทศรู้ว่าตุลาการไม่พอใจแต่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งควรจะต้องเป็นคนดำเนินการเรื่องนี้ เอาเรื่องไปเก็บเสีย แล้วก็บอกผู้คนใกล้ชิดว่าถ้าใครถามบอกว่ากำลังดำเนินการอยู่ แต่ไปเที่ยวพูดให้เข้าหูตุลาการว่าเรื่องนี้ยังไม่ทำหรอก เพราะว่าฝ่ายอื่นสำคัญกว่า กรณีนี้แหละครับท่านประธาน ในระยะหลังต่อมาเมื่อมีการทำเงินเดือนเหมือนกันนั้น ทางฝ่ายสภาเองก็มีความวิตกทุกข์ร้อนแทนสถาบัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ลงมติอันนี้เสียก่อนแล้วเราค่อยพูดกัน

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าต้องพูดก่อนลงมติ เพราะหลังมติแล้วกระผมจะไม่พูดเรื่องนี้ เรื่องนี้ที่กระผมพูดยังไม่เกี่ยวกับประเด็นที่จะพิจารณากัน แต่เป็นเรื่องความประพฤติของคนที่เป็นรัฐมนตรี ซึ่ง

กระผมจำเป็นต้องเอามาพูดกันเสียในสภานี้ให้รู้กันเสียว่า เวลานี้ในบ้านเมืองเรานั้นมีคน
คนที่จริงใจต่อตุลาการหรือไม่จริงใจต่อตุลาการ และเมื่อแสดงความไม่จริงใจ ไม่ทำ เมื่อ
สภาคิดจะทำสภาเสนอกฎหมายยังทำการยกย้ายถ่ายเทไม่ให้กฎหมาย ๓ ฉบับเข้ามา กฎหมาย
๓ ฉบับที่สมาชิกเสนอ คณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติก็ผ่านให้ทั้ง ๓
ฉบับ จะมีใครไปพูดจากับท่านนายกรัฐมนตรีอย่างไรไม่ทราบได้ เพราะท่านนายกรัฐมนตรี
ท่านไม่ใช่ นักกฎหมาย ก็มีการไม่สลักหลังกฎหมายนี้มาให้ ทำไมครับท่านประธานทราบ
หรือไม่ครับ เพราะว่าในกฎหมายฉบับที่จะพิจารณากัน ของรัฐบาลเวลานี้ไปแก่งตุลา
การอีก ทางฝ่ายสมาชิก ๓ ฉบับที่เสนอไปนั้นเป็นการเสนอซึ่งจะเป็นที่พอใจของตุลาการ
ที่จะให้เกียรติยศตุลาการ นี่ฝ่ายบริหารมาแก่งยกย้ายถ่ายเทขยายขึ้นเขาออกไปอีก ทำให้
ตุลาการควรจะได้เงินเดือนเท่านี้จับแยกแยกขยายขึ้นออกไปอีก เรื่องนี้ถึงว่าต้องพิจารณา
กัน ๔ ฉบับพร้อมกัน ถึงจะได้เห็นว่าอะไรดีที่สุดสำหรับตุลาการ นี่ทำกันเพื่อจะยัดเอา
ของรัฐบาลเข้ามาฉบับเดียว แก่งเตะถ่วง ๓ ฉบับไว้ แล้วก็เห็นว่าคงจะไม่เข้าทำเข้าที่
เต็มทีถึงจะมาขอบรรจุเพิ่มเติมกับ กระผมจึงจะขอพูดเสียก่อนดีกว่า ในสภานี้คนที่
ฝ่ายนิติบัญญัติก็เห็นใจสถาบันตุลาการ แต่คนที่ไม่เคยเห็นใจตุลาการมาแล้วจะทำเอา
หน้า แล้วมาขึ้นท่านนิติบัญญัติ กระผมขอให้ท่านประธานได้รับทราบเรื่องนี้ไว้ด้วย และ
กระผมจะไม่อธิบายอีก ท่านประธานจะเอาอะไรบรรจุเข้ามาก็สุดแท้แต่ แต่ต้องพูดให้
สมาชิกได้รู้ และกระผมจะให้ดังไปถึงศาลด้วยว่า ใครกันแน่ที่จริงใจกับตุลาการ ถ้าเทียบ
ของรัฐบาลกับของฝ่ายนิติบัญญัติแล้ว ทางฝ่ายสมาชิกที่ทำไป ๓ ฉบับนั้น ถือว่าของเราดี
กว่า แต่ถูกกันทำโดยวิถีทางของการเมือง ไม่ให้กฎหมาย ๓ ฉบับนั้นเข้ามา และท่านนาย
กรัฐมนตรีก็ถูกแนะนำไม่ให้สลักหลังกฎหมาย อ้างว่าเป็นการเงิน ถ้าแท้จริงสลักหลังเข้า
มาซิครับ แล้วเอามาพูดกัน ๔ ฉบับ เข้าพิจารณาพร้อมกัน ไปแปรญัตติซิครับว่าจะอะไรจะ
ถูกจะควร แล้วดูซิว่ากฎหมายของรัฐบาลจะผ่านหรือไม่ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายปิยะณัฐ วัชรารมณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผม ปิยะณัฐ
วัชรารมณ์ ความจริงนั้นกระผมเคารพท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง
แต่บังเอิญท่านมาร่วมรัฐบาล ซึ่งมีรัฐมนตรีประกอบกันกับคนที่ไม่มีความจริงใจต่อบ้านต่อ

เมือง แม้แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างนี้ กระผมนั้นไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งที่ร่างพระราชบัญญัติของกระผม และก็มีหลายคนที่ได้เสนอเข้าไปไม่ได้รับการพิจารณาด้วยดีจากรัฐบาล ทั้ง ๆ ที่หลักการเดียวกัน คือการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการ กระผมจะขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๙๓ อ่านให้ท่านประธานนะครับ ท่านประธานเปิดช้า “ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามความหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒๕ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งสมาชิกเป็นผู้เสนอนั้น ให้ประธานสภาส่งไปยังนายกรัฐมนตรีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้น จากคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติเพื่อพิจารณารับรอง

ในกรณีที่ประธานสภาวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ให้ประธานสภาแจ้งให้สมาชิกผู้เสนอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้น จากคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินเพราะเหตุใด” ท่านประธานได้กรุณาแจ้งให้กระผมแล้วครับ คราวนี้วรรคสาม ข้อบังคับ ข้อ ๙๓ “เมื่อนายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่งแล้ว หากไม่พิจารณารับรองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับ ให้ประธานสภาแจ้งเหตุขัดข้องให้ที่ประชุมทราบ” กระผมถามท่านประธานก่อนที่กระผมจะอภิปรายต่อไป ทำไมท่านประธานไม่แจ้งให้กระผมทราบ เกิน ๑๕ วันแล้วครับ ขอทราบคำตอบเสียก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้เป็นเรื่องของประธานบุญเที่ยงครับ ผมไม่ทราบ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ด้วยความเห็นอกเห็นใจท่านประธานครับ กระผมก็จะไม่รีบเร่ง รุกไล่อะไรกับท่านมาก แต่กระผมมีเอกสารที่อยากจะขอให้พิจารณาประกอบกันว่าร่างพระราชบัญญัติที่กระผมเสนอไปนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ไม่ได้เขียนขึ้นมาเอง ไม่ได้คิดจะเอาออกเอาใจข้าราชการตุลาการแต่ประการใด แต่ทำตามมติของสภาผู้แทนราษฎรที่ได้เคยตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาสถานะ และอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการไป ที่ประชุมเห็นชอบ ลงมติเห็นชอบ แล้วก็ขอให้เอาข้อสังเกต

ของกรรมการชุดนั้นเสนอไปยังรัฐบาล กระผมก็เอาข้อสังเกตของกรรมการชุดนั้นที่
 สถานี้ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้วนั้นเอามายกร่างเป็นร่างพระราชบัญญัติเข้าไป ในระหว่าง
 นั้นกระผมบังเอิญได้รับหนังสือฉบับหนึ่ง ขออนุญาตเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย กระผม
 ขออนุญาตท่านประธานต้องอ่านครับ ถ้าไม่อ่านแล้วไม่มีความเข้าใจกัน “เรียนตุลาการ
 ทุกท่านเพื่อทราบ เวลานี้หลายท่านคงอยากทราบข่าวการเคลื่อนไหวการปรับปรุงพระ-
 ราชบัญญัติตุลาการ เพื่อความเป็นธรรม ซึ่งเป็นเรื่องค้างพิจารณาแต่รัฐบาลก่อนอยู่
 บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่ทุกท่านจะได้ทราบว่า เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๒๓ ทางท่านรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงยุติธรรมได้นำร่างกฎหมายขอแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติตุลาการเข้าที่ประ-
 ชุมคณะรัฐมนตรี ในการประชุมมีนายมีชัย ฤชุพันธุ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 ได้ทักท้วงและคัดค้าน โดยพยายามทำให้ที่ประชุม ค.ร.ม. เข้าใจไขว้เขวไปว่าทางกระทรวง
 ยุติธรรมได้เสนอร่างกฎหมายขึ้นเงินเดือนตุลาการ ซึ่งถ้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีผ่านมติไป
 แล้ว จะเป็นเหตุให้ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และพลเรือนเรียกร้องขอขึ้นเงินเดือนกันอีก
 การกระทำของนายมีชัยครั้งนี้เป็นผลให้ที่ประชุมมอบเรื่องให้นายมีชัยรับไปพิจารณา โดยมี
 ผู้แทนจาก ก.พ. สานักงบประมาณ และกรมบัญชีกลางร่วมพิจารณาด้วย การพิจารณา
 นายมีชัยได้ดึงนายอักษราทร จุฬารัตน จากกฤษฎีกา ผู้แปรญัตติกฎหมายตุลาการฉบับ
 ปัจจุบันที่เป็นปัญหามากมายจนมีการเรียกร้องให้มีการปรับปรุงแล้วนายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน
 ศานต์ ลูกน้องกันกุฎีของนายอมร จันทรสมบูรณ์ มาร่วมโต้แย้งด้วย ซึ่งเรื่องยังไม่ยุติ
 เพราะทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไม่ยินยอมให้มีการตัดทอนร่างเดิมตามความ
 ประสงค์ของนายมีชัย เพราะการขอตัดของนายมีชัยนั้น เมื่อตัดแล้วจะมีผลเท่ากับไม่ปรับ
 ปรับแก้ไขเลย เรื่องทั้งหมดจึงค้างอยู่ที่นายมีชัย ซึ่งไม่ทราบได้แน่ชัดว่าจะถูกเก็บเข้าไว้
 อีกนานเท่าไร และทราบว่าทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำลังเร่งรัดอยู่” และข้อ
 ความอื่นซึ่งกระผมจะไม่อ่าน “ลงชื่อตุลาการกรุงเทพมหานคร” นี่ก็เป็นเหตุผลประกอบ
 อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกของสถานี้เสนอเข้าไปแล้วก็จะ
 ต้องถูกการกระทำอะไรสักอย่างหนึ่ง เพื่อจะไม่ให้ร่างพระราชบัญญัติที่ให้ความเป็นธรรม
 แก่ข้าราชการตุลาการนั้นได้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา ท่านประธานลองคิดดูซิครับ
 เกียรติยศของสถานี้ จะมีประโยชน์อะไรในเมื่อรัฐบาลทำกันอย่างนี้อย่างไม่ให้เกียรติไม่

ไว้เกียรติกันเลยทีเดียวครับ กฎหมายของสมาชิกสภาเสนอเข้าไปแล้ว รัฐบาลชิงเสนอตัดหน้าเข้ามา โดยที่ของรัฐบาลนั้นไม่ได้มีความสมบูรณ์เพียงพอเท่ากับที่ของทางสมาชิกเสนอไป และกระผมเชื่อมั่นว่ากฎหมายของสมาชิกเสนอนั้นย่อมจะได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรนี้ เพราะว่าได้รับความเห็นชอบไปแล้วครั้งหนึ่ง การที่รัฐบาลทำอย่างนี้รัฐบาลไม่ได้มีจิตใจเพียงพอที่จะเคารพสถาบันนิติบัญญัติแห่งชาตินี้ กระผมมีความน้อยอกน้อยใจอย่างยิ่งครับที่เรามีรัฐบาลมีความคิดอย่างนี้มาบริหารราชการบ้านเมือง จะเอาอะไรครับเป็นที่ยึดเหนี่ยว ต่อไปนี้ข้าราชการตุลาการนั้นเป็นสถาบันหนึ่งในอำนาจอธิปไตย แต่ก็ถูกกดขี่เหยียบย่ำจากผู้ที่มิอำนาจบางคนบางกลุ่มกดหัวข่มเอาไว้อยู่ตลอดเวลา อย่างนี้แล้วเขาก็ทำกับตุลาการได้ขนาดนั้น แล้วจะทำผู้คนต่อไปในบ้านเมืองนี้ได้อย่างไร กระผมก็พูดอย่างนี้ ไม่รู้จะพูดอย่างไรต่อไปแล้วละครับท่านประธาน แล้วถ้าหากกฎหมายของรัฐบาลนี้ได้รับความเห็นชอบไปแล้ว กฎหมายของพวกกระผมก็ตกไปไม่สามารถจะเอามาพิจารณาได้ กระผมขออุทธรณ์ต่อพี่น้องประชาชนชาวไทยและเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้รู้การกระทำของรัฐบาลเอาไว้ท่านทำอย่างนี้กับเราได้ แล้วก็ท่านจะทำต่อไปกับประชาชนพี่น้องคนไทยต่อไปอย่างไรอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติที่ประชุมนะครับว่า ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมโดยนำบัญชีกำหนดปรับอัตราเงินเดือนท้ายร่างพระราชบัญญัติเข้ามาต่อจากที่ได้เสนอท่านสมาชิกไปแล้วตามหนังสือของคณะรัฐมนตรี ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมตามหนังสือคณะรัฐมนตรีที่ได้อ่านมาแล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่ยินยอมให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายร่างพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายตุลาการ และบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายร่างพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายอัยการตามที่คณะรัฐมนตรีขอแก้ไขเพิ่มเติมมา โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายพิภพ อสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
พิภพ อสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ที่สมาชิกในสภาบอกว่า
ไม่เห็นด้วยไม่มีนะครับ เขายังไม่เข้าใจว่าท่านประธานถามอย่างไร เพราะรวันเรกันไปหมด
กรุณาอีกสักครั้งนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงมติไปแล้วครับ

นายพิภพ อสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ก็ลงมติไปแล้วกระผมไม่เถียง
ท่านประธาน ตอนหลังนะครับ ลงมติตอนแรกกระผมเห็นด้วยว่าได้มีการลงมติไปแล้ว
แต่ตอนหลังฟังกันไม่ชัด ขอให้ถามอีกสักครั้งเถอะครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความ
เคารพ ท่านประธานนะครับ กระผมฟังไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ ที่ท่านถามเมื่อคืน กระผม
ก็อยากจะยกมือละครับ แต่กระผมจับความได้ว่า รัฐบาลขอเพิ่มเติมบัญชีท้ายร่างพระ-
ราชบัญญัติอย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ ของยุติธรรมกับของอัยการอย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คือเดิมเขาไม่ได้ส่ง
บัญชีมาให้ครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระผมเข้าใจครับ ถ้าท่านถามบอก
ว่าใครเห็นด้วยที่จะให้เพิ่มเติมบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัติตุลาการกับอัยการ อันนี้เข้าใจ
แต่เมื่อคืนกระผมไม่เข้าใจเลย จริง ๆ ครับ ขอประทานด้วยความเคารพ ถ้าอย่างนั้นกระผม
ไม่ขัดข้อง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เป็นอันว่าที่ประชุม
ยินยอมให้แก้ไขเพิ่มเติม เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่ง ซึ่งกระผมคิดว่าท่านก็มีเกียรติ
ได้เอาใบปลิวใบหนึ่งมาอ่านในที่ประชุมโดยระบุชื่อพาดพิงถึงกระผมนั้น ด้วยความเคารพ
ต่อท่านสมาชิกท่านนั้น กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ใบปลิวนั้นก็คงจะมีกันอยู่ทั่วไป

นะครับ ถ้าจะหยิบกันขึ้นมาอ่านก็คงจะมีมาก แล้วกระผมไม่เชื่อว่าที่ลงท้ายว่า “ตุลาการกรุงเทพมหานคร” นั้นจะเป็นตุลาการจริงเพราะกระผมไม่เชื่อว่าตุลาการซึ่งประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งในด้านวัยวุฒิและคุณวุฒิจะกระทำการอย่างนั้น โดยที่ไม่ทราบข้อเท็จจริง กระผมขอกราบเรียนว่าเรื่องที่ท่านพูดมานั้น จริงอยู่ครับได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติที่ ๒ ฉบับนี้เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี และกระผมได้หยิบยกปัญหาขึ้นมาว่า ควรจะได้มีการศึกษาพิจารณากันให้รอบคอบว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งใครจะหยิบขึ้นไปแอบอ้างหรือไปอ้างขึ้นมาในภายหลังไม่ได้ว่าได้มีการขึ้นเงินเดือนให้ตุลาการและอัยการ แล้วก็มาเรียกร้องให้ขึ้นเงินเดือนกันขึ้นไปอีก ซึ่งจะทำให้ภาวะเศรษฐกิจบ้านเมืองย่ำแย่ลงไป ก็ได้มีการนำไปปรึกษาหารือไปศึกษากัน

อีกอย่างหนึ่งที่กระผมอยากกราบเรียนว่า เงินเดือนที่ท่านเสนอเข้าไปที่สภาทรงเกียรตินี้เสนอเข้าไปว่าควรจะปรับปรุงเฉพาะเงินเดือนตุลาการ แต่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีนั้นก็มีเงินเดือนของอัยการเข้ามาด้วย การพิจารณาก็ควรจะต้องพิจารณากันให้รอบคอบว่าไม่ได้มีการเหลื่อมล้ำต่ำสูงกันอีก ไม่ได้มีการเหลื่อมล้ำไปกว่าพลเรือน หรือพลเรือนจะหยิบขึ้นมาอ้างได้ว่าตุลาการได้รับก้าวหน้าขึ้นไปอีก และในเมื่อได้มีการพิจารณากระผมขอเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า เรามิได้ไปตัดอะไรของตุลาการและอัยการ ได้แต่ถามว่าที่เสนอมานี้ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรในการขยับขึ้นไปแต่ละขั้นนั้นขยับขึ้นไปอย่างไร เงินเดือนที่จะปรับจะต้องใช้เงินมากน้อยเท่าไร และเมื่อกลับเข้าไปในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี กระผมก็ไปชี้แจงให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีทราบว่า ในการปรับปรุงครั้งนี้เป็นการปรับปรุงตัวเลขให้เท่ากับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนก่อนที่จะมีการแปรญัตติในครั้งหลังนี้เท่านั้นไม่ได้มีการขึ้นเงินเดือนขึ้นไปอีกและก็ได้มีข้อขัดข้องแต่อย่างใด นี่กระผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบด้วยไว้เท่านั้น ขอขอบคุณครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่าใบปลิวนี้ะครับ กระผมขอยืนยันว่า กระผมได้รับมาจากตุลาการ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมคงจะรู้ดีแก่ใจว่าเป็นความจริงหรือไม่ ให้ท่านถามเอาเอง แล้วเราพร้อมที่จะไปเผชิญหน้ากับตุลาการ ท่านพร้อมจะไปกับผมหรือไม่ครับ

นายผั่น บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ผั่น บุญชิต จากอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณรัฐบาลโดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ที่เสนอกฎหมายปรับปรุงอัตราเงินเดือนเข้ามาสู่สภา และขอขอบคุณท่านผู้แทนจากจังหวัดศรีสะเกษ ขอประทานอภัยคือคุณปิยะณัฐ ซึ่งได้เสนอญัตติเข้ามาสู่สภา และเสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงอัตราเงินเดือนเข้ามาสู่สภา แต่ยังไม่ได้อภิปรายในวันนี้ ขอขอบคุณคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล และขอขอบพระคุณท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ที่ท่านสนใจอย่างยิ่งเกี่ยวกับฐานะของตุลาการ ในฐานะที่กระผมเคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษามา กระผมขอขอบพระคุณและซึ่งในน้ำใจของรัฐบาลเข้าใจว่าผู้พิพากษาทั่วประเทศเมื่อได้ฟังข่าวแล้วคงจะพอใจ ประเด็นที่เราจะพิจารณาในวันนี้ กระผมอยากจะประทานกราบเรียนสภานี้ว่า เป็นการขึ้นเงินเดือนหรือว่าเป็นการปรับปรุงเงินเดือนเพื่อความเป็นธรรมนี้คือประการที่ ๑ เมื่อมีการปรับปรุงเงินเดือนเพื่อความเป็นธรรมแล้ว เรามีเงินที่จะใช้จ่ายในการนี้หรือไม่ เราไปกระทบกระเทือนงบประมาณอื่นของรัฐบาลหรือไม่ ซึ่งกระผมขอจะให้ท่านที่เคารพได้พิจารณา ๒ ประการนี้ ท่านที่เคารพ ในรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ๑ ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้พูดมาแล้วว่าได้มีการปรับปรุงฐานะข้าราชการ ๕ ประเภท รวมทั้งอัยการและตุลาการด้วย ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการของรัฐบาลเห็นว่าเงินเดือนควรจะได้สัดส่วนกัน และเสนอเข้ามาสู่สภา และสภาก็พิจารณารับหลักการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการวิสามัญของสภานิติบัญญัติในคราวนั้นเห็นชอบตามที่รัฐบาลเสนอ แต่มีผู้แปรญัตติลดขั้นและขั้นเงินเดือนของตุลาการและอัยการลงมาอีก ๒ ขั้น ผลที่สุดผู้แปรญัตติก็ชนะในที่ประชุมคราวนั้น ทำให้ตุลาการได้ชุมนุมกันปรึกษาหารือ ท่านสมาชิกที่เคารพบางท่านอาจจะสงสัยว่าในการชุมนุมคราวนั้น เป็นการประท้วง เป็นการหยุดทำงาน กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนความจริงว่า ในวันที่สภานิติบัญญัติลงมติเพื่อกราบบังคับทูลนั้น วันรุ่งขึ้นผู้พิพากษาก็ได้มาประชุมกันปรึกษาหารือว่า อยากจะฟังความคิดเห็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในคราวนั้นว่า เหตุใดถึงได้พลาดพลั้งและจะแก้ไขประการใด ไม่ได้ประท้วง ไม่ได้หยุดพิจารณา เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมา

ชี้แจงแล้วกระผมนี้แหละท่านประธานที่เคารพได้พูดในที่ประชุมว่า ถ้าหากว่าไม่สามารถที่จะแก้ไขอัตราเงินเดือน ซึ่งถูกสถานการณ์บัญชีครวณนั้นลดลงมา ๒ ขั้น ท่านควรจะลาออกแล้วท่านก็บอกว่า จะขอเวลาปรึกษาหารือกับรองนายกสมภพ และท่านนายกรัฐมนตรีเกรียงศักดิ์ก่อน ถ้าเป็นไปได้ก็จะแก้ไขให้ ในที่สุดก็ได้มีการใช้มติคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ ปรับเงินเดือนผู้พิพากษาทุกคนให้ได้ ๒ ขั้น จึงใกล้เคียงกับพลเรือน ความสงบเรียบร้อยในคราวนั้นก็เกิดขึ้น และท่านก็ประกาศต่อตุลาการทั่วประเทศว่า จะแก้ไขบัญชี ๒ ให้เสร็จภายใน ๓ เดือนแล้วในที่สุด ๓ เดือนก็ผ่านไป ๖ เดือน จนกระทั่งมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ รัฐบาลเกรียงศักดิ์ในขณะนั้นก็พ้นสภาพรวมทั้งสถานการณ์บัญชีนี้แหละท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความปรารถนาอยากจะมาชี้แจงให้ท่านนี้ได้ทราบ จึงได้ลาออกจากตุลาการไปสมัครรับเลือกตั้งและก็ได้โชคดีได้มีโอกาสมากราบเรียนให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ทราบว่า ความจริงเป็นประการใด เบื้องหลังเป็นประการใด ในคราวนั้นเราสไตรค์หรือ เราไม่ได้สไตรค์ เราไม่ได้ทิ้งบัลลังก์ เราพิจารณาตามปกติ หนังสือพิมพ์หลายฉบับว่าผู้พิพากษาทิ้งบัลลังก์ กระผมสนใจเป็นอย่างยิ่งเรารู้ว่าเราทำงานเพื่อประชาชน เราทำงานในพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เราไม่ได้ทิ้งบัลลังก์ ผลที่สุด ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อพระราชบัญญัติถูกลดเงินเดือนลงไปเสนอไปเพื่อลงพระปรมาภิไธย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านได้ทรงทักท้วงว่าสิ่งใดซึ่งไม่เป็นธรรมควรจะแก้ไขเสียเพื่อความเป็นธรรม นี่แหละจึงได้มีการดิ้นรนกันต่อมาเพื่อที่จะแก้ไข แต่ผลที่สุดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลมีมาเป็นระยะ ๆ จึงไม่สามารถที่จะแก้ไขได้จนกระทั่งเกรียงศักดิ์ ๒ ก็แล้ว เกรียงศักดิ์ ๓ อยู่ได้ ๑๗ วันก็ผ่านไป จึงไม่มีการแก้ไข กระผมอยากจะประทานกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ในคราวที่เขแปรญัตติคราวนั้นโดยอ้างว่า ผู้พิพากษานี้ไม่ได้ไปฝ่าอันตราย ไม่ได้ไปเผชิญอันตราย จึงไม่สมควรได้เงินเดือนเท่ากับข้าราชการพลเรือนคือนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด กระผมอยากจะประทานกราบเรียนให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบว่า สภาพการณ์ของตุลาการเดี๋ยวนี้ไม่ใช่จะปลอดภัยนัก เร็ว ๆ นี้เราจะได้ทราบว่าตุลาการผู้หนึ่งที่จังหวัดสงขลาถูกจับตัวไปเป็นประกันเพื่อหลบหนี ต่อมาอีกประมาณ ๒ - ๓ อาทิตย์ที่จังหวัดนครศรีธรรมราชผู้พิพากษา

ถูกจับไปเป็นตัวประกันแล้วเข้าไปในดินแดนผู้ก่อการร้าย และผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
จังหวัดสุพรรณบุรีถูกลอบฆ่าตายโดยที่ท่านเคร่งครัดในหน้าที่ การสอบสวนปรากฏเช่นนั้น
กระผมจะประทานกราบเรียนว่า เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นที่จังหวัดเชียงรายก่อนที่จะกระผม
จะย้ายไปดำรงตำแหน่งที่นั่น กระผมอยากจะประทานกราบเรียนให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบ
ท่านประธานที่เคารพ ที่เกิดเหตุที่จังหวัดเชียงราย เป็นอย่างนี้ความปลอดภัยของผู้พิพากษา
จะมีประการใด กระผมอยากจะให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบ วันหนึ่งผู้พิพากษาซึ่งเดินทางไป
ทำงานตามปกติ ผ่านเรือนจำไปพอดี มีผู้ร้าย ๒ คนเข้ามาขวางหน้าบอกว่า ทำไมละถึงได้
ตัดสินจำคุกคนเกือบเป็นประจำ ถ้าผู้พิพากษาท่านนั้น ท่านก็ตอบว่าตัดสินไปตามสำนวน
ตัดสินไปตามพยานหลักฐาน ๒ คนนั้นก็บอกว่าหลักฐานเท็จนะซีไปฟังอย่างนั้น ผลที่สุด
ก็ถอดปล้ำผู้พิพากษาคคนนั้นลงแล้วก็เอาเศษอาหารซึ่งนักโทษถ่ายตอนเข้าน่ะครับ ท่าน-
ประธาน มาทาทหน้า หู ตา จมูก ส่วนที่เหลือก็เอาใส่กระเป๋าคือเป็นทุนสำรองแล้วก็วิ่งหนี
เข้าเรือนจำไป ผู้พิพากษาก็ต้องกลัวไปบ้างไปบ้างเสียเลย นี่แหละสภาพของผู้พิพากษาเป็นสม
ผลที่สุดท่านก็จำหน้าไม่ได้เพราะว่าใส่หน้ากากเสียเวลามากกระทำกรอย่างนั้น ใส่หน้ากาก-
เสียแล้วก็วิ่งหนีเข้าไปในเรือนจำ นี่ท่านประธานที่เคารพ สภาพการณ์เป็นอย่างนี้ กระผม
อยากจะประทานกราบเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบ ประเด็นที่กระผมได้ยกขึ้น ๒ ประเด็น
ก็คือว่า เป็นการปรับปรุงเงินเดือนหรือเป็นการขึ้นเงินเดือน ประเด็นข้อนี้ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ชี้แจงแล้ว สำหรับเงินที่จะใช้ในการนี้ประมาณ ๑ ล้าน ๓ แสน
บาท ท่านประธานที่เคารพ เป็นเงินที่มีอยู่ในกระทรวงยุติธรรมพร้อมแล้ว เป็นเงินเหลือ
จ่ายประเภทเงินเดือนซึ่งไม่ได้จ่าย เพราะเดี๋ยวนี้เรามีตำแหน่งว่างประมาณ ๒๐๐ ตำแหน่ง
เงินก็ไม่ได้จ่าย ก็เอาเงินประเภทนั้นมาใช้จ่ายในการนี้ นี่เป็นค่านกลางของรองอธิบดีกรม
บัญชีกลาง ที่มาชี้แจงต่อคณะกรรมการวิสามัญซึ่งสภานี้ได้ตั้งขึ้น ซึ่งมีกระผมเป็น
ประธาน กระผมจึงขอประทานกราบเรียนให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบว่าสภาควรจะรับหลักการ
ถ้าหากว่ามีอะไรท่านอยากจะปรับปรุงฐานะผู้พิพากษาปรับปรุงเงินเดือนให้มากขึ้นในชั้น
แปรรูปคดี กระผมคิดว่าจะทำได้ ถ้าทำได้อย่างท่านปิยะณัฐว่า อย่างคุณไพฑูรย์ว่า

อย่างท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยว่า ให้เงินเดือนดียิ่งกว่าบัญชีของรัฐบาลจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง กระผมขอขอบพระคุณ

ร้อยตำรวจเอก มานัส ชวนลิน (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ร้อยตำรวจเอก มานัส ชวนลิน จากนครปฐม กระผมเห็นด้วยกับที่ทางรัฐบาล เสนอโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่เสนอให้ปรับเงินเดือนของข้าราชการโดยเฉพาะตุลาการเท่ากับสภาพของเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายอื่น เหตุผลที่กระผมเห็นด้วยนั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบดังนี้ คือเรามาเทียบเงินเดือนของตุลาการกับข้าราชการฝ่ายอื่นแล้ว เรายอมรับว่าขณะนี้เหมือนกับที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้อภิปรายในสภานี้แล้วว่าไม่ได้สัดส่วน คงเดิมเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นการปรับสถานะของเงินเดือนในครั้งนี้ก็เพียงแค่ปรับฐานะให้เท่าเทียมเท่านั้นเอง

เหตุผลข้อที่ ๒ ก็คือการพิจารณาฐานะของผู้พิพากษาที่ให้อยู่ในความยุติธรรมได้นั้น ต้องยอมรับว่าในขณะนี้ในปัจจุบันค่าครองชีพขึ้นสูงมาก และผู้พิพากษาโดยสภาพแล้วมีวินัยบังคับว่าไปหากินอย่างอื่นไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่ยังชีพอยู่ได้ทุกวันนี้ก็โดยจากเงินเดือนแท้ ๆ เท่านั้นเอง

เหตุผลประการที่ ๓ ที่กระผมใคร่ขอกราบเรียนคือ ต้องยอมรับว่าข้าราชการฝ่ายอื่นโดยเฉพาะข้าราชการฝ่ายปกครอง เช่นผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี หรือนายอำเภอก็ดี ต่างก็มีเงินค่าตอบแทนอื่น เช่นนายอำเภอก็มีเงินค่าตอบแทนในสภาพที่ว่าเป็นประธานสุขาภิบาลอะไรอย่างนี้เป็นต้น แต่ผู้พิพากษานั้นทำงานบางครั้งบางที่อยู่ในฐานะหลายหน้าที่หลายตำแหน่ง เช่นเป็นผู้พิพากษาศาลแขวงเป็นตุลาการศาลทหาร เป็นผู้พิพากษาศาลแรงงานอย่างนี้ ไม่มีเงินค่าตอบแทนพิเศษเหมือนข้าราชการฝ่ายอื่น ซึ่งกระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าช่วยกรุณาเก็บไว้พิจารณาให้ด้วยเถาะครับ และกระผมใคร่ขอนอกประเด็นเพียงเล็กน้อย ๒ ข้อครับ คือเรายอมรับว่าในสภาพปัจจุบันนี้ผู้พิพากษาเป็นเพียงผู้ให้คำพิพากษาลงนามในการลงโทษส่งคนเข้าห้องขัง แต่เราก็ดูว่าในหน้าหนังสือพิมพ์หลายฉบับที่มาเขียนได้แย้งว่ากฎหมายชราบ้าง หรือว่าผู้พิพากษาอะไร

กียกฟ็องบ้าง หรือว่าลองอาญาความจริงแล้วไม่ได้เป็นอย่างนั้น เพราะเราก็อทราบกันดี อยู่ว่าโทษการลองอาญานั้น ถ้าเกิน ๒ ปีแล้วลองอาญาไม่ได้ แต่ความไม่เข้าใจของ คอลัมนิสต์ บางคนก็ทำให้เกิดเหตุการณ์อย่างนั้นขึ้น แล้วโดยเฉพาะเรามองประเด็นที่กรม-ราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์นั้นถึงแม้ผู้พิพากษาส่งไปว่าติดคุก ๑๐ ปีหรือตลอดชีวิต แต่การ ลดโทษนั้นอยู่ที่กรมราชทัณฑ์ต่างหากนะครับ การพิจารณาลดโทษนั้น จริง ๆ แล้วก็มี ผู้พิพากษาเป็นส่วนร่วม แต่กระผมใคร่ทราบเรียนฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ด้วยครับว่าการพักการลงโทษล่ะครับ ท่านไม่ได้ให้ผู้พิพากษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการ พิจารณาด้วยเลย กระผมใคร่ขอทราบเรียนเพียงสั้น ๆ เท่านั้น ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่ เคารพ ในข้อสงสัยของท่านสมาชิกเกี่ยวกับตัวเลขของอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลา การซึ่งแตกต่างกับที่ท่านสมาชิก ซึ่งเป็นกรรมาธิการได้เสนอนั้น ก็มีอยู่จริง กระผมขอ ประทานทราบเรียนว่าการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามานั้นเหตุผลดังที่เรียนไว้แล้ว และ ท่านสมาชิกหลายท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอาจารย์ อรรถสิทธิ์ ปัทมสมบูรณ์ ไม่เข้าใจขึ้น เงินเดือน เพราะฉะนั้นตัวเลขที่ปรากฏมาจากร่างของรัฐบาลนี้ บางอัตราขึ้นเมื่อมีการแก้ไข จากกฎหมายฉบับนี้แล้วจะให้เงินเดือนลดลง แต่บางอัตราจะสูงขึ้น เหตุผลก็เพื่อให้ทุกอย่าง สอดคล้องกัน เมื่อเราเรียกร้องความเท่าเทียม ก็จำเป็นจะต้องให้เกิดความเท่าเทียมจริงๆ ใน ส่วนที่ต่ำกว่าก็ต้องต่ำไปตามด้วย นี่เหตุผลอันหนึ่ง มีสมาชิกบางท่าน สมาชิกจากกรุงเทพ-มหานครได้กล่าวว่า เรื่องนี้มีเบื้องหน้าเบื้องหลัง กระผมก็ไม่ออกครับว่าเบื้องหน้าเบื้อง หลังเป็นอย่างไร กระผมนี้ก็ได้อย่างเดียวว่า เมื่อกระทรวงเสนอกฎหมายนี้เข้ามาผ่านกระผม เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมไม่เหลื่อมล้ำ เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ จะต้องดูเรื่องนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกฎหมายฉบับนี้ก่อนที่จะเสนอเข้าสู่คณะรัฐมนตรี นั้น กระผมคาดหมายอยู่แล้วว่าตัวเลขของกระทรวงยุติธรรม แตกต่างจากตัวเลขของ กรรมาธิการวิสามัญของสภานี้ ถ้ากระผมเสนอตัวเลขของกระทรวง กระผมเชื่อว่าสมาชิก ในสภานี้จะต้องตำหนิกระผม ถ้ากระผมเสนอตัวเลขของสมาชิก เหตุผลอะไรจึงไม่เอาตาม กระทรวงยุติธรรม เพราะฉะนั้นก่อนที่จะกฎหมายฉบับนี้จะเข้าสู่คณะรัฐมนตรีนั้น กระผม

ได้เรียกประชุมข้าราชการตุลาการชั้นผู้ใหญ่เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๒๓ คือรองประธานศาลฎีกา ท่านบัญญัติ สุชีวะ ท่านถนอม ครูไพศาล อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีศาลแพ่ง ท่านมงคล วัลย์เพชร อธิบดีศาลอาญา ท่านสงวน สิทธิไชย อธิบดีผู้พิพากษาศาลแรงงานกลาง ท่านจรัส เขมะจารุ ปลัดกระทรวงยุติธรรม นายศิริ อติโพธิ์ รองปลัดกระทรวงยุติธรรมฝ่ายวิชาการ นายโสภณ รัตนกร รองปลัดกระทรวงยุติธรรมฝ่ายธุรการ นายเฉลิม การปลื้มจิตต์ เลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ นายอนุวัตร บุนนาค รองเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ นายประสพสุข บุญเดช นายกนก อินทร์มพรรย์ กระผมให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ซึ่งเป็นเจ้าของซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนมีสิทธิที่จะได้จะเสีย ได้ทำความเข้าใจกับร่างของกระทรวงและของสมาชิกว่าควรจะเสนอร่างใด ด้วยเหตุผลอย่างไร กระผมกราบเรียนท่านสมาชิกว่าในวันนั้นได้ประชุมอยู่ครึ่งวัน กระผมไม่ต้องเสนอความเห็นว่าจะนำร่างใด แต่ข้าราชการชั้นสูงของกระทรวงยุติธรรมเหล่านั้นมีมติเป็นเอกฉันท์ ขอให้ใช้ร่างของกระทรวงยุติธรรม กระผมถามที่ประชุมว่าเหตุผลเพราะอะไร กระผมไม่เคยรับราชการ ไม่เคยเป็นตุลาการ กระผมไม่มีความเข้าใจเรื่องอย่างนี้มากนักกว่ามันน้อยมันมากอย่างไร เขาบอกว่าเราเรียกร้องความเท่าเทียม ความยุติธรรม เราจึงต้องทำให้เกิดความเท่าเทียมและความยุติธรรม ไม่ใช่ขอเพื่อมากกว่าฝ่ายอื่น เพราะถ้าใช้ตัวเลขของท่านกรมการ บางชั้นอาจจะสูงกว่าซึ่งจะเป็นปัญหา อย่างที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้แล้วว่าอาจจะทำให้ฝ่ายอื่นมองเห็นและก็เรียกร้องให้สูงตามไปอีก ในที่สุดจะมีการเพิ่มเงินเดือน และไม่มีวันจบสิ้น เพราะฉะนั้นตุลาการถึงได้ยอมรับร่างที่เสนอเข้ามา เพราะฉะนั้นข้อที่สมาชิกในกรุงเทพฯ ได้กล่าวว่า เรื่องนี้รัฐบาลเสนอผิดพลาดก็เลยฉวยโอกาสรีบ กระผมขอกราบเรียนว่า ไม่เป็นความจริงครับ สิ่งที่รัฐบาลเสนอนั้นเป็นร่างที่รัฐบาลเห็นดีแล้ว และกระผมกราบเรียนต่อไปอีกว่า กระผมเสียidayที่กระผมนี้ก็ไม่ออกว่าสมาชิกในกรุงเทพฯ เอ่ยถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในปี ๒๕๑๙ กระผมเสียidayที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในปี ๒๕๑๙ ไม่มีโอกาสอยู่ในสภานี้แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็ไม่สามารถที่จะทราบข้อเท็จจริงได้ว่า ได้มีการเก็บร่างกฎหมายฉบับนี้ซ่อนไว้ในลิ้นชักแล้ว

อ้างเหตุอื่น ๆ มีความจำเป็นกว่าหรือไม่ กระผมไม่ทราบ แต่ว่ากระผมเป็นคนไม่มีเบื้องหน้า เบื้องหลัง ก็ไม่ได้คิดว่าคนอื่นจะมีเบื้องหน้าเบื้องหลัง แล้วประเด็นสำคัญที่สุด ร่างของกระทรวงนั้นได้เสนอเข้ามาไม่ใช่แย่งเสนอ แต่เป็นไปตามระยะเวลา เมื่อไปรับตำแหน่ง รัฐมนตรีก็ต้องทำงานกระทรวง เพราะฉะนั้นหลังจากที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้แล้ว ท่านสมาชิกหลายท่าน อย่างที่กระผมได้กราบเรียนแล้วก็ได้เสนอกฎหมายนี้ติดตามมา แต่ว่าทุกร่างนั้นได้เสนอภายหลังจากที่รัฐบาลได้เสนอไปแล้ว ในการเสนอเข้าสู่การพิจารณาของรัฐบาลนั้น กระผมขอกราบเรียนว่าได้กระทำไปตั้งแต่เดือนเมษายน ซึ่งกว่า คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาและมีมติเห็นชอบนั้นก็ต้องใช้เวลาอยู่เป็นเดือนจึงได้เสนอเข้าสู่สภานี้ได้ เหตุผลประการหนึ่ง

เหตุผลประการต่อไปนั้นที่กระผมจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนว่า อยากให้กฎหมายฉบับนี้ได้มีผลใช้โดยเร็วที่สุดนั้น เนื่องจากร่างเดิมนั้นได้มีการเขียนให้กฎหมายฉบับนี้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ แต่โดยคำทักท้วงจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีว่าขอให้มิมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ออกมาเร็วเท่าไร ก็จะเป็นประโยชน์กับตุลาการ ซึ่งเขารอความเท่าเทียมกันอยู่ทั่วประเทศ และกระผมขอกราบเรียนว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ท่านสมาชิก ซึ่งเป็นกรรมาธิการหรือไม่ได้เป็นกรรมาธิการในวาระต่อไป จะแปรญัตติอย่างไรก็ตาม ก็ขอได้คิดถึงผลอันหนึ่งที่จะตามมา คืออย่าให้เกิดเหลี่ยมล้ำระหว่างข้าราชการด้วยกัน มิฉะนั้นจะมีการต่อไม่มีความจบสิ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ถ้ากฎหมายนี้มีผลใช้บังคับได้ ความเท่าเทียมจะได้เริ่มเสียที แล้วต่อไปจะมีการปรับปรุงกฎหมายใดก็ตาม ก็ควรจะได้มีการปรับปรุงโดยพร้อมกัน เพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำ และในที่สุดก็เกิดปัญหาซึ่งไม่เป็นที่พอใจอย่างที่ปรากฏอยู่ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานสภาที่กระผมเคารพยิ่ง กระผมได้ฟังการอภิปรายจากฝ่ายสนับสนุนและทางรัฐบาลตลอดทั้งผู้ทักท้วง กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จำเป็นจะต้องพิจารณาโดยเร่งด่วน กระผม

ใคร่ขอประทานเสนอต่อท่านประธานขอปิดการอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
ครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ เขาขอปิดอภิปราย

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย พรรคเสรีธรรม ซึ่งเป็นผู้หนึ่งได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภาเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๓ ท่านประธานครับ กระผม
พยายามยกมือที่จะขอร่วมอภิปรายและจะขอเสนอข้อคิดเห็นให้กับท่านประธาน ท่าน
ประธานก็ไม่ค่อยมองมาทางกระผมเลย ทั้งที่กระผมในฐานะส่วนตัวก็รู้จักและเคารพท่าน
ประธานมาตลอดนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือคุณชายเขายกมือมานาน
แล้ว ผมก็นึกว่าเขาจะอภิปราย

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานครับ คือสมาชิกผู้มี
เกียรติหลายท่านได้เอ่ยนามในชื่อของกระผมว่าเป็นผู้ร่วมเสนออยู่เรื่อยๆ นะครับ แต่ท่าน
ประธานไม่ค่อยได้สังเกต ที่นี้กระผมอยากจะขอรบกวนท่านประธานสักนิดหนึ่ง เกี่ยวกับ
การที่จะลงมติปิดอภิปรายหรืออะไรนี้ กระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผม
เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่จะปรับปรุงอัตราเงินเดือนตุลาการที่เสนอมานี้ จึงได้เป็น
ผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และผ่านคณะกรรมการการวิสามัญวินิจฉัยร่างมา ๓
อาทิตย์แล้ว ท่านประธาน กระผมตั้งข้อสังเกตไว้ว่าเจ้าหน้าที่ได้โรเนียวแล้วกองไว้อยู่
หน้าห้องระเบียบวาระมา ๓ อาทิตย์แล้ว แต่ว่าเนื่องจากอาจจะไม่เป็นการชอบมาพากล
ของรัฐบาลนี้หรือประการใด ซึ่งก็ไม่อาจจะทราบได้ ทั้งๆ ที่ว่ารัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกสภาผู้
แทนราษฎรก็ดี ที่ไม่ได้เป็นก็ดี ได้ผ่านห้องระเบียบวาระเป็นประจำ บางท่านก็หยิบไป
อ่านแล้วก็มี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : เดี่ยวครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาขอเปิดอภิปรายแล้ว

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : กระผมอยากจะขอความกรุณาท่านประธานว่า สมาชิกได้ร่วมเสนอถึง ๓ ฉบับด้วยกัน ถ้าหากรัฐบาลนี้จะใจกว้าง แล้วก็เชื่อว่าสมาชิกในสภาฯ ไม่มีใครห่วงเหินห่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างแน่นอน กระผมอยากจะขอความกรุณาว่า ถ้าหากรัฐบาลใจกว้างนะครับ โดยไม่คำนึงถึงว่าร่างของสมาชิกที่เสนอมานี้จะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายตุลาการมากชิ้นก็ตาม กระผมอยากจะขอความกรุณาว่าเราเลื่อนการพิจารณานี้ แล้วรออาทิตย์หน้า ให้ร่างของสมาชิกที่ทางรัฐบาล ถ้าหากไม่มีคนขัดข้องหรือว่าเบี่ยงบ่ายอะไรจะได้รับการรับรองแล้วเสนอมาร่วมกัน กระผมว่าข้อมูลต่างๆ ที่สมาชิกเสนอนั้นจะได้มาเป็นข้อเปรียบเทียบ กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้อภิปรายไปเมื่อคืนนี้ กระผมรู้สึกว่าจะสบายใจ เพราะท่านบอกว่าขึ้นเงินเดือน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอดีแล้วครับ คุณไพฑูรย์พอแล้วครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : เดี่ยวๆ ท่านประธานขออีกนิดหนึ่งครับ เพื่อที่สภานี้จะได้วินิจฉัยได้ถูกต้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งเถอะครับ จะขอเปิดอภิปรายหรือไม่ ขอความเห็น

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานครับ กระผมอยากจะขออีกนิดหนึ่งเพื่อที่ให้สภานี้ได้เข้าใจว่าร่างของสมาชิกนี้ มีข้อเปรียบเทียบกับร่างของรัฐบาลอย่างไรบ้าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าไปฝันข้อบังคับเลยครับ คุณจะเสนอหรือไม่เสนอ เมื่อไม่เสนอ มีท่านผู้ใดเสนอขอเปิดอภิปรายต่อไปหรือไม่ครับ เชิญครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ พรรคสันติธรรม จากอุปราชธานี กระผมเห็นว่ากฎหมายนี้มีความสำคัญ
ขอเสนอญัตติให้เปิดอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณาให้การรับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ผมขอถาม
มติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรจะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง ๔๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปราย
ได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง ๑๒๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
เปิดการอภิปราย ผมก็ขอถามมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง ๑๕๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลง
มติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เชิญรัฐบาล

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่
เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการ
วิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน เชิญคุณปิยะพันธุ์ครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าการต่อสู้นี้ก็คงจะยุติแต่เพียงเท่านี้ สู้ก็ไม่ไหวแล้วครับ แล้วก็เพื่อความอยากให้กฎหมายฉบับนี้ออกไปใช้โดยไว กระผมขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว ๓ วาระ กระผมให้การเต็มสภา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองครบถ้วนแล้วครับ เชิญครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลได้เสนอแล้วให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ที่นี้ผมจะขอมติ ท่านผู้ใดเห็นควรพิจารณารวดเดียว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนตามที่รัฐบาลเสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือขึ้น ๑๓๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการ ๘ ท่านครับ ๑. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ ๒. นายจำรัส เขมะจารุ ๓. นายโสภณ รัตนกร ๔. นายสุนทร เสถียรไทย ๕. หม่อมราชวงศ์จันทร์แรมศิริโชค จันทรรัต ๖. นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ ๗. นายประสพสุข บุญเดช ๘. กระผมนายชวน หลีกภัย

นางไสว อุดาพรหม (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ พรรคกิจสังคมขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการดังต่อไปนี้ค่ะ ๑. คุณพันธ์ บุญชิต ๒. คุณยุทธกิจ เจนปรมกิจ

๓. คุณนิยม คำแหง ๔. คุณเจริญ เซาว์ประยูร ๕. คุณตรงค์ สิงห์โตทอง ๖. คุณเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข และ ๗. คุณประมวล สุวรรณเกิด ขอขอบคุณ ขอผู้รับรองด้วยคะ
(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญพรรคชาติไทยครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ขอกราบเรียนเสนอ
กรรมวิธีการวิสามัญ ๔ ท่านดังต่อไปนี้ ๑. ส.ส. เกรียงศักดิ์ สุขสว่าง จากจังหวัดชัยนาท
๒. ส.ส. ไชยพจน์ ภู่อำชัย จากจังหวัดอุบลราชธานี ๓. ส.ส. ชุมพล ศิลปอาชา จาก
จังหวัดสุพรรณบุรี ๔. ส.ส. จำลอง ครุฑขุนทด จากจังหวัดนครราชสีมา ขอผู้รับรอง
ครับ

(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปัตย์ เชิญครับ

นางอนงค์ ตงศิริ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางอนงค์
ตงศิริ สกลนคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ ๒ ท่านค่ะ ๑. คุณคำรณ ณ ลำพูน
จังหวัดน่าน ๒. คุณเด่น โต๊ะมีนา จังหวัดปัตตานี ขอขอบพระคุณ ขอผู้รับรองคะ

(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ พรรคสยามประ-
ชาธิปไตย

นายชิงชัย มงคลธรรม (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ พรรคสยาม
ประชาธิปไตย ขอเสนอ ๑. คุณพานิช สัมภวคุปต์ ๒. คุณหัด ดาวเรือง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

นายบูรณะศักดิ์ เทพาคำ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
บูรณะศักดิ์ เทพาคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ขอ

(มีสมาชิกยื่นข้อร้อง)

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขาอ่านอีกครั้ง

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่...) พ.ศ. จำนวน
 ๓๕ คน ๑. นายสรวงเสรีญ ไกรจิตติ ๒. นายจำรัส เขมะจารุ ๓. นายโสภณ รัตนการ
 ๔. นายสุนทร เสถียรไทย ๕. หม่อมราชวงศ์จันทร์แรมศิริโชค จันทรทัต ๖. นาย
 อัครวิทย์ สุมาวงศ์ ๗. นายชวน หลีกภัย ๘. นายพันธ์ บุญขิต ๙. นายยุทธกิจ เจนปรมกิจ
 ๑๐. นายนิยม คำแหง ๑๑. นายเจริญ เชาว์ประยูร ๑๒. นายตรงค์ สิงห์โตทอง
 ๑๓. นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข ๑๔. นายประมวล สุวรรณเกิด ๑๕. นายเกรียงศักดิ์
 สุขสว่าง ๑๖. นายไชยพจน์ ภู่อำชัย ๑๗. นายชุมพล ศิลปอาชา ๑๘. นายจำลอง
 กรุฑขุนทด ๑๙. นายคำณ ณ ลำพูน ๒๐. นายเด่น โต๊ะมีนา ๒๑. นายพานิช สัมภวคุปต์
 ๒๒. นายหัด ดาวเรือง ๒๓. นายสมักร สุนทรเวช ๔๒. นายอภิชัย ตังค์ศิณานถ
 ๒๕. นายพิศาล ไชยชาญ ๒๖. นายประพันธ์ พยัคฆบุตร ๒๗. นายจำลอง สงวนสัตย์

๑๒๕

๘๓๗

๒๘. นายบุญยง แก้วฝ้ายนอก ๒๙. นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ๓๐. นายปิยะณัฐ
วัชรภรณ์ ๓๑. นายดำรงค์พันธุ์ อสุณี ณ อรุณยา ๓๒. นายวารินทร์ ศรีแย้ม
๓๓. นายประโยชน์ เนื่องจำนงค์ ๓๔. นายญาติ ไหวดี ๓๕. นายชวลิต วิเศษสิทธิกุล

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอแปรญัตติตามข้อ
บังคับไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ วันนี้ก็พอสมควรแล้วครับ ขอปิด
การประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา

ผู้จัดรายการประชุม

รุจิรา เมล็ดแดง	ประไพศรี แดงอิน ทวัฒน์
สมบัติ จันทร์ไพจิตร	ภูษงค์ เอกบุตร
กรุณา พิมพ์สุวรรณ	อรสา เจียมเจริญ
สมชาย ดาวอุดม	นนทลี จำป๋อง
บุษราคัม สกลวาริ	สมศรี ใจอ่อนน้อม
ปราณี เอกรัตนากุล	ชนิกา ศรีสมวงษ์
อาภรณ์ พงษ์นาค	สุดะหนึ่ง ดิษยาธิคม
เปรมจิต บุญหล่อ	อนงค์ โต๊ะประดับ
บังอร แก่นกุล	พัชนี คล้ายสุวรรณ
บุญพา พิทักษา	รัชณี ชันธิโชติ
สุภาภรณ์ บาลย์หัต	สุจิตรา กองผา
พรรณบุบผา วิไลวงษ์	เยาวเรศ นวลสกุล
ทิพรัตน์ สาดประดับ	ประเสริฐ ปั่นสิน
อัมพา กัณทิโกวิทย์	กฤษณา มิ่งสุวรรณ
สัณฤทธิ์ คงเลิศ	พัชรี ไซคำพา
ชลอลักษณ์ ธรรมผล	วัฒน์ เหมือนรัตน์
สติมา คุ่มมงคล	

๑๒๗

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

สำรวจ มหิตธิบุรินทร์
มนตรี ด้านไพบูลย์
ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร
ณรงค์ บุญสิทธิ์
เอนก ทับสุวรรณ
ชัยทิพย์ น่วมทอง
ปิยะณัฐ วัชรภรณ์
ประสงค์ วงษ์สุนทร
ชัย ชิดชอบ
บัวพรหม ธีรกัลยาณพันธ์
สำอองค์ พ่วงรอด

ตรวจแล้ว วันที่ ๓๑ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ (สมัยสามัญ)

วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔

บุญแท้ง ทองสวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร